

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 105

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 54
21 aprilie 2011

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 395/2011 al Comisiei din 20 aprilie 2011 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume	1
Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 396/2011 al Comisiei din 20 aprilie 2011 de stabilire a prețurilor reprezentative în sectorul cărnii de pasăre și în cel al ouălor și pentru ovalbumină și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1484/95	3
Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 397/2011 al Comisiei din 20 aprilie 2011 privind decizia de a nu stabili un preț minim de vânzare pentru a douăzecea invitație separată de participare la licitație pentru vânzarea de lapte praf degresat în cadrul procedurii de licitație deschise prin Regulamentul (UE) nr. 447/2010	5
Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 398/2011 al Comisiei din 20 aprilie 2011 de stabilire a restituirilor la export în sectorul ouălor	6
Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 399/2011 al Comisiei din 20 aprilie 2011 de stabilire a restituirilor la export în sectorul cărnii de porc	8
Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 400/2011 al Comisiei din 20 aprilie 2011 de stabilire a restituirilor la export în sectorul laptelui și produselor lactate	10
Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 401/2011 al Comisiei din 20 aprilie 2011 de stabilire a ratelor de restituire aplicabile ouălor și gălbenușurilor de ou exportate sub formă de mărfuri care nu sunt incluse în anexa I la tratat	14

Preț: 4 EUR

(continuare în pagina următoare)

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 402/2011 al Comisiei din 20 aprilie 2011 de stabilire a ratelor de restituire aplicabile lăptelui și produselor lactate exportate sub formă de mărfuri care nu sunt incluse în anexa I la tratat	16
--	----

DIRECTIVE

★ Directiva de punere în aplicare 2011/52/UE a Comisiei din 20 aprilie 2011 de modificare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului în vederea includerii carboxinei ca substanță activă și de modificare a Deciziei 2008/934/CE a Comisiei ⁽¹⁾	19
★ Directiva de punere în aplicare 2011/53/UE a Comisiei din 20 aprilie 2011 de modificare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului în vederea includerii substanței dazomet ca substanță activă și de modificare a Deciziei 2008/934/CE a Comisiei ⁽¹⁾	24
★ Directiva de punere în aplicare 2011/54/UE a Comisiei din 20 aprilie 2011 de modificare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului în vederea includerii metaldehidei ca substanță activă și de modificare a Deciziei 2008/934/CE a Comisiei ⁽¹⁾	28

IV Acte adoptate înainte de 1 decembrie 2009, în temeiul Tratatului CE, al Tratatului UE și al Tratatului Euratom

★ Decizia nr. 788/08/COL a Autorității AELS de Supraveghere din 17 decembrie 2008 de modificare, pentru a șaizeci și șaptea oară, a normelor procedurale și de fond în domeniul ajutorului de stat, prin modificarea capitolelor existente referitoare la ratele de referință și de scont, a celor referitoare la ajutoarele de stat acordate sub formă de garanții și prin introducerea unui nou capitol privind recuperarea ajutorului de stat ilegal și incompatibil, privind ajutoarele de stat pentru producții cinematografice și alte producții audiovizuale și privind ajutoarele de stat acordat întreprinderilor feroviare	32
--	----

Rectificări

★ Rectificare la Regulamentul (UE) nr. 222/2011 al Comisiei din 3 martie 2011 de stabilire a unor măsuri excepționale privind plasarea pe piața Uniunii în anul de comercializare 2010/2011 a zahărului și a izoglucozei peste cotă cu taxă pe excedent redusă (JO L 60, 5.3.2011)	79
★ Rectificare la Decizia 2011/106/PESC a Consiliului din 15 februarie 2011 privind adaptarea și prelungirea perioadei de aplicare a măsurilor prevăzute în Decizia 2002/148/CE de încheiere a consultărilor cu Zimbabwe în conformitate cu articolul 96 din Acordul de parteneriat ACP-CE (JO L 43, 17.2.2011)	79

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 395/2011 AL COMISIEI

din 20 aprilie 2011

de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) ⁽¹⁾,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor ⁽²⁾, în special articolul 138 alineatul (1),

întrucât:

Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XV la regulamentul respectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 138 din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 se stabilesc în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 21 aprilie 2011.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 20 aprilie 2011.

*Pentru Comisie,
pentru președinte*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 350, 31.12.2007, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Cod NC	Codul țărilor terțe ⁽¹⁾	Valoare forfetară de import
0702 00 00	JO	78,3
	MA	58,3
	TN	120,5
	TR	95,6
	ZZ	88,2
0707 00 05	AL	52,2
	TR	141,4
	ZZ	96,8
0709 90 70	MA	82,8
	TR	88,0
	ZA	13,0
	ZZ	61,3
0805 10 20	BR	65,7
	EG	53,3
	IL	61,7
	MA	47,7
	TN	49,5
	TR	73,4
	ZZ	58,6
0805 50 10	TR	47,4
	ZZ	47,4
0808 10 80	AR	77,8
	BR	73,5
	CA	98,2
	CL	81,8
	CN	108,3
	MK	47,7
	NZ	115,8
	US	111,9
	UY	65,4
	ZA	84,3
	ZZ	86,5
0808 20 50	AR	84,7
	CL	102,1
	CN	60,8
	ZA	88,2
	ZZ	84,0

⁽¹⁾ Nomenclatorul țărilor, astfel cum este stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” reprezintă „alte origini”.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 396/2011 AL COMISIEI**din 20 aprilie 2011****de stabilire a prețurilor reprezentative în sectorul cărnii de pasăre și în cel al ouălor și pentru ovalbumină și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1484/95**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾, în special articolul 143,având în vedere Regulamentul (CE) nr. 614/2009 al Consiliului din 7 iulie 2009 privind regimul comun de comercializare a ovalbuminei și lactalbuminei ⁽²⁾, în special articolul 3 alineatul (4),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1484/95 al Comisiei ⁽³⁾ stabilește normele de aplicare a regimului privind aplicarea de taxe suplimentare la import și stabilește prețurile reprezentative în sectorul cărnii de pasăre și în cel al ouălor și pentru ovalbumină.
- (2) Din controlul regulat al datelor pe baza cărora se determină prețurile reprezentative pentru produsele din

sectorul cărnii de pasăre și din cel al ouălor și pentru ovalbumină rezultă că este necesară modificarea prețurilor reprezentative pentru importurile anumitor produse ținând seama de variațiile prețurilor în funcție de origine. Prin urmare, este necesar ca prețurile reprezentative să fie publicate.

- (3) Ținând seama de situația pieței, este necesară aplicarea acestei modificări în cel mai scurt timp.
- (4) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a organizării comune a piețelor agricole,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1484/95 se înlocuiește cu anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 20 aprilie 2011.

*Pentru Comisie,
pentru președinte*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.⁽²⁾ JO L 181, 14.7.2009, p. 8.⁽³⁾ JO L 145, 29.6.1995, p. 47.

ANEXĂ

la Regulamentul Comisiei din 20 aprilie 2011 de stabilire a prețurilor reprezentative în sectorul cărnii de pasăre și în cel al ouălor și pentru ovalbumină și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1484/95

„ANEXA I

Cod NC	Denumirea mărfurilor	Preț reprezentativ (în EUR/100 kg)	Garanția menționată la articolul 3 alineatul (3) (în EUR/100 kg)	Origine ⁽¹⁾
0207 12 10	Carcase de pui congelate, denumite «pui 70 %»	140,8	0	AR
0207 12 90	Carcase de pui congelate, denumite «pui 65 %»	146,8	0	BR
		133,5	0	AR
0207 14 10	Bucăți dezosate, congelate de cocoși și de găini	224,7	23	BR
		246,1	16	AR
		312,4	0	CL
0207 27 10	Bucăți de curcan dezosate, congelate	310,3	0	BR
0408 91 80	Ouă uscate fără coajă	337,0	0	AR
1602 32 11	Preparate nefierte din cocoși sau găini	287,3	0	BR
3502 11 90	Ovalbumine uscate	602,6	0	AR

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor, astfel cum este stabilită de Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul «ZZ» reprezintă «alte origini».

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 397/2011 AL COMISIEI**din 20 aprilie 2011****privind decizia de a nu stabili un preț minim de vânzare pentru a douăzecea invitație separată de participare la licitație pentru vânzarea de lapte praf degresat în cadrul procedurii de licitație deschise prin Regulamentul (UE) nr. 447/2010**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) (1), în special articolul 43 litera (j), coroborat cu articolul 4,

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 447/2010 al Comisiei (2) a deschis vânzările de lapte praf degresat prin procedură de licitație în conformitate cu condițiile prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 1272/2009 al Comisiei din 11 decembrie 2009 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului cu privire la achiziționarea și vânzarea produselor agricole în cadrul schemei de intervenție publică (3).
- (2) Având în vedere ofertele primite pentru invitațiile separate de participare la licitație, Comisia trebuie să stabilească un preț minim de vânzare sau să decidă să nu stabilească un preț minim de vânzare, în conformitate

cu articolul 46 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1272/2009.

- (3) Având în vedere ofertele primite pentru a douăzecea invitație separată de participare la licitație, nu este necesar să se stabilească un preț minim de vânzare.
- (4) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a organizării comune a piețelor agricole,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Pentru a douăzecea invitație separată de participare la licitație pentru vânzarea de lapte praf degresat în cadrul procedurii de licitație deschise prin Regulamentul (UE) nr. 447/2010, pentru care termenul de depunere a ofertelor a expirat la 19 aprilie 2011, nu se stabilește un preț minim de vânzare pentru laptele praf degresat.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 21 aprilie 2011.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 20 aprilie 2011.

*Pentru Comisie,
pentru președinte*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

(1) JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

(2) JO L 126, 22.5.2010, p. 19.

(3) JO L 349, 29.12.2009, p. 1.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 398/2011 AL COMISIEI**din 20 aprilie 2011****de stabilire a restituirilor la export în sectorul ouălor**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole ⁽¹⁾, în special articolul 164 alineatul (2) și articolul 170, coroborate cu articolul 4,

întrucât:

- (1) Articolul 162 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 prevede că diferența dintre prețurile de pe piața mondială și cele din Uniune pentru produsele menționate în partea XIX din anexa I la regulamentul respectiv poate fi acoperită de o restituire la export.
- (2) Ținând seama de situația actuală a pieței în sectorul ouălor, trebuie stabilite restituiri la export în conformitate cu normele și cu anumite criterii prevăzute la articolele 162, 163, 164, 167 și 169 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007.
- (3) Articolul 164 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 prevede că restituirile pot să varieze în funcție de destinație, în special dacă situația pieței mondiale, cerințele specifice ale anumitor piețe sau obligațiile decurgând din acordurile încheiate în conformitate cu articolul 300 din tratat impun acest lucru.
- (4) Restituirile trebuie acordate numai pentru produsele autorizate pentru liberă circulație în Uniune, care respectă cerințele prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare ⁽²⁾ și de Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care

se aplică alimentelor de origine animală ⁽³⁾, precum și cerințele privind marcarea prevăzute la punctul A din anexa XIV la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007.

- (5) Restituirile aplicabile în prezent au fost stabilite prin Regulamentul (UE) nr. 45/2011 al Comisiei ⁽⁴⁾. Deoarece trebuie stabilite noi restituiri, regulamentul respectiv trebuie abrogat.
- (6) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a organizării comune a piețelor agricole,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

1. Restituirile la export prevăzute la articolul 164 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 se acordă pentru produsele și în valorile stabilite în anexa la prezentul regulament, sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol.

2. Produsele eligibile pentru restituire în conformitate cu alineatul (1) trebuie să îndeplinească cerințele relevante prevăzute de Regulamentele (CE) nr. 852/2004 și (CE) nr. 853/2004 și, în special, să fie preparate într-o unitate autorizată și să respecte condițiile privind marcarea prevăzute în secțiunea I din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 853/2004 și la punctul A din anexa XIV la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007.

Articolul 2

Regulamentul (UE) nr. 45/2011 se abrogă.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare la 21 aprilie 2011.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 20 aprilie 2011.

*Pentru Comisie,
pentru președinte*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.⁽²⁾ JO L 139, 30.4.2004, p. 1.⁽³⁾ JO L 139, 30.4.2004, p. 55.⁽⁴⁾ JO L 18, 21.1.2011, p. 14.

ANEXĂ

Restituiri la export în sectorul ouălor, aplicabile începând cu 21 aprilie 2011

Codul produselor	Destinația	Unitatea de măsură	Valoarea restituirilor
0407 00 11 9000	A02	EUR/100 buc	0,39
0407 00 19 9000	A02	EUR/100 buc	0,20
0407 00 30 9000	E09	EUR/100 kg	0,00
	E10	EUR/100 kg	22,00
	E19	EUR/100 kg	0,00
0408 11 80 9100	A03	EUR/100 kg	84,72
0408 19 81 9100	A03	EUR/100 kg	42,53
0408 19 89 9100	A03	EUR/100 kg	42,53
0408 91 80 9100	A03	EUR/100 kg	53,67
0408 99 80 9100	A03	EUR/100 kg	9,00

NB: Codurile produselor, precum și codurile destinațiilor de serie „A” sunt definite în Regulamentul (CEE) nr. 3846/87 al Comisiei (JO L 366, 24.12.1987, p. 1).

Celelalte destinații sunt definite după cum urmează:

E09: Kuwait, Bahrain, Oman, Qatar, Emiratele Arabe Unite, Yemen, RAS Hong Kong, Rusia, Turcia.

E10: Coreea de Sud, Japonia, Malaezia, Thailanda, Taiwan, Filipine.

E19: Toate destinațiile, cu excepția Elveției și a grupurilor E09 și E10.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 399/2011 AL COMISIEI**din 20 aprilie 2011****de stabilire a restituirilor la export în sectorul cărnii de porc**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) ⁽¹⁾, în special articolul 164 alineatul (2) și articolul 170, coroborate cu articolul 4,

întrucât:

- (1) Articolul 162 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 prevede că diferența dintre prețurile de pe piața mondială și cele de pe piața Uniunii pentru produsele enumerate în partea XVII din anexa I la regulamentul respectiv poate fi acoperită de o restituire la export.
- (2) Având în vedere situația actuală a pieței în sectorul cărnii de porc, trebuie stabilite restituiri la export în conformitate cu normele și criteriile prevăzute la articolele 162, 163, 164, 167 și 169 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007.
- (3) Articolul 164 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 prevede că restituirile pot să varieze în funcție de destinație, în special dacă situația pieței mondiale, cerințele specifice ale anumitor piețe sau obligațiile decurgând din acordurile încheiate în conformitate cu articolul 300 din tratat impun acest lucru.
- (4) Restituirile trebuie acordate numai pentru produsele autorizate pentru liberă circulație în Uniune, care poartă marca de sănătate prevăzută la articolul 5 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală ⁽²⁾. Aceste produse trebuie să respecte, de asemenea, cerințele prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004

privind igiena produselor alimentare ⁽³⁾ și de Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman ⁽⁴⁾.

- (5) Restituirile aplicabile în prezent au fost stabilite prin Regulamentul (UE) nr. 46/2011 al Comisiei ⁽⁵⁾. Deoarece trebuie stabilite noi restituiri, regulamentul respectiv trebuie abrogat.
- (6) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a organizării comune a piețelor agricole,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

1. Restituirile la export prevăzute la articolul 164 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 se acordă pentru produsele și în valorile stabilite în anexa la prezentul regulament, sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol.

2. Produsele eligibile pentru restituire în conformitate cu alineatul (1) trebuie să îndeplinească cerințele relevante prevăzute de Regulamentele (CE) nr. 852/2004 și (CE) nr. 853/2004 și, în special, să fie preparate într-o unitate autorizată și să respecte cerințele marcării privind sănătatea prevăzute în secțiunea I capitolul III din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 854/2004.

Articolul 2

Regulamentul (UE) nr. 46/2011 se abrogă.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare la 21 aprilie 2011.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 20 aprilie 2011.

Pentru Comisie,
pentru președinte

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 139, 30.4.2004, p. 55.

⁽³⁾ JO L 139, 30.4.2004, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 139, 30.4.2004, p. 206.

⁽⁵⁾ JO L 18, 21.1.2011, p. 16.

ANEXĂ

Restituiri la export în sectorul cărnii de porc, aplicabile începând cu 21 aprilie 2011

Codul produsului	Destinația	Unitatea de măsură	Valoarea restituirilor
0210 11 31 9110	A00	EUR/100 kg	54,20
0210 11 31 9910	A00	EUR/100 kg	54,20
0210 19 81 9100	A00	EUR/100 kg	54,20
0210 19 81 9300	A00	EUR/100 kg	54,20
1601 00 91 9120	A00	EUR/100 kg	19,50
1601 00 99 9110	A00	EUR/100 kg	15,20
1602 41 10 9110	A00	EUR/100 kg	29,00
1602 41 10 9130	A00	EUR/100 kg	17,10
1602 42 10 9110	A00	EUR/100 kg	22,80
1602 42 10 9130	A00	EUR/100 kg	17,10
1602 49 19 9130	A00	EUR/100 kg	17,10

NB: Codurile produselor și codurile din seria „A” ale destinațiilor sunt stabilite în Regulamentul (CEE) nr. 3846/87 al Comisiei (JO L 366, 24.12.1987, p. 1).

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 400/2011 AL COMISIEI**din 20 aprilie 2011****de stabilire a restituirilor la export în sectorul laptelui și produselor lactate**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾, în special articolul 164 alineatul (2) și articolul 170, coroborate cu articolul 4,

întrucât:

- (1) Articolul 162 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 prevede că diferența dintre prețurile de pe piața mondială și cele de pe piața Uniunii pentru produsele enumerate în partea XVI din anexa I la regulamentul respectiv poate fi acoperită de o restituire la export.
- (2) Având în vedere situația actuală a pieței în sectorul laptelui și produselor lactate, trebuie stabilite restituiri la export în conformitate cu normele și cu anumite criterii prevăzute la articolele 162, 163, 164, 167 și 169 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007.
- (3) Articolul 164 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 prevede că restituirile la export pot să varieze în funcție de destinație, în special dacă situația pieței mondiale, cerințele specifice ale anumitor piețe sau obligațiile decurgând din acordurile încheiate în conformitate cu articolul 300 din tratat impun acest lucru.

(4) Restituirile trebuie acordate numai pentru produsele care respectă cerințele Regulamentului (CE) nr. 1187/2009 al Comisiei din 27 noiembrie 2009 de stabilire a normelor speciale de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește licențele de export și restituirile la export în sectorul laptelui și produselor lactate ⁽²⁾.

(5) Restituirile aplicabile în prezent au fost stabilite prin Regulamentul (UE) nr. 44/2011 al Comisiei ⁽³⁾. Deoarece trebuie stabilite noi restituiri, regulamentul respectiv trebuie abrogat.

(6) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a organizației comune a piețelor agricole,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Restituirile la export prevăzute la articolul 164 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 se acordă pentru produsele și în valorile stabilite în anexa la prezentul regulament, sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 1187/2009.

Articolul 2

Regulamentul (UE) nr. 44/2011 se abrogă.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare la 21 aprilie 2011.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 20 aprilie 2011.

*Pentru Comisie,
pentru președinte*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 318, 4.12.2009, p. 1.

⁽³⁾ JO L 18, 21.1.2011, p. 10.

ANEXĂ

Restituiri la export în sectorul laptelui și produselor lactate aplicabile începând cu 21 aprilie 2011

Codul produsului	Destinația	Unitatea de măsură	Valoarea restituirilor	Codul produsului	Destinația	Unitatea de măsură	Valoarea restituirilor
0401 30 31 9100	L20	EUR/100 kg	0,00	0402 29 19 9900	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 31 9400	L20	EUR/100 kg	0,00	0402 29 99 9100	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 31 9700	L20	EUR/100 kg	0,00	0402 29 99 9500	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 39 9100	L20	EUR/100 kg	0,00	0402 91 10 9370	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 39 9400	L20	EUR/100 kg	0,00	0402 91 30 9300	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 39 9700	L20	EUR/100 kg	0,00	0402 91 99 9000	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 91 9100	L20	EUR/100 kg	0,00	0402 99 10 9350	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 99 9100	L20	EUR/100 kg	0,00	0402 99 31 9300	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 99 9500	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 11 9000	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 10 11 9000	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 13 9200	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 10 19 9000	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 13 9300	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 10 99 9000	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 13 9500	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 11 9200	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 13 9900	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 11 9300	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 33 9400	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 11 9500	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 59 9310	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 11 9900	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 59 9340	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 17 9000	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 59 9370	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 19 9300	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 21 9120	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 19 9500	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 21 9160	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 19 9900	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 23 9120	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 91 9100	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 23 9130	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 91 9200	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 23 9140	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 91 9350	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 23 9150	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9100	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 81 9100	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9200	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 83 9110	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9300	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 83 9130	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9400	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 83 9150	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9500	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 83 9170	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9600	L20	EUR/100 kg	0,00	0405 10 11 9500	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9700	L20	EUR/100 kg	0,00	0405 10 11 9700	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 29 15 9200	L20	EUR/100 kg	0,00				
0402 29 15 9300	L20	EUR/100 kg	0,00				
0402 29 15 9500	L20	EUR/100 kg	0,00				
0402 29 19 9300	L20	EUR/100 kg	0,00				
0402 29 19 9500	L20	EUR/100 kg	0,00				

Codul produsului	Destinația	Unitatea de măsură	Valoarea restituirilor	Codul produsului	Destinația	Unitatea de măsură	Valoarea restituirilor
0405 10 19 9500	L20	EUR/100 kg	0,00	0406 30 39 9500	L04	EUR/100 kg	0,00
0405 10 19 9700	L20	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0405 10 30 9100	L20	EUR/100 kg	0,00	0406 30 39 9700	L04	EUR/100 kg	0,00
0405 10 30 9300	L20	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0405 10 30 9700	L20	EUR/100 kg	0,00	0406 30 39 9930	L04	EUR/100 kg	0,00
0405 10 50 9500	L20	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0405 10 50 9700	L20	EUR/100 kg	0,00	0406 30 39 9950	L04	EUR/100 kg	0,00
0405 10 90 9000	L20	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0405 20 90 9500	L20	EUR/100 kg	0,00	0406 40 50 9000	L04	EUR/100 kg	0,00
0405 20 90 9700	L20	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0405 90 10 9000	L20	EUR/100 kg	0,00	0406 40 90 9000	L04	EUR/100 kg	0,00
0405 90 90 9000	L20	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 10 20 9640	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 40 90 9000	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 10 20 9650	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 13 9000	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 10 20 9830	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 15 9100	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 10 20 9850	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 17 9100	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 20 90 9913	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 21 9900	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 20 90 9915	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 23 9900	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 20 90 9917	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 25 9900	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 20 90 9919	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 27 9900	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 30 31 9730	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 29 9100	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 30 31 9930	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 29 9300	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 30 31 9950	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 32 9119	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
				0406 90 35 9190	L04	EUR/100 kg	0,00
					L40	EUR/100 kg	0,00
				0406 90 35 9990	L04	EUR/100 kg	0,00
					L40	EUR/100 kg	0,00
				0406 90 37 9000	L04	EUR/100 kg	0,00
					L40	EUR/100 kg	0,00
				0406 90 61 9000	L04	EUR/100 kg	0,00
					L40	EUR/100 kg	0,00

Codul produsului	Destinația	Unitatea de măsură	Valoarea restituirilor	Codul produsului	Destinația	Unitatea de măsură	Valoarea restituirilor
0406 90 63 9100	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 86 9200	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 63 9900	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 86 9400	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 69 9910	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 86 9900	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 73 9900	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 87 9300	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 75 9900	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 87 9400	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 76 9300	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 87 9951	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 76 9400	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 87 9971	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 76 9500	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 87 9973	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 78 9100	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 87 9974	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 78 9300	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 87 9975	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 79 9900	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 87 9979	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 81 9900	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 88 9300	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 85 9930	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 88 9500	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 85 9970	L04	EUR/100 kg	0,00				
	L40	EUR/100 kg	0,00				

Destinațiile sunt definite astfel:

L20: Toate destinațiile, cu excepția următoarelor:

- țări terțe: Andorra, Sfântul Scaun (Statul Cetății Vaticanului), Liechtenstein și Statele Unite ale Americii;
- teritorii ale statelor membre ale UE care nu fac parte integrantă din teritoriul vamal al Comunității: Insulele Feroe, Groenlanda, insula Helgoland, Ceuta, Melilla, comunele Livigno și Campione d'Italia și zonele din Republica Cipru în care guvernul Republicii Cipru nu exercită un control efectiv;
- teritorii europene ale căror relații externe sunt gestionate de un stat membru și care nu fac parte integrantă din teritoriul vamal al Comunității: Gibraltar;
- destinațiile vizate la articolul 33 alineatul (1), la articolul 41 alineatul (1) și la articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 612/2009 al Comisiei (JO L 186, 17.7.2009, p. 1).

L04: Albania, Bosnia și Herțegovina, Serbia, Kosovo (*), Muntenegru și Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei.

L40: Toate destinațiile, cu excepția următoarelor:

- țări terțe: L04, Andorra, Islanda, Liechtenstein, Norvegia, Elveția, Sfântul Scaun (Statul Cetății Vaticanului), Statele Unite ale Americii, Croația, Turcia, Australia, Canada, Noua Zeelandă și Africa de Sud;
- teritorii ale statelor membre ale UE care nu fac parte integrantă din teritoriul vamal al Comunității: Insulele Feroe, Groenlanda, insula Helgoland, Ceuta, Melilla, comunele Livigno și Campione d'Italia și zonele din Republica Cipru în care guvernul Republicii Cipru nu exercită un control efectiv;
- teritorii europene ale căror relații externe sunt gestionate de un stat membru și care nu fac parte integrantă din teritoriul vamal al Comunității: Gibraltar;
- destinațiile vizate la articolul 33 alineatul (1), la articolul 41 alineatul (1) și la articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 612/2009 al Comisiei (JO L 186, 17.7.2009, p. 1).

(*) Astfel cum este definit în Rezoluția 1244 a Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite din 10 iunie 1999.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 401/2011 AL COMISIEI**din 20 aprilie 2011****de stabilire a ratelor de restituire aplicabile ouălor și gălbenușurilor de ou exportate sub formă de mărfuri care nu sunt incluse în anexa I la tratat**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾, în special articolul 64 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Articolul 162 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 prevede că diferența dintre prețurile din comerțul internațional pentru produsele menționate la articolul 1 alineatul (1) litera (s) și enumerate în partea XIX din anexa I la regulamentul menționat și prețurile din cadrul uniunii poate fi acoperită prin restituire la export dacă aceste mărfuri sunt exportate sub formă de mărfuri care nu sunt incluse în partea V din anexa XX la regulamentul menționat.
- (2) Regulamentul (UE) nr. 578/2010 al Comisiei din 29 iunie 2010 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1216/2009 al Consiliului cu privire la sistemul de acordare a restituirilor la export pentru anumite produse agricole exportate sub formă de mărfuri care nu sunt incluse în anexa I la tratat și criteriile de stabilire a sumelor acestor restituiri ⁽²⁾ precizează produsele pentru care trebuie stabilită rata restituirilor, ce se va aplica pentru produsele exportate sub formă de mărfuri incluse în partea V din anexa XX la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007.
- (3) În conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 578/2010, rata restituirii la 100 kg

pentru fiecare dintre produsele de bază respective va fi stabilită pentru o perioadă egală cu cea stabilită pentru restituirea aplicabilă aceluiași produse exportate neprocesate.

- (4) Articolul 162 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 stabilește că restituirea la export pentru un produs înglobat într-o anumită marfă nu poate fi mai mare decât restituirea aplicabilă aceluși produs dacă este exportat fără prelucrare ulterioară.
- (5) Restituirile aplicabile în prezent au fost stabilite prin Regulamentul (UE) nr. 51/2011 al Comisiei ⁽³⁾. Deoarece trebuie stabilite noi restituiri, regulamentul respectiv trebuie abrogat.
- (6) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a organizării comune a piețelor agricole,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Ratele de restituire aplicabile produselor de bază incluse în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 578/2010 și în partea XIX din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 și exportate sub formă de mărfuri care sunt incluse în partea V din anexa XX la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 vor fi stabilite după cum se indică în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Regulamentul (UE) nr. 51/2011 se abrogă.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare la 21 aprilie 2011.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 20 aprilie 2011.

*Pentru Comisie,
pentru președinte*

Heinz ZOUREK

Director general pentru întreprinderi și industrie⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.⁽²⁾ JO L 171, 6.7.2010, p. 1.⁽³⁾ JO L 18, 21.1.2011, p. 25.

ANEXĂ

Ratele de restituire aplicabile începând cu 21 aprilie 2011 ouălor și gălbenușurilor de ou exportate sub formă de mărfuri care nu sunt incluse în anexa I la tratat

(EURO/100 kg)			
Codul NC	Descriere	Destinația ⁽¹⁾	Rata de restituire
0407 00	Ouă de păsări, în coajă, proaspete, conservate sau gătite:		
	– De pasăre:		
0407 00 30	– – Altele		
	(a) La exportul de ovalbumină având codurile NC 3502 11 90 și 3502 19 90	02	0,00
		03	22,00
		04	0,00
	(b) La exportul altor mărfuri	01	0,00
0408	Ouă de păsări, fără coajă și gălbenușuri de ou, proaspete, uscate, fierte în apă sau în aburi, frământate, congelate sau altfel conservate:		
	– Gălbenușuri de ou:		
0408 11	– – Uscate:		
ex 0408 11 80	– – – Adecvate consumului uman: neîndulcite	01	84,72
0408 19	– – Altele:		
	– – – Adecvate consumului uman:		
ex 0408 19 81	– – – – Lichide: neîndulcite	01	42,53
ex 0408 19 89	– – – – Înghețate: neîndulcite	01	42,53
	– Altele:		
0408 91	– – Uscate:		
ex 0408 91 80	– – – Adecvate consumului uman: neîndulcite	01	53,67
0408 99	– – Altele:		
ex 0408 99 80	– – – Adecvate consumului uman: neîndulcite	01	9,00

⁽¹⁾ Destinațiile sunt după cum urmează:

- 01 Țări terțe. Pentru Elveția și Liechtenstein aceste rate nu se aplică mărfurilor enumerate în tabelele I și II din Protocolul nr. 2 la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană din 22 iulie 1972;
02 Kuwait, Bahrain, Oman, Qatar, Emiratele Arabe Unite, Yemen, Turcia, Hong Kong SAR și Rusia;
03 Coreea de Sud, Japonia, Malaezia, Thailanda, Taiwan și Filipine;
04 Toate destinațiile cu excepția Elveției și a celor de la pozițiile 02 și 03.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 402/2011 AL COMISIEI

din 20 aprilie 2011

de stabilire a ratelor de restituire aplicabile laptelui și produselor lactate exportate sub formă de mărfuri care nu sunt incluse în anexa I la tratat

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) (1), în special articolul 164 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Articolul 162 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 prevede că diferența dintre prețurile din comerțul internațional pentru produsele prevăzute la articolul 1 alineatul (1) litera (p) și enumerate în partea XVI din anexa I la regulamentul menționat și prețurile din cadrul Uniunii poate fi acoperită printr-o restituire la export dacă aceste mărfuri sunt exportate sub formă de mărfuri enumerate în partea IV din anexa XX la regulamentul menționat.
- (2) Regulamentul (UE) nr. 578/2010 al Comisiei din 29 iunie 2010 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1216/2009 al Consiliului în ceea ce privește regimul de acordare a restituirilor la export pentru anumite produse agricole exportate sub formă de mărfuri care nu sunt incluse în anexa I la tratat, precum și criteriile de stabilire a cuantumurilor sumelor respective (2) precizează produsele pentru care trebuie stabilită o rată de restituire care se aplică în cazul în care aceste produse sunt exportate sub formă de mărfuri enumerate în partea IV din anexa XX la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007.
- (3) În conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 578/2010, rata de restituire pentru 100 de kilograme pentru fiecare dintre produsele de bază în cauză trebuie stabilită pentru o perioadă egală cu cea prevăzută pentru restituiri stabilite pentru produse exportate în stare naturală.
- (4) Articolul 162 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 stabilește că restituirea la export pentru un produs conținut într-o marfă nu poate fi mai mare decât cea aplicabilă aceluiași produs exportat fără a fi prelucrat în prealabil.
- (5) În cazul anumitor produse lactate exportate sub formă de mărfuri care nu sunt incluse în anexa I la tratat, există

riscul ca, în cazul în care sunt stabilite în avans rate de restituire ridicate, angajamentele asumate în privința acestor restituiri să fie compromise. Prin urmare, pentru evitarea acestui risc, este necesar să se ia măsuri de prevenire corespunzătoare, fără a exclude însă posibilitatea încheierii de contracte pe termen lung. Stabilirea unor rate de restituire specifice pentru stabilirea în avans a restituirii aferente acestor produse ar trebui să garanteze atingerea acestor două obiective.

- (6) Articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 578/2010 prevede că, pentru fixarea ratelor de restituire, trebuie să se țină seama, după caz, de ajutoarele sau celelalte măsuri cu efect echivalent care sunt aplicabile în toate statele membre, în conformitate cu regulamentul de organizare comună a pieței în sectorul agricol, în ceea ce privește produsele de bază enumerate în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 578/2010 sau produsele asimilate.
- (7) Articolul 100 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 prevede ajutoare financiare pentru laptele degresat produs în Uniune, transformat în cazeină, în cazul în care laptele respectiv și cazeina produsă din el îndeplinesc anumite condiții.
- (8) Restituirile aplicabile în prezent au fost stabilite prin Regulamentul (UE) nr. 52/2011 al Comisiei (3). Deoarece trebuie stabilite noi restituiri, regulamentul respectiv trebuie abrogat.
- (9) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a organizării comune a piețelor agricole,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Ratele de restituire aplicabile produselor de bază incluse în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 578/2010 și în partea XVI din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 și exportate sub formă de mărfuri enumerate în partea IV din anexa XX la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 se stabilesc după cum se indică în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Regulamentul (UE) nr. 52/2011 se abrogă.

(1) JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

(2) JO L 171, 6.7.2010, p. 1.

(3) JO L 18, 21.1.2011, p. 27.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare la 21 aprilie 2011.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 20 aprilie 2011.

*Pentru Comisie,
pentru președinte*

Heinz ZOUREK

Director general pentru întreprinderi și industrie

ANEXĂ

Ratele de restituire aplicabile începând cu 21 aprilie 2011 anumitor produse lactate exportate sub formă de mărfuri care nu sunt incluse în anexa I la tratat ⁽¹⁾

(EUR/100 kg)

Codul NC	Descriere	Rata de restituire	
		În caz de stabilire în avans a restituirilor	Altele
ex 0402 10 19	Lapte praf, granule sau alte forme solide, fără adaos de zahăr sau alți îndulcitori, cu conținut de grăsimi, fără să depășească 1,5 % din greutate (PG 2):		
	(a) Când sunt exportate mărfuri având codul NC 3501	—	—
	(b) Când sunt exportate alte mărfuri	0,00	0,00
ex 0402 21 19	Lapte praf, granule sau alte forme solide, fără adaos de zahăr sau alți îndulcitori, cu conținut de grăsimi, fără să depășească 26 % din greutate (PG 3)	0,00	0,00
ex 0405 10	Unt cu conținut de grăsimi de 82 % din greutate (PG 6):		
	(a) Când sunt exportate mărfuri având codul NC 2106 90 98 cu conținut de grăsimi lactate de 40 % sau mai mult din greutate	0,00	0,00
	(b) Când sunt exportate alte mărfuri	0,00	0,00

⁽¹⁾ Ratele stabilite în prezenta anexă nu sunt aplicabile exporturilor către:

- (a) țări terțe: Andorra, Sfântul Scaun (Statul Cetății Vaticanului), Liechtenstein, Statele Unite ale Americii și nici mărfurilor enumerate în tabelele I și II din Protocolul nr. 2 la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană din 22 iulie 1972, exportate către Confederația Elvețiană;
- (b) teritorii ale statelor membre ale UE care nu fac parte din teritoriul vamal al Comunității: Ceuta, Melilla, comunele Livigno și Campione d'Italia, Heligoland, Groenlanda, Insulele Feroe și zonele din Republica Cipru în care Guvernul Republicii Cipru nu exercită un control efectiv;
- (c) teritorii europene ale căror relații externe sunt asumate de către un stat membru și care nu fac parte din teritoriul vamal al Comunității: Gibraltar;
- (d) destinațiile vizate la articolul 33 alineatul (1), la articolul 41 alineatul (1) și la articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 612/2009 al Comisiei (JO L 186, 17.7.2009, p. 1).

DIRECTIVE

DIRECTIVA DE PUNERE ÎN APLICARE 2011/52/UE A COMISIEI

din 20 aprilie 2011

de modificare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului în vederea includerii carboxinei ca substanță activă și de modificare a Deciziei 2008/934/CE a Comisiei

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar ⁽¹⁾, în special articolul 6 alineatul (1),

întrucât:

(1) Regulamentele (CE) nr. 451/2000 ⁽²⁾ și (CE) nr. 1490/2002 ⁽³⁾ ale Comisiei stabilesc normele detaliate de punere în aplicare a fazelor doi și trei din programul de lucru menționat la articolul 8 alineatul (2) din Directiva 91/414/CEE, precum și o listă de substanțe active care trebuie evaluate în vederea eventualei lor includeri în anexa I la Directiva 91/414/CEE. Această listă includea substanța carboxină.

(2) În conformitate cu articolul 11e din Regulamentul (CE) nr. 1490/2002, notificatorul și-a retras sprijinul privind includerea substanței active respective în anexa I la Directiva 91/414/CEE în termen de două luni de la primirea proiectului de raport de evaluare. În consecință, Decizia 2008/934/CE a Comisiei din 5 decembrie 2008 privind neinclusiunea anumitor substanțe active în anexa I la Directiva 91/414/CEE a Consiliului, precum și retragerea autorizațiilor pentru produsele de protecție a plantelor care conțin aceste substanțe ⁽⁴⁾ a fost adoptată privind neinclusiunea carboxinei.

(3) În conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Directiva 91/414/CEE, notificatorul inițial (denumit în continuare

„solicitantul”) a prezentat o nouă cerere solicitând aplicarea procedurii accelerate prevăzute la articolele 14-19 din Regulamentul (CE) nr. 33/2008 al Comisiei din 17 ianuarie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului în privința unei proceduri ordinare și a unei proceduri accelerate de evaluare a substanțelor active prevăzute în programul de lucru menționat la articolul 8 alineatul (2) din directiva respectivă, dar care nu au fost incluse în anexa I la aceasta ⁽⁵⁾.

(4) Cererea a fost transmisă Regatului Unit, desemnat stat membru raportor prin Regulamentul (CE) nr. 1490/2002. Perioada de timp pentru procedura accelerată a fost respectată. Specificația substanței active și utilizările propuse sunt identice cu cele care au făcut obiectul Deciziei 2008/934/CE. Cererea respectivă este conformă, de asemenea, cu celelalte cerințe de fond și de procedură menționate la articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 33/2008.

(5) Regatul Unit a evaluat datele suplimentare transmise de solicitant și a pregătit un raport suplimentar. La data de 4 decembrie 2009, raportul respectiv a fost transmis Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (denumită în continuare „autoritatea”) și Comisiei. Autoritatea a comunicat raportul suplimentar celorlalte state membre și solicitantului pentru observații și a transmis Comisiei observațiile primite. În conformitate cu articolul 20 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 33/2008 și la solicitarea Comisiei, autoritatea a prezentat Comisiei concluzia sa referitoare la carboxină, la data de 11 octombrie 2010 ⁽⁶⁾. Proiectul de raport de evaluare, raportul suplimentar și concluzia autorității au fost reexamine de către statele membre și Comisie în cadrul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală și au fost finalizate la 11 martie 2011 sub forma raportului Comisiei de examinare a substanței carboxină.

⁽⁵⁾ JO L 15, 18.1.2008, p. 5.

⁽⁶⁾ Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară; *Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance carboxin* (Concluzia evaluării *inter pares* a riscului utilizării ca pesticid a substanței active carboxină). EFSA Journal 2010; 8(10):1857. [65 pp.]. doi:10.2903/j.efsa.2010.1857. Document disponibil la adresa de Internet: www.efsa.europa.eu.

⁽¹⁾ JO L 230, 19.8.1991, p. 1.

⁽²⁾ JO L 55, 29.2.2000, p. 25.

⁽³⁾ JO L 224, 21.8.2002, p. 23.

⁽⁴⁾ JO L 333, 11.12.2008, p. 11.

- (6) Diferitele examinări efectuate au arătat că produsele de protecție a plantelor care conțin carboxină pot îndeplini, în general, cerințele prevăzute la articolul 5 alineatul (1) literele (a) și (b) din Directiva 91/414/CEE, în special în ceea ce privește utilizările examinate și precizate în raportul de reexaminare al Comisiei. Prin urmare, este adecvată includerea în anexa I a substanței carboxină, pentru a garanta că, în toate statele membre, autorizațiile pentru produsele de protecție a plantelor care conțin această substanță activă pot fi acordate în conformitate cu dispozițiile directivei menționate.
- (7) Fără a aduce atingere acestei concluzii, este necesar să se obțină informații suplimentare privind anumite aspecte specifice. În conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Directiva 91/414/CEE, includerea unei substanțe în anexa I poate face obiectul anumitor condiții. Prin urmare, este necesar să i se ceară solicitantului să prezinte informații suplimentare care să confirme: specificațiile materialului tehnic, astfel cum a fost fabricat în scop comercial (inclusiv date analitice adecvate), relevanța impurităților, compararea și verificarea materialului de testare utilizat în toxicologia la mamifere și dosarele de ecotoxicitate față de specificațiile materialului tehnic, metodele analitice de monitorizare a metabolitului M6⁽¹⁾ în sol, în apele subterane și de suprafață și de monitorizare a metabolitului M9⁽²⁾ în apele subterane, valori suplimentare privind perioada prevăzută pentru disiparea în procent de 50 % în sol pentru metabolizii solului P/V-54⁽³⁾ și P/V-55⁽⁴⁾, metabolismul de rotație a culturilor, riscul pe termen lung pentru păsările granivore, mamiferele granivore și mamiferele erbivore și relevanța pentru apele subterane a metabolizilor solului P/V-54, P/V-55 și M9, în cazul în care carboxina este clasificată, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁵⁾, ca „susceptibilă de a provoca cancer”.
- (8) Înainte de includerea unei substanțe active în anexa I, ar trebui acordat un termen rezonabil pentru a permite statelor membre și părților interesate să se pregătească pentru îndeplinirea noilor cerințe care decurg din această includere.
- (9) Fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute în Directiva 91/414/CEE ca urmare a includerii unei substanțe active în anexa I, statele membre ar trebui să dispună de un termen de șase luni de la includere pentru a reexamina autorizațiile existente pentru produsele de protecție a plantelor care conțin carboxină, în scopul de a garanta respectarea dispozițiilor Directivei 91/414/CEE, în special articolul 13, precum și a condițiilor relevante prevăzute în anexa I. După caz, statele membre ar trebui să modifice, să înlocuiască sau să retragă autorizațiile existente, în conformitate cu dispozițiile Directivei 91/414/CEE. Prin derogare de la termenul menționat anterior, ar trebui să fie acordat un termen mai lung pentru prezentarea și evaluarea dosarului complet, prevăzut în anexa III, al fiecărui produs de protecție a plantelor pentru fiecare utilizare preconizată, în conformitate cu principiile uniforme menționate în Directiva 91/414/CEE.
- (10) Experiența dobândită din includerile precedente în anexa I la Directiva 91/414/CEE ale substanțelor active evaluate în cadrul Regulamentului (CEE) nr. 3600/92 al Comisiei din 11 decembrie 1992 de stabilire a normelor de punere în aplicare a primei etape a programului de lucru prevăzut la articolul 8 alineatul (2) din Directiva 91/414/CEE a Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare⁽⁶⁾ a arătat că pot interveni dificultăți în interpretarea obligațiilor titularilor de autorizații existente în ceea ce privește accesul la informații. Prin urmare, pentru a se evita noi dificultăți, pare necesară clarificarea obligațiilor statelor membre, în special aceea de a verifica dacă titularul unei autorizații poate demonstra accesul la un dosar care respectă cerințele din anexa II la directiva respectivă. Această clarificare nu impune însă obligații noi statelor membre sau titularilor de autorizații în raport cu directivele de modificare a anexei I adoptate până în prezent.
- (11) Prin urmare, Directiva 91/414/CEE ar trebui modificată în consecință.
- (12) Decizia 2008/934/CE prevede neinclusiunea carboxinei și retragerea autorizațiilor pentru produsele de protecție a plantelor care conțin această substanță până la 31 decembrie 2011. Este necesar să se elimine rândul referitor la carboxină din anexa la decizia respectivă.
- (13) Prin urmare, Decizia 2008/934/CE ar trebui modificată în consecință.
- (14) Măsurile prevăzute în prezenta directivă sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Anexa I la Directiva 91/414/CEE se modifică în conformitate cu anexa la prezenta directivă.

Articolul 2

Se elimină rândul referitor la carboxină din anexa la Decizia 2008/934/CE.

⁽¹⁾ 2-[[anilino(oxo)acetil]sulfanil]etil acetat.

⁽²⁾ (2RS)-2-hidroxi-2-metil-N-fenil-1,4-oxatiană-3-carboxamidă 4-oxid.

⁽³⁾ 2-metil-5,6-dihidro-1,4-oxatiină-3-carboxamidă 4-oxid.

⁽⁴⁾ 2-metil-5,6-dihidro-1,4-oxatiină-3-carboxamidă 4,4-dioxid.

⁽⁵⁾ JO L 353, 31.12.2008, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 366, 15.12.1992, p. 10.

Articolul 3

Statele membre adoptă și publică, până la 30 noiembrie 2011 cel târziu, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor acte, precum și un tabel de corespondență între respectivele acte și prezenta directivă.

Statele membre aplică actele respective de la 1 decembrie 2011.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Articolul 4

(1) Atunci când este necesar, statele membre modifică sau retrag, în conformitate cu Directiva 91/414/CEE, autorizațiile existente pentru produsele de protecție a plantelor care conțin carboxină ca substanță activă până la 30 noiembrie 2011.

Până la această dată, statele membre verifică, în special, dacă se respectă condițiile referitoare la carboxină din anexa I la directiva respectivă, cu excepția celor din partea B a rubricii corespunzătoare acestei substanțe active, precum și dacă titularul autorizației deține un dosar sau are acces la un dosar care îndeplinește cerințele din anexa II la directiva respectivă, în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 13 din aceasta.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), pentru fiecare produs de protecție a plantelor autorizat care conține carboxină fie ca substanță activă unică, fie ca una dintre substanțele active cuprinse în anexa I la Directiva 91/414/CEE până la 31 mai 2011 cel târziu, statele membre reevaluează produsul în conformitate cu principiile uniforme prevăzute în anexa VI la Directiva

91/414/CEE, pe baza unui dosar care îndeplinește cerințele din anexa III la respectiva directivă și luând în considerare partea B a rubricii din anexa I la respectiva directivă cu privire la carboxină. Pe baza evaluării, statele membre stabilesc dacă produsul îndeplinește condițiile menționate la articolul 4 alineatul (1) literele (b), (c), (d) și (e) din Directiva 91/414/CEE.

În urma acestei determinări, statele membre:

- (a) în cazul unui produs care conține carboxină ca substanță activă unică, modifică sau retrag autorizația, atunci când este necesar, până la 31 mai 2015 cel târziu; sau
- (b) modifică sau retrag autorizația în cazul unui produs care conține carboxină ca una dintre mai multe substanțe active, după caz, până la 31 mai 2015 sau până la data stabilită pentru modificare sau retragere în directiva sau directivele respective care au adăugat substanța sau substanțele relevante în anexa I la Directiva 91/414/CEE, dacă această din urmă dată este ulterioară celei dintâi.

Articolul 5

Prezenta directivă intră în vigoare la data de 1 iunie 2011.

Articolul 6

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 20 aprilie 2011.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO

ANEXĂ

Se adaugă următoarea rubrică la sfârșitul tabelului din anexa I la Directiva 91/414/CEE:

Nr.	Denumire comună, numere de identificare	Denumire IUPAC	Puritate (1)	Data intrării în vigoare	Data expirării includerii	Dispoziții specifice
„357	Carboxină Nr. CAS: 5234-68-4 Nr. CIPAC: 273	5,6-dihidro-2-metil-1,4-oxatiină-3-carboxanilidă	≥ 970 g/kg	1 iunie 2011	31 mai 2021	<p>PARTEA A</p> <p>Se pot autoriza numai utilizări ca fungicid pentru tratamentul semințelor.</p> <p>Statele membre garantează că autorizațiile prevăd că învelirea semințelor trebuie realizată exclusiv în cadrul infrastructurilor profesionale de tratare a semințelor și că aceste infrastructuri aplică cele mai bune tehnici disponibile pentru a exclude emiterea de praf pe perioada depozitării, a transportului și a aplicării.</p> <p>PARTEA B</p> <p>Pentru punerea în aplicare a principiilor uniforme prevăzute în anexa VI, se va ține seama de concluziile raportului de reexaminare privind substanța carboxină, în special apendicele I și II, în versiunea definitivă elaborată de Comitetul permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală din 11 martie 2011.</p> <p>În această evaluare generală, statele membre acordă o atenție deosebită:</p> <p>(a) riscului pentru operatori;</p> <p>(b) protejării apelor subterane, dacă substanța activă este utilizată în regiuni vulnerabile în ceea ce privește solul și/sau condițiile climatice;</p> <p>(c) riscului pentru păsări și mamifere.</p> <p>Condițiile de utilizare includ măsuri de diminuare a riscului, atunci când este necesar.</p> <p>Statele membre în cauză vor solicita prezentarea de informații de confirmare privind:</p> <p>(a) specificațiile materialului tehnic, astfel cum a fost fabricat în scop comercial, inclusiv a datelor analitice adecvate;</p> <p>(b) relevanța impurităților;</p> <p>(c) compararea și verificarea materialului de testare utilizat în toxicologia la mamifere și dosarele de ecotoxicitate față de specificațiile materialului tehnic;</p> <p>(d) metodele analitice de monitorizare a metabolitului M6 (*) în sol, în apele subterane și de suprafață, și de monitorizare a metabolitului M9 (**) în apele subterane;</p>

Nr.	Denumire comună, numere de identificare	Denumire IUPAC	Puritate ⁽¹⁾	Data intrării în vigoare	Data expirării includerii	Dispoziții specifice
						<p>(e) valori suplimentare privind perioada prevăzută pentru disiparea în procent de 50 % în sol pentru metaboliții solului P/V-54 (***) și P/V-55 (****),</p> <p>(f) metabolismul de rotație a culturilor;</p> <p>(g) riscul pe termen lung pentru păsările granivore, mamiferele granivore și mamiferele erbivore;</p> <p>(h) relevanța pentru apele subterane a metaboliților solului P/V-54, P/V-55 și M9, în cazul în care carboxina este clasificată, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1272/2008, ca «susceptibilă de a provoca cancer».</p> <p>Statele membre în cauză se asigură că solicitantul transmite Comisiei informațiile prevăzute la literele (a), (b) și (c) până la 1 decembrie 2011, informațiile prevăzute la literele (d), (e), (f) și (g) până la 31 mai 2013, iar informațiile prevăzute la litera (h) în termen de șase luni de la notificarea deciziei de clasificare a carboxinei.”</p>

⁽¹⁾ Detalii suplimentare privind identitatea și specificațiile substanței active se găsesc în raportul de reexaminare.

^(*) 2-[[anilino(oxo)acetil]sulfanil]etil acetat.

^(**) (2RS)-2-hidroxi-2-metil-N-fenil-1,4-oxatiană-3-carboxamidă 4-oxid.

^(***) 2-metil-5,6-dihidro-1,4-oxatiină-3-carboxamidă 4-oxid.

^(****) 2-metil-5,6-dihidro-1,4-oxatiină-3-carboxamidă 4,4-dioxid.

DIRECTIVA DE PUNERE ÎN APLICARE 2011/53/UE A COMISIEI**din 20 aprilie 2011****de modificare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului în vederea includerii substanței dazomet ca substanță activă și de modificare a Deciziei 2008/934/CE a Comisiei****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar ⁽¹⁾, în special articolul 6 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentele (CE) nr. 451/2000 ⁽²⁾ și (CE) nr. 1490/2002 ⁽³⁾ ale Comisiei stabilesc normele detaliate de punere în aplicare a etapelor a doua și a treia din programul de lucru menționat la articolul 8 alineatul (2) din Directiva 91/414/CEE, precum și o listă de substanțe active care trebuie evaluate în vederea eventualei lor includeri în anexa I la Directiva 91/414/CEE. Lista respectivă includea dazometul.
- (2) În conformitate cu articolul 11e din Regulamentul (CE) nr. 1490/2002, notificatorul și-a retras sprijinul privind includerea substanței active respective în anexa I la Directiva 91/414/CEE în termen de două luni de la primirea proiectului de raport de evaluare. În consecință, Decizia 2008/934/CE a Comisiei din 5 decembrie 2008 privind neinclusiunea anumitor substanțe active în anexa I la Directiva 91/414/CEE a Consiliului, precum și retragerea autorizațiilor pentru produsele de protecție a plantelor care conțin aceste substanțe ⁽⁴⁾ a fost adoptată privind neinclusiunea substanței dazomet.
- (3) În conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Directiva 91/414/CEE, notificatorul inițial (denumit în continuare „solicitantul”) a depus o nouă cerere solicitând aplicarea procedurii accelerate, astfel cum se prevede la articolele 14-19 din Regulamentul (CE) nr. 33/2008 al Comisiei din 17 ianuarie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului în privința unei proceduri ordinare și a unei proceduri accelerate de evaluare a substanțelor active prevăzute în programul de lucru menționat la articolul 8 alineatul (2) din directiva respectivă, dar care nu au fost incluse în anexa I la aceasta ⁽⁵⁾.
- (4) Cererea a fost transmisă Belgiei, care a fost desemnată stat membru raportor prin Regulamentul (CE) nr. 1490/2002. Perioada de timp pentru procedura accelerată a fost respectată. Specificația substanței active și

utilizările propuse sunt identice cu cele care au făcut obiectul Deciziei 2008/934/CE. Cererea respectivă este conformă, de asemenea, cu celelalte cerințe de fond și de procedură de la articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 33/2008.

- (5) Belgia a evaluat informațiile suplimentare transmise de solicitant și a pregătit un raport suplimentar. La data de 10 decembrie 2009, raportul respectiv a fost transmis Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (denumită în continuare „autoritatea”) și Comisiei. Autoritatea a comunicat raportul suplimentar, pentru observații, celorlalte state membre și solicitantului și a transmis Comisiei observațiile primite. În conformitate cu articolul 20 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 33/2008 și la solicitarea Comisiei, autoritatea a prezentat Comisiei concluzia sa referitoare la dazomet, la data de 30 septembrie 2010 ⁽⁶⁾. Proiectul de raport de evaluare, raportul suplimentar și concluzia autorității au fost reexamine de statele membre și de Comisie în cadrul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală și au fost finalizate la data de 11 martie 2011 sub forma raportului de reexaminare al Comisiei privind dazometul.
- (6) Diferitele examinări efectuate au arătat că produsele de protecție a plantelor care conțin dazomet pot îndeplini, în general, cerințele prevăzute la articolul 5 alineatul (1) literele (a) și (b) din Directiva 91/414/CEE, în special în ceea ce privește utilizările examinate și precizate în raportul de reexaminare al Comisiei. Prin urmare, este adecvat să se includă substanța dazomet în anexa I, pentru a garanta că, în toate statele membre, autorizațiile pentru produsele de protecție a plantelor care conțin această substanță activă pot fi acordate în conformitate cu dispozițiile directivei respective.
- (7) Fără a aduce atingere acestei concluzii, este necesar să se obțină informații suplimentare privind anumite aspecte specifice. Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 91/414/CEE prevede că includerea unei substanțe în anexa I poate fi supusă anumitor condiții. Prin urmare, este necesar să se ceară solicitantului să furnizeze informații suplimentare pentru a confirma riscul de contaminare cu izotiocianat de metil a apei subterane, evaluarea potențialului de a se răspândi la mare distanță pe calea aerului al izotiocianatului de metil și a riscurilor conexe pentru mediul înconjurător, riscul acut pentru păsările insectivore și riscul pe termen lung pentru păsări și mamifere.

⁽¹⁾ JO L 230, 19.8.1991, p. 1.⁽²⁾ JO L 55, 29.2.2000, p. 25.⁽³⁾ JO L 224, 21.8.2002, p. 23.⁽⁴⁾ JO L 333, 11.12.2008, p. 11.⁽⁵⁾ JO L 15, 18.1.2008, p. 5.⁽⁶⁾ Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară; *Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance dazomet* (Concluzia reexaminării *inter pares* a riscului utilizării ca pesticid a substanței active dazomet). *EFSA Journal* 2010; 8(10):1833. [91 pp.]. doi:10.2903/j.efsa.2010.1833. Document disponibil la adresa de Internet: www.efsa.europa.eu.

- (8) Înainte de includerea unei substanțe active în anexa I, ar trebui acordat un termen rezonabil pentru a permite statelor membre și părților interesate să se pregătească pentru îndeplinirea noilor cerințe care decurg din această includere.
- (9) Fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute în Directiva 91/414/CEE ca urmare a includerii unei substanțe active în anexa I, statele membre ar trebui să dispună de un termen de șase luni de la includere pentru a reexamina autorizațiile existente pentru produsele de protecție a plantelor care conțin dazomet, în scopul de a garanta respectarea dispozițiilor stabilite de Directiva 91/414/CEE, în special de articolul 13, precum și a condițiilor relevante prevăzute în anexa I. După caz, statele membre ar trebui să modifice, să înlocuiască sau să retragă autorizațiile existente, în conformitate cu dispozițiile Directivei 91/414/CEE. Prin derogare de la termenul menționat anterior, ar trebui să fie acordat un termen mai lung pentru prezentarea și evaluarea dosarului complet, prevăzut în anexa III, al fiecărui produs de protecție a plantelor pentru fiecare utilizare preconizată, în conformitate cu principiile uniforme menționate în Directiva 91/414/CEE.
- (10) Experiența dobândită din includerile precedente în anexa I la Directiva 91/414/CEE ale substanțelor active evaluate în cadrul Regulamentului (CEE) nr. 3600/92 al Comisiei din 11 decembrie 1992 de stabilire a normelor de punere în aplicare a primei etape a programului de lucru prevăzut la articolul 8 alineatul (2) din Directiva 91/414/CEE a Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare ⁽¹⁾ a arătat că pot interveni dificultăți în interpretarea obligațiilor titularilor de autorizații existente în ceea ce privește accesul la informații. Prin urmare, pentru a se evita noi dificultăți, este necesară clarificarea obligațiilor statelor membre, în special a obligației de a verifica dacă titularul unei autorizații demonstrează că are acces la un dosar care respectă cerințele din anexa II la directiva respectivă. Totuși, această clarificare nu impune nicio altă obligație statelor membre sau titularilor autorizațiilor, în raport cu directivele de modificare a anexei I adoptate până în prezent.
- (11) Prin urmare, Directiva 91/414/CEE ar trebui modificată în consecință.
- (12) Decizia 2008/934/CE prevede neinclusiunea dazometului și retragerea autorizațiilor pentru produsele de protecție a plantelor care conțin această substanță până la 31 decembrie 2011. Este necesară eliminarea rândului referitor la dazomet din anexa la decizia respectivă.
- (13) Prin urmare, Decizia 2008/934/CE ar trebui modificată în consecință.
- (14) Măsurile prevăzute în prezenta directivă sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Anexa I la Directiva 91/414/CEE se modifică în conformitate cu anexa la prezenta directivă.

Articolul 2

Rândul referitor la dazomet din anexa la Decizia 2008/934/CE se elimină.

Articolul 3

Statele membre adoptă și publică, până la 30 noiembrie 2011 cel târziu, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Comisiei îi este comunicat de statele membre textul acestor acte, precum și un tabel de corespondență între aceste acte și prezenta directivă.

Statele membre aplică aceste acte începând cu 1 decembrie 2011.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Articolul 4

(1) Atunci când este necesar, statele membre modifică sau retrag, în conformitate cu Directiva 91/414/CEE, autorizațiile existente pentru produsele de protecție a plantelor care conțin dazomet ca substanță activă, până la 30 noiembrie 2011.

Până la această dată, statele membre verifică, în special, dacă se respectă condițiile referitoare la dazomet din anexa I la directiva respectivă, cu excepția celor din partea B a rubricii corespunzătoare acestei substanțe active, precum și dacă titularul autorizației deține un dosar sau are acces la un dosar care îndeplinește cerințele din anexa II la directiva respectivă, în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 13 din aceasta.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), pentru fiecare produs de protecție a plantelor autorizat care conține dazomet fie ca substanță activă unică, fie ca una dintre substanțele active cuprinse în anexa I la Directiva 91/414/CEE până la 31 mai 2011 cel târziu, statele membre reevaluează produsul în conformitate cu principiile uniforme prevăzute în anexa VI la Directiva 91/414/CEE, pe baza unui dosar care îndeplinește cerințele din anexa III la respectiva directivă și luând în considerare partea B a rubricii din anexa I la respectiva directivă cu privire la dazomet. Pe baza evaluării respective, statele membre determină dacă produsul îndeplinește condițiile menționate la articolul 4 alineatul (1) literele (b), (c), (d) și (e) din Directiva 91/414/CEE.

⁽¹⁾ JO L 366, 15.12.1992, p. 10.

În urma acestei determinări, statele membre:

- (a) în cazul unui produs care conține dazomet ca substanță activă unică, modifică sau retrag autorizația, atunci când este necesar, până la 31 mai 2015 cel târziu; sau
- (b) în cazul unui produs care conține dazomet ca una dintr-o serie de substanțe active, modifică sau retrag autorizația, atunci când este necesar, până la 31 mai 2015 sau până la data stabilită pentru o astfel de modificare sau de retragere în directiva sau directivele respectivă (respective) care a (au) adăugat substanța sau substanțele relevante (relevante) în anexa I la Directiva 91/414/CEE, oricare dintre aceste date este mai recentă.

Articolul 5

Prezenta directivă intră în vigoare la data de 1 iunie 2011.

Articolul 6

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 20 aprilie 2011.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

ANEXĂ

La sfârșitul tabelului din anexa I la Directiva 91/414/CEE se adaugă următoarea rubrică:

Nr.	Denumire comună, numere de identificare	Denumire IUPAC	Puritatea ⁽¹⁾	Data intrării în vigoare	Data de expirare a includerii	Dispoziții specifice
„359	Dazomet Nr. CAS: 533-74-4 Nr. CIPAC: 146	3,5-dimetil-1,3,5-tiadiazin-2-tionă sau tetrahidro-3,5-dimetil-1,3,5-tiadiazin-2-tionă	≥ 950 g/kg	1 iunie 2011	31 mai 2021	<p>PARTEA A</p> <p>Se pot autoriza numai utilizările ca nematocid, fungicid, erbicid și insecticid. Se pot autoriza numai utilizările ca fumigant pentru sol. Utilizarea este limitată la o aplicare la trei ani.</p> <p>PARTEA B</p> <p>Pentru punerea în aplicare a principiilor uniforme prevăzute în anexa VI, se va ține seama de concluziile raportului de reexaminare privind dazometul, în special de apendicele I și II, în forma lor finalizată la 11 martie 2011 în cadrul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală.</p> <p>În această evaluare generală, statele membre acordă o atenție deosebită:</p> <p>(a) riscului pentru operatori, lucrători și pentru persoanele expuse întâmplător;</p> <p>(b) protejării apei subterane, dacă substanța activă este utilizată în regiuni vulnerabile din punct de vedere al solului și/sau al condițiilor climatice;</p> <p>(c) riscului pentru organismele acvatice.</p> <p>Condițiile de utilizare includ măsuri de diminuare a riscului, după caz.</p> <p>Statele membre vizate solicită prezentarea de informații de confirmare privind:</p> <p>(a) riscul de contaminare cu izotiocianat de metil a apei subterane;</p> <p>(b) evaluarea potențialului de a se răspândi la mare distanță pe calea aerului al izotiocianatului de metil și a riscurilor conexe pentru mediul înconjurător;</p> <p>(c) riscul acut pentru păsările insectivore;</p> <p>(d) riscul pe termen lung pentru păsări și mamifere.</p> <p>Statele membre vizate se asigură că solicitantul transmite Comisiei informațiile de la literele (a), (b), (c) și (d) până la 31 mai 2013.”</p>

⁽¹⁾ Detalii suplimentare cu privire la identitatea și specificația substanței active sunt prevăzute în raportul de reexaminare.

DIRECTIVA DE PUNERE ÎN APLICARE 2011/54/UE A COMISIEI**din 20 aprilie 2011****de modificare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului în vederea includerii metaldehidei ca substanță activă și de modificare a Deciziei 2008/934/CE a Comisiei****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar ⁽¹⁾, în special articolul 6 alineatul (1),

întrucât:

(1) Regulamentele (CE) nr. 451/2000 ⁽²⁾ și (CE) nr. 1490/2002 ⁽³⁾ ale Comisiei stabilesc normele de punere în aplicare a etapelor a doua și a treia ale programului de lucru menționat la articolul 8 alineatul (2) din Directiva 91/414/CEE, precum și o listă de substanțe active care urmează să fie evaluate în vederea eventualei lor includeri în anexa I la Directiva 91/414/CEE. Această listă includea metaldehida.

(2) În conformitate cu articolul 11e din Regulamentul (CE) nr. 1490/2002, notificatorul și-a retras sprijinul pentru includerea substanței active respective în anexa I la Directiva 91/414/CEE, în termen de două luni de la primirea proiectului de raport de evaluare. În consecință, Decizia 2008/934/CE a Comisiei din 5 decembrie 2008 privind neinclusiunea anumitor substanțe active în anexa I la Directiva 91/414/CEE a Consiliului, precum și retragerea autorizațiilor pentru produsele de protecție a plantelor care conțin aceste substanțe ⁽⁴⁾ a fost adoptată privind neinclusiunea metaldehidei.

(3) În temeiul articolului 6 alineatul (2) din Directiva 91/414/CEE, notificatorul inițial (denumit în continuare „solicitantul”) a prezentat o nouă cerere solicitând aplicarea procedurii accelerate prevăzute la articolele 14-19 din Regulamentul (CE) nr. 33/2008 al Comisiei din 17 ianuarie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului în privința unei proceduri ordinare și a unei proceduri accelerate de evaluare a substanțelor active prevăzute în programul de lucru menționat la articolul 8 alineatul (2) din directiva respectivă, dar care nu au fost incluse în anexa I la aceasta ⁽⁵⁾.

(4) Cererea a fost transmisă Austriei, care a fost desemnată stat membru raportor prin Regulamentul (CE) nr. 1490/2002. Perioada de timp pentru procedura accelerată a fost respectată. Specificația substanței active și utilizările propuse sunt identice cu cele care au făcut obiectul Deciziei 2008/934/CE. Cererea este conformă, de asemenea, cu celelalte cerințe de fond și de procedură menționate la articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 33/2008.

(5) Austria a evaluat informațiile suplimentare transmise de solicitant și a elaborat un raport suplimentar. Raportul a fost comunicat Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (denumită în continuare „autoritatea”) și Comisiei, la 5 ianuarie 2010. Autoritatea a comunicat raportul suplimentar celorlalte state membre și solicitantului pentru observații și a transmis Comisiei observațiile primite. În conformitate cu articolul 20 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 33/2008 și la cererea Comisiei, la 11 octombrie 2010, autoritatea a prezentat Comisiei concluzia sa privind metaldehida ⁽⁶⁾. Proiectul de raport de evaluare, raportul suplimentar și concluzia autorității au fost reexamine de statele membre și de Comisie în cadrul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală și au fost finalizate la 11 martie 2011, sub forma raportului de reexaminare al Comisiei privind metaldehida.

(6) Diferitele examinări efectuate au arătat că produsele de protecție a plantelor care conțin metaldehidă pot îndeplini, în general, cerințele prevăzute la articolul 5 alineatul (1) literele (a) și (b) din Directiva 91/414/CEE, în special în ceea ce privește utilizările examinate și prezentate în raportul de reexaminare al Comisiei. Prin urmare, este necesară includerea metaldehidei în anexa I, pentru a garanta că, în toate statele membre, autorizațiile pentru produsele de protecție a plantelor care conțin această substanță activă pot fi acordate în conformitate cu dispozițiile directivei menționate anterior.

(7) Înainte de includerea unei substanțe active în anexa I, ar trebui acordat un termen rezonabil pentru a permite statelor membre și părților interesate să se pregătească pentru îndeplinirea noilor cerințe care decurg din această includere.

⁽¹⁾ JO L 230, 19.8.1991, p. 1.

⁽²⁾ JO L 55, 29.2.2000, p. 25.

⁽³⁾ JO L 224, 21.8.2002, p. 23.

⁽⁴⁾ JO L 333, 11.12.2008, p. 11.

⁽⁵⁾ JO L 15, 18.1.2008, p. 5.

⁽⁶⁾ Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară; *Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance metaldehyde* (Concluzia reexaminării *inter pares* a riscului utilizării ca pesticid a substanței active metaldehidă). *EFSA Journal* 2010; 8(10):1856. [71 pp.]. doi:10.2903/j.efsa.2010.1856. Document disponibil la adresa de Internet: www.efsa.europa.eu.

- (8) Fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute în Directiva 91/414/CEE ca urmare a includerii unei substanțe active în anexa I, statele membre ar trebui să dispună de un termen de șase luni de la includere pentru a reexamina autorizațiile existente pentru produsele de protecție a plantelor care conțin metaldehidă, în scopul de a asigura respectarea cerințelor prevăzute în Directiva 91/414/CEE, în special la articolul 13, precum și a condițiilor relevante prezentate în anexa I. După caz, statele membre ar trebui să modifice, să înlocuiască sau să retragă autorizațiile existente, în conformitate cu dispozițiile Directivei 91/414/CEE. Prin derogare de la termenul menționat anterior, ar trebui să fie acordat un termen mai lung pentru prezentarea și evaluarea dosarului complet prevăzut în anexa III, corespunzător fiecărui produs de protecție a plantelor pentru fiecare utilizare preconizată, în conformitate cu principiile uniforme prezentate în Directiva 91/414/CEE.
- (9) Experiența dobândită din includerile precedente în anexa I la Directiva 91/414/CEE ale substanțelor active evaluate în cadrul Regulamentului (CEE) nr. 3600/92 al Comisiei din 11 decembrie 1992 de stabilire a normelor de punere în aplicare a primei etape a programului de lucru prevăzut la articolul 8 alineatul (2) din Directiva 91/414/CEE a Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare⁽¹⁾ a arătat că pot interveni dificultăți în interpretarea obligațiilor titularilor de autorizații existente în ceea ce privește accesul la informații. Prin urmare, pentru a se evita noi dificultăți, este necesar să se precizeze obligațiile statelor membre, în special obligația de a verifica dacă titularul unei autorizații demonstrează că are acces la un dosar care respectă cerințele din anexa II la directiva menționată anterior. Această precizare nu impune însă obligații noi statelor membre sau titularilor autorizațiilor, în raport cu directivele de modificare a anexei I adoptate până în prezent.
- (10) Prin urmare, Directiva 91/414/CEE ar trebui modificată în consecință.
- (11) Decizia 2008/934/CE prevede neinclusiunea metaldehidei și retragerea autorizațiilor pentru produsele de protecție a plantelor care conțin această substanță până la 31 decembrie 2011. Este necesar să se elimine rândul referitor la metaldehidă din anexa la decizia menționată anterior.
- (12) Prin urmare, Decizia 2008/934/CE ar trebui modificată în consecință.
- (13) Măsurile prevăzute în prezenta directivă sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Anexa I la Directiva 91/414/CEE se modifică în conformitate cu anexa la prezenta directivă.

Articolul 2

Rândul referitor la metaldehidă din anexa la Decizia 2008/934/CE se elimină.

Articolul 3

Statele membre adoptă și publică, până la 30 noiembrie 2011 cel târziu, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Comisia îi este comunicat de îndată de statele membre textul acestor acte, precum și un tabel de corespondență între aceste acte și prezenta directivă.

Statele membre aplică aceste acte începând cu 1 decembrie 2011.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Articolul 4

(1) Atunci când este necesar, statele membre modifică sau retrag, în conformitate cu Directiva 91/414/CEE, autorizațiile existente pentru produsele de protecție a plantelor care conțin metaldehidă ca substanță activă, până la 30 noiembrie 2011.

Până la această dată, statele membre verifică, în special, dacă se respectă condițiile referitoare la metaldehidă din anexa I la directiva menționată anterior, cu excepția celor din partea B a rubricii corespunzătoare acestei substanțe active, precum și dacă titularul autorizației deține un dosar sau are acces la un dosar care îndeplinește cerințele din anexa II la directiva respectivă, conform condițiilor prevăzute la articolul 13 din directivă.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), pentru fiecare produs de protecție a plantelor autorizat care conține metaldehidă fie ca substanță activă unică, fie ca una dintre substanțele active enumerate în anexa I la Directiva 91/414/CEE până la 31 mai 2011 cel târziu, statele membre reevaluează produsul în conformitate cu principiile uniforme prevăzute în anexa VI la Directiva 91/414/CEE, pe baza unui dosar care îndeplinește cerințele din anexa III la directiva menționată anterior și care ia în considerare partea B a rubricii referitoare la metaldehidă din anexa I la directivă. Pe baza evaluării respective, statele membre stabilesc dacă produsul îndeplinește condițiile prezentate la articolul 4 alineatul (1) literele (b), (c), (d) și (e) din Directiva 91/414/CEE.

⁽¹⁾ JO L 366, 15.12.1992, p. 10.

În urma stabilirii acestui fapt, statele membre:

- (a) în cazul unui produs care conține metaldehidă ca substanță activă unică, modifică sau retrag autorizația, atunci când este necesar, până la 31 mai 2015 cel târziu; sau
- (b) în cazul unui produs care conține metaldehidă ca una dintr-o serie de substanțe active, modifică sau retrag autorizația, atunci când este necesar, până la 31 mai 2015 sau până la data stabilită pentru o astfel de modificare sau de retragere în directiva sau directivele respectivă (respective) care a (au) adăugat substanța sau substanțele relevante (relevante) în anexa I la Directiva 91/414/CEE, dacă aceasta din urmă este ulterioară celei dintâi date.

Articolul 5

Prezenta directivă intră în vigoare la 1 iunie 2011.

Articolul 6

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 20 aprilie 2011.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

ANEXĂ

Se adaugă următoarea rubrică la sfârșitul tabelului din anexa I la Directiva 91/414/CEE:

Nr.	Denumire comună, numere de identificare	Denumire IUPAC	Puritate ⁽¹⁾	Data intrării în vigoare	Data de expirare a includerii	Dispoziții specifice
„360	Metaldehidă Nr. CAS: 108-62-3 (tetramer) 9002-91-9 (homopolimer) Nr. CIPAC: 62	r-2, c-4, c-6, c-8-tetrametil-1,3,5,7-tetroxocan	≥ 985 g/kg acetaldehidă max. 1,5 g/kg	1 iunie 2011	31 mai 2021	<p>PARTEA A</p> <p>Se pot autoriza numai utilizările ca moluscocid.</p> <p>PARTEA B</p> <p>Pentru punerea în aplicare a principiilor uniforme prevăzute în anexa VI, se ține seama de concluziile raportului de reexaminare privind metaldehida, în special apendicele I și II la aceasta, în forma lor finalizată în cadrul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală la 11 martie 2011.</p> <p>În această evaluare generală, statele membre acordă o atenție deosebită:</p> <p>(a) riscului pentru operatori și lucrători;</p> <p>(b) expunerii consumatorilor prin alimentație, în vederea revizuirilor viitoare ale nivelurilor maxime de reziduuri;</p> <p>(c) riscului acut și riscului pe termen lung pentru păsări și mamifere.</p> <p>Statele membre se asigură că autorizațiile includ un agent eficient pentru îndepărtarea câinilor.</p> <p>Condițiile de autorizare includ, după caz, măsuri de reducere a riscului.”</p>

⁽¹⁾ Informații suplimentare privind identitatea și specificația substanței active se găsesc în raportul de reexaminare.

IV

(Acte adoptate înainte de 1 decembrie 2009, în temeiul Tratatului CE, al Tratatului UE și al Tratatului Euratom)

DECIZIA NR. 788/08/COL A AUTORITĂȚII AELS DE SUPRAVEGHERE**din 17 decembrie 2008**

de modificare, pentru a șaizeci și șaptea oară, a normelor procedurale și de fond în domeniul ajutorului de stat, prin modificarea capitolelor existente referitoare la ratele de referință și de scont, a celor referitoare la ajutoarele de stat acordate sub formă de garanții și prin introducerea unui nou capitol privind recuperarea ajutorului de stat ilegal și incompatibil, privind ajutoarele de stat pentru producții cinematografice și alte producții audiovizuale și privind ajutoarele de stat acordat întreprinderilor feroviare

AUTORITATEA AELS DE SUPRAVEGHERE ⁽¹⁾,

AVÂND ÎN VEDERE Acordul privind Spațiul Economic European ⁽²⁾, în special articolele 61-63 și Protocolul 26,

AVÂND ÎN VEDERE Acordul între statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție ⁽³⁾, în special articolul 24 și articolul 5 alineatul (2) litera (b),

ÎNTRUCÂT, în conformitate cu articolul 24 din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție, autoritatea pune în aplicare dispozițiile Acordului privind SEE referitor la ajutoarele de stat,

ÎNTRUCÂT, în temeiul articolului 5 alineatul (2) litera (b) din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție, autoritatea emite comunicări sau orientări privind aspectele tratate în Acordul privind SEE, în cazul în care acest acord sau Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție prevăd în mod expres acest lucru sau în cazul în care autoritatea îl consideră necesar,

ÎNTRUCÂT, în temeiul Protocolului 3, partea I articolul 1 din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție ⁽⁴⁾, autoritatea revizuieste în mod constant toate schemele de ajutor existente în statele AELS și propune orice măsuri utile impuse de dezvoltarea treptată sau de funcționarea Acordului privind SEE,

REAMINTIND normele procedurale și de fond în domeniul ajutorului de stat adoptate de către autoritate la data de 19 ianuarie 1994 ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Denumită în continuare „Autoritatea”.

⁽²⁾ Denumit în continuare „Acordul privind SEE”.

⁽³⁾ Denumit în continuare „Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție”.

⁽⁴⁾ Denumit în continuare „Protocolul 3”.

⁽⁵⁾ Orientări privind aplicarea și interpretarea articolelor 61 și 62 din Acordul privind SEE și a articolului 1 din Protocolul 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție, adoptate și emise de autoritate la 19 ianuarie 1994, publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (denumit în continuare JO) L 231, 3.9.1994, p. 1 și în suplimentul SEE nr. 32, 3.9.1994, p. 1. Orientările au fost modificate ultima dată la 8.10.2008. Denumite în continuare „Orientările privind ajutorul de stat”. Versiunea actualizată a Orientărilor privind ajutorul de stat este publicată pe site-ul Internet al autorității: <http://www.efasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines>

ÎNTRUCÂT, la 15 noiembrie 2007, Comisia Europeană a adoptat o comunicare intitulată „Pentru o punere în aplicare eficientă a deciziilor Comisiei de obligare a statelor membre să recupereze ajutorul de stat ilegal și incompatibil ⁽⁶⁾”,

ÎNTRUCÂT, la 19 ianuarie 2008, Comisia Europeană a emis o comunicare privind revizuirea metodei de stabilire a ratelor de referință și de scont ⁽⁷⁾,

ÎNTRUCÂT, la 16 iunie 2007, Comisia Europeană a emis o comunicare privind prelungirea aplicării comunicării referitoare la continuarea aplicării comunicării Comisiei privind anumite aspecte juridice legate de producțiile cinematografice și alte producții audiovizuale din 2001 ⁽⁸⁾,

ÎNTRUCÂT, la 20 iunie 2008, Comisia Europeană a adoptat o Comunicare a Comisiei cu privire la aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE privind ajutoarele de stat sub formă de garanții ⁽⁹⁾,

ÎNTRUCÂT, la 22 iulie 2008, Comisia Europeană a emis o comunicare referitoare la Liniile directe comunitare privind ajutoarele de stat acordate întreprinderilor feroviare ⁽¹⁰⁾,

ÎNTRUCÂT aceste comunicări și orientări au relevanță și pentru Spațiul Economic European,

ÎNTRUCÂT aplicarea uniformă a normelor SEE privind ajutorul de stat trebuie asigurată pe tot teritoriul Spațiului Economic European,

⁽⁶⁾ JO C 272, 15.11.2007, p. 4.

⁽⁷⁾ JO C 14, 19.1.2008, p. 6.

⁽⁸⁾ JO C 134, 16.6.2007, p. 5.

⁽⁹⁾ JO C 155, 20.6.2008, p. 10.

⁽¹⁰⁾ JO C 184, 22.7.2008, p. 13.

ÎNTRUCĂT, în conformitate cu punctul II de la titlul „Generalități” de la sfârșitul anexei XV la Acordul privind SEE, autoritatea, după consultarea prealabilă a Comisiei, trebuie să adopte acte corespunzătoare cu cele adoptate de Comisia Europeană,

DUPĂ consultarea Comisiei Europene,

REAMINTIND faptul că Autoritatea a consultat statele AELS cu privire la subiect prin scrisorile către Islanda, Liechtenstein și Norvegia,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Capitolul referitor la liniile directe privind ajutoarele de stat în domeniul ratelor de referință și a ratelor de scont se modifică. Noul capitol este inclus în anexa I la prezenta decizie.

Articolul 2

Capitolul referitor la liniile directe privind ajutoarele de stat acordate sub formă de garanții de stat se modifică. Noul capitol este cuprins în anexa II la prezenta decizie.

Articolul 3

Liniile directe privind ajutoarele de stat se modifică prin introducerea unui nou capitol privind ajutoarele de stat acordate întreprinderilor feroviare. Noul capitol este cuprins în anexa III la prezenta decizie.

Articolul 4

Liniile directe privind ajutoarele de stat se modifică prin introducerea unui nou capitol privind recuperarea ajutorului de stat ilegal și incompatibil. Noul capitol este cuprins în anexa IV la prezenta decizie.

Articolul 5

Liniile directe privind ajutorul de stat se modifică prin introducerea unui nou capitol privind ajutoarele de stat pentru producțiile cinematografice și alte producții audiovizuale. Noul capitol este cuprins în anexa V la prezenta decizie.

Articolul 6

Capitolul „Formular pentru depunerea plângerilor privind un presupus ajutor de stat ilegal” din liniile directe privind ajutoarele de stat se elimină.

Articolul 7

Numai textul în limba engleză al prezentei decizii este autentic.

Adoptată la Bruxelles, 17 decembrie 2008.

Pentru Autoritatea AELS de Supraveghere

Per SANDERUD
Președinte

Kristján A. STEFÁNSSON
Membru al Colegiului

ANEXA I

RATELE DE REFERINȚĂ ȘI DE SCONT ⁽¹⁾

În cadrul controlului ajutoarelor de stat, autoritatea utilizează rate de referință și de scont. Ratele de referință și de scont se aplică ca un indicator al ratei pieței monetare și pentru a măsura echivalentul subvenției al ajutorului, în special atunci când este plătit în mai multe rate, și pentru a calcula elementele de ajutor care rezultă din regimurile de subvenții purtătoare de dobânzi. Acestea sunt utilizate, de asemenea, pentru a verifica respectarea regulii *de minimis* și a regulamentelor de exceptare pe categorii de ajutoare.

Prin urmare, autoritatea adoptă următoarea metodologie de stabilire a ratelor de referință:

— Baza de calcul: rata IBOR corespunzătoare scadenței de 1 an

Rata de bază este în funcție de ratele pieței monetare timp de 1 an. Autoritatea își rezervă dreptul de a utiliza scadențe mai scurte sau mai lungi, adaptate anumitor cazuri.

Atunci când ratele menționate anterior nu sunt disponibile, se va utiliza rata pieței monetare corespunzătoare scadenței de 3 luni.

În absența unor date de încredere sau echivalente sau în circumstanțe excepționale, autoritatea poate, în strânsă cooperare cu statul (statele) AELS în cauză și, în principiu, pe baza datelor furnizate de banca centrală relevantă, stabili altă bază de calcul.

— Marje

Trebuie aplicate următoarele marje, în principiu, în funcție de ratingul întreprinderii în cauză și de garanțiile ⁽²⁾ oferite.

Marjele creditului în puncte de bază			
Categoría ratingului	Nivelul de constituire a garanției		
	Înalt	Normal	Redus
Foarte bun (AAA-A)	60	75	100
Bun (BBB)	75	100	220
Satisfăcător (BB)	100	220	400
Slab (B)	220	400	650
Prost/Dificultăți financiare (CCC și inferior)	400	650	1 000 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Sub rezerva aplicării dispozițiilor specifice privind ajutorul pentru salvare și restructurare, astfel cum sunt prevăzute în prezent în Liniile directe comunitare privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor în dificultate, (JO L 97, 15.4.2005, p. 41), în special punctul 24 litera (a) care se referă la „o rată cel puțin comparabilă cu ratele aplicate creditelor pentru întreprinderile «sănătoase» și în special cu ratele de referință adoptate de autoritate”. Așadar, pentru cazurile de ajutor de salvare, se aplică rata IBOR cu scadența de 1 an cu cel puțin 100 de puncte de bază.

De regulă, la rata de bază se adaugă 100 de puncte de bază. Aceasta presupune (i) credite către întreprinderile care au un rating satisfăcător și un nivel înalt de constituire a garanției; sau (ii) credite către întreprinderile cu un rating bun și un nivel normal de constituire a garanției.

În ceea ce privește solicitanții de credit în cazul cărora nu există un istoric al creditelor sau un rating care are la bază evaluarea bilanțului, precum anumite societăți înființate pentru un anumit scop sau societățile nou înființate, rata de bază ar trebui majorată cu cel puțin 400 de puncte de bază (în funcție de garanțiile disponibile), iar marja nu poate fi în niciun caz mai mică decât cea care ar fi aplicabilă societății mamă.

⁽¹⁾ Acest capitol corespunde Comunicării Comisiei privind revizuirea metodei de stabilire a ratelor de referință și de scont, JO C 14, 19.1.2008, p. 6; <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2008:014:0006:0009:EN:PDF>

⁽²⁾ Prin nivel normal de constituire a garanției ar trebui să se înțeleagă nivelul garanției solicitat de regulă de instituțiile financiare drept garanție pentru creditul acordat de acestea. Nivelul constituirii garanției poate fi măsurat ca pierdere datorată nerambursării (Loss Given Default - LGD), care este pierderea preconizată, exprimată în procente, din expunerea la riscul de nerambursare al persoanei creditate ținând seama de sumele care pot fi recuperate din garanție și din activele de faliment; drept urmare, pierderea datorată nerambursării este invers proporțională cu valabilitatea garanțiilor. În sensul prezentei comunicări, se consideră că un nivel „ridicat” de constituire a garanției implică o pierdere datorată nerambursării mai mică sau egală cu 30 %, un nivel „normal” de constituire a garanției implică o pierdere datorată nerambursării situată între 31 % și 59 %, iar un nivel „scăzut” de constituire a garanției implică o pierdere datorată nerambursării mai mare sau egală cu 60 %. Pentru mai multe detalii privind noțiunea de pierdere datorată nerambursării (Loss Given Default - LGD), a se vedea Basel II: Convergența internațională a măsurării capitalului și a standardelor de capital: Un cadru revizuit-versiune exhaustivă, disponibilă la: <http://www.bis.org/publ/bcbs128.pdf>

Nu este necesar ca ratingurile să fie obținute de la anumite agenții de rating – se acceptă de asemenea sistemele naționale de rating sau sistemele de rating utilizate de bănci pentru a reflecta ratele nerambursării ⁽¹⁾.

Marjele de mai sus pot fi revizuite periodic pentru a se ține seama de situația pieței.

— Actualizare

Rata de referință va fi actualizată anual. Astfel, rata de bază va fi calculată pornind de la rata IBOR corespunzătoare scadenței de 1 an înregistrată în lunile septembrie, octombrie și noiembrie ale anului precedent. Rata de bază astfel stabilită va intra în vigoare începând cu data de 1 ianuarie. În plus, pentru a ține seama de variațiile semnificative și bruște, se va efectua o actualizare ori de câte ori rata medie, calculată pe parcursul celor trei luni precedente, înregistrează o deviație de peste 15 % de la rata în vigoare. Această nouă rată va intra în vigoare în prima zi a celei de-a doua luni care urmează lunilor utilizate pentru calcul.

— Rată de scont: calcularea valorii actuale nete

Rata de referință se utilizează, de asemenea, ca rată de scont pentru a calcula valorile actuale nete. În acest sens, se va utiliza o rată de bază majorată cu o marjă fixă de 100 de puncte de bază.

— Prezentă metodologie va intra în vigoare la data de 1 ianuarie 2009.

—

⁽¹⁾ Pentru a efectua o comparație între cele mai frecvent utilizate mecanisme de rating a creditelor, a se vedea, de exemplu, tabelul 1 din Documentul de lucru nr. 207 al Băncii pentru Reglementări Internaționale: <http://www.bis.org/publ/work207.pdf>

ANEXA II

GARANȚII DE STAT ⁽¹⁾

1. INTRODUCERE

1.1. Context

Prezentul capitol reprezintă o actualizare a abordării Autorității AELS de Supraveghere în legătură cu ajutoarele de stat acordate sub formă de garanții și are drept obiectiv să ofere statelor AELS repere mai precise cu privire la principiile pe care Autoritatea AELS de Supraveghere intenționează să-și întemeieze interpretarea articolelor 61 și 62 din Acordul privind SEE, precum și a Protocolului 3 din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție și aplicarea acestora la garanțiile de stat. Aceste principii sunt în prezent statuate în capitolul existent din Orientările Autorității AELS de Supraveghere privind ajutoarele de stat acordate sub formă de garanții de stat ⁽²⁾. Din experiența dobândită prin aplicarea, încă din anul 2000, a capitolului existent, rezultă că politica adoptată de Autoritatea AELS de Supraveghere în acest domeniu ar trebui revizuită. În acest sens, Autoritatea AELS de Supraveghere dorește să reamintească, de exemplu, practica recentă a Comisiei Europene, astfel cum rezultă din diferite decizii specifice ⁽³⁾ referitoare la necesitatea de a se efectua o evaluare individuală a riscului de pierderi legat de fiecare garanție în cazul schemelor de ajutoare. Autoritatea AELS de Supraveghere intenționează să ia măsuri pentru ca politica sa în acest domeniu să devină cât mai transparentă, astfel încât deciziile sale să fie previzibile și să se asigure un tratament egal. Autoritatea AELS de Supraveghere dorește, în special, să ofere întreprinderilor mici și mijlocii (denumite în continuare IMM-uri), precum și statelor AELS, elemente „safe-harbour” sigure pentru stabilirea prealabilă, pentru fiecare companie și pe baza ratingului financiar al acesteia, a marjei minime ce ar trebui aplicată în cazul unei garanții de stat pentru ca garanția să nu fie considerată drept ajutor în sensul articolului 61, alineatul (1) din Tratat. În același mod, orice diferență negativă între valoarea primei aplicate și nivelul marjei ar putea fi considerată element de ajutor de stat.

1.2. Tipuri de garanții

În general, garanțiile sunt colaterale unui împrumut sau unei alte forme de obligație financiară pe care urmează să o obțină o persoană de la un creditor; acestea pot fi acordate ca garanții individuale sau în cadrul unor sisteme de garanții.

Cu toate acestea, pot exista forme variate de garanții, în funcție de temeiul juridic al acestora, de tipul tranzacției, durata garanției etc. Lista nu este exhaustivă, însă pot fi identificate următoarele tipuri de garanții:

- garanții generale, cu alte cuvinte garanții oferite întreprinderilor ca atare, spre deosebire de garanțiile aferente unei tranzacții anume, de exemplu un împrumut, o investiție de capital etc.;
- garanții acordate printr-un instrument specific, spre deosebire de garanțiile legate de statutul juridic al întreprinderii în sine;
- garanții acordate direct sau contragarantii acordate unui garant de prim nivel;
- garanții nelimitate, spre deosebire de garanțiile limitate ca valoare și/sau durată. De asemenea, Autoritatea AELS de Supraveghere consideră drept ajutor sub formă de garanție, condițiile de finanțare mai avantajoase obținute de întreprinderile a căror formă de organizare juridică exclude falimentul sau alte proceduri de insolvență sau prevede o garanție de stat explicită ori suportarea de către stat a pierderilor. Același lucru este valabil în ceea ce privește achiziționarea de către stat a unei participații într-o întreprindere, dacă se acceptă răspunderea nelimitată în loc de răspunderea limitată obișnuită;
- garanții ce au o sursă contractuală clară (cum ar fi contractele formale, scrisorile de sprijin) sau un alt temei legal, spre deosebire de garanțiile a căror formă este mai puțin vizibilă (cum ar fi scrisorile neatașate la contract, angajamentele verbale), eventual cu diferite niveluri de susținere oferite de garanția respectivă.

Îndeosebi în acest din urmă caz, lipsa unor documente juridice sau contabile adecvate are adeseori drept consecință o trasabilitate foarte scăzută. Acest fapt este valabil atât pentru beneficiar, cât și pentru stat sau pentru organismul public care oferă garanția și, prin urmare, pentru informațiile puse la dispoziția terților.

⁽¹⁾ Acest capitol corespunde Comunicării Comisiei cu privire la aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE privind ajutoarele de stat sub formă de garanții (JO C 155, 20.6.2008, p. 10 rectificat în JO C 244, 25.9.2008, p. 32) și înlocuiește actualul capitol din Orientările Autorității AELS de Supraveghere privind ajutoarele de stat acordate sub formă de garanții de stat (JO L 274, 26.10.2000, p. 29, suplimentul SEE nr. 48, 26.10.2000, p. 45).

⁽²⁾ JO L 274, 26.10.2000, p. 29 și suplimentul SEE nr. 48, 26.10.2000, p. 45. Prezentul capitol corespunde Comunicării Comisiei cu privire la aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE privind ajutoarele de stat sub formă de garanții (JO C 71, 11.3.2000, p. 14).

⁽³⁾ De exemplu: Decizia 2003/706/CE a Comisiei din 23 aprilie 2003 privind schema de ajutor pusă în aplicare de către Germania denumită „Schemă de garanții în Landul Brandenburg pentru ajutoarele de stat în anii 1991 și 1994”, Ajutorul de stat C 45/98 (ex NN 45/97) (JO L 263, 14.10.2003, p. 1); Decizia Comisiei din 16 decembrie 2003 privind schemele de garanții pentru finanțarea sectorului naval – Germania (N 512/03) (JO C 62, 11.3.2004, p. 3); Decizia 2006/599/CE a Comisiei din 6 aprilie 2005 privind sistemele de ajutoare pe care Italia intenționează să le pună în aplicare pentru finanțarea sectorului naval (JO L 244, 7.9.2006, p. 17).

1.3. Structura și domeniul de aplicare a capitolului

În sensul prezentului capitol:

- (a) „sistem de garanții” înseamnă orice instrument pe baza căruia se pot acorda garanții întreprinderilor care îndeplinesc anumite condiții legate de durată, valoare, tranzacție aferentă, tip sau mărime a întreprinderilor (IMM-uri), fără a fi necesare măsuri suplimentare de punere în aplicare;
- (b) „garanție individuală” înseamnă orice garanție acordată unei întreprinderi care nu este oferită pe baza unui sistem de garanții.

Secțiunile 3 și 4 ale prezentului capitol sunt concepute pentru a fi direct aplicabile garanțiilor legate de o tranzacție financiară specifică, precum împrumutul. Autoritatea AELS de Supraveghere consideră că, din cauza frecvenței acestora și a faptului că în general garanțiile pot fi cuantificate, acestea sunt cazurile în care este nevoie cel mai mult să se clasifice garanțiile drept ajutor de stat sau ca făcând parte din altă categorie.

Întrucât în majoritatea cazurilor operațiunea acoperită de garanție este împrumutul, în acest capitol se va face referire în continuare la principalul beneficiar al garanției drept „persoana creditată” și la organismul al cărui risc este diminuat prin garanția de stat drept „creditor”. De altfel, utilizarea acestor doi termeni specifici este menită să faciliteze înțelegerea raționamentului care stă la baza textului, având în vedere că se cunoaște pe scară largă principiul fundamental al unui împrumut. Cu toate acestea, nu se poate concluziona că secțiunile 3 și 4 sunt aplicabile numai garanțiilor aferente împrumuturilor. Acestea se aplică tuturor garanțiilor atunci când are loc un transfer similar de risc cum ar fi o investiție sub formă de capital propriu, cu condiția de a se lua în considerare profilul riscului corespunzător (inclusiv eventuala lipsă de constituire a garanției).

Capitolul se aplică tuturor sectoarelor economice, inclusiv sectorului transporturilor, fără a aduce atingere normelor specifice privind garanțiile din sectorul respectiv.

Prezentul capitol nu se aplică garanțiilor pentru credite la export.

1.4. Alte tipuri de garanții

În cazul în care anumite forme de garanție (a se vedea punctul 1.2) implică un transfer de risc către garant și atunci când nu prezintă una sau mai multe din caracteristicile specifice menționate la punctul 1.3, de exemplu garanțiile de asigurare, se va face o analiză a fiecărui caz în parte, aplicându-se, dacă este necesar, secțiunile sau metodologiile descrise în prezentul capitol.

1.5. Neutralitate

Prezentul capitol se aplică fără a se aduce atingere articolului 125 din Acordul privind SEE și, prin urmare, nu afectează normele statelor AELS care reglementează regimul proprietății. Acordul privind SEE este neutru în ceea ce privește proprietatea publică și privată.

În special, simplul fapt că mare parte dintr-o întreprindere este în proprietatea statului nu este suficient în sine pentru a constitui o garanție de stat, cu condiția să nu existe elemente de garantare, explicite sau implicite.

2. APLICABILITATEA ARTICOLULUI 61 ALINEATUL (1)

2.1. Observații generale

Articolul 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE prevede că orice ajutor acordat de statele membre ale CE, statele AELS sau din resurse de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producției anumitor mărfuri, în măsura în care afectează comerțul dintre părțile contractante, este incompatibil cu Acordul privind SEE.

Aceste criterii generale se aplică, în mod egal, tuturor garanțiilor. În ceea ce privește celelalte forme de potențial ajutor, garanțiile acordate direct de către stat, și anume de către autoritățile centrale, regionale sau locale, precum și garanțiile acordate din resursele statului de către alte organisme publice⁽⁴⁾, cum ar fi întreprinderile, și care sunt imputabile autorităților publice, pot constitui ajutoare de stat.

Pentru a se evita orice confuzie, este necesar să se clarifice noțiunea „resurse de stat” în legătură cu garanțiile de stat. Beneficiul adus de o garanție de stat este că riscul asociat cu garanția este suportat de stat. În mod normal, suportarea unui astfel de risc de către stat ar trebui să fie compensată printr-o primă corespunzătoare. Atunci când statul renunță în totalitate sau în parte la această primă, rezultatul este atât un beneficiu pentru întreprindere, cât și o pierdere din resursele statului. Astfel, chiar dacă statul nu face nicio plată în legătură cu garanția, poate fi vorba de un ajutor de stat în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE. Ajutorul se acordă în momentul în care se oferă garanția și nu în momentul în care este invocată garanția sau când se efectuează plăți, în conformitate cu condițiile prevăzute în garanție. Prin urmare, doar în momentul în care se acordă garanția trebuie să se stabilească dacă o garanție constituie ajutor de stat sau nu și, în caz afirmativ, valoarea ajutorului de stat.

În acest context, Autoritatea AELS de Supraveghere subliniază că o analiză din perspectiva normelor privind ajutorul de stat nu constituie o decizie preliminară cu privire la compatibilitatea unei anumite măsuri cu alte dispoziții ale Acordului privind SEE.

⁽⁴⁾ A se vedea cauza C-482/99, Franța/Comisia (Stardust) Rec., 2002,, p. I-4397.

2.2. Ajutor pentru persoana creditată

De regulă, beneficiarul ajutorului este persoana creditată. Așa cum se prevede la punctul 2.1, ar trebui ca, în mod normal, suportarea riscului să fie remunerată printr-o primă corespunzătoare. Atunci când nu este necesar ca persoana creditată să plătească prima sau plătește o primă redusă, aceasta obține un avantaj. În comparație cu situația în care nu există garanție, garanția de stat permite persoanei creditate să obțină condiții financiare mai bune pentru un împrumut decât cele care există, în mod normal, pe piețele financiare. De obicei, având o garanție din partea statului, persoana creditată poate obține rate mai mici și/sau să ofere garanții mai mici, el însuși. În unele cazuri, fără o garanție din partea statului, persoana creditată nu ar putea găsi o instituție financiară care să vrea să acorde împrumuturi în orice condiții. Astfel, garanțiile de stat pot facilita crearea de noi afaceri și pot permite unor întreprinderi să obțină bani pentru a desfășura activități noi. În același mod, o garanție de stat poate ajuta o firmă aflată în prag de faliment să rămână activă, în loc să fie eliminată de pe piață ori restructurată, ceea ce ar putea da naștere la denaturări ale concurenței.

2.3. Ajutor pentru creditor

2.3.1. Chiar dacă, de obicei, beneficiarul ajutorului este persoana creditată, nu se poate exclude faptul că, în anumite situații, inclusiv creditorul beneficiază în mod direct de pe urma ajutorului. În special în cazul în care, spre exemplu, o garanție de stat este acordată *ex post* (retroactiv) cu privire la un împrumut sau la o altă obligație financiară existentă deja, fără ca să se ajusteze condițiile respectivului împrumut sau ale obligației financiare sau dacă un împrumut garantat este folosit pentru a rambursa un alt împrumut, negarantat, către aceeași instituție creditoare, se consideră că și creditorul beneficiază de pe urma ajutorului, în măsura în care securitatea împrumuturilor este mărită. Atunci când garanția conține un ajutor pentru creditor, trebuie atrasă atenția asupra faptului că, în principiu, acest ajutor ar putea constitui un ajutor de operare.

2.3.2. Garanțiile diferă de alte măsuri de ajutor de stat, cum ar fi finanțările nerambursabile sau scutirea de la plata impozitelor, în sensul că, în cazul unei garanții, între stat și creditor se creează, de asemenea, o relație de natură juridică. Prin urmare, se vor analiza posibilele consecințe pentru terți ale ajutorului de stat acordat în mod ilegal. În cazul garanțiilor de stat pentru împrumuturi, chestiunea este de interes în special pentru instituțiile financiare creditoare. În cazul garanțiilor aferente obligațiunilor emise pentru obținerea unei finanțări pentru întreprinderi, sunt vizate instituțiile financiare care participă la emisiunea de obligațiuni. Întrebarea dacă ilegalitatea ajutorului afectează relațiile juridice dintre stat și părțile terțe reprezintă o chestiune care trebuie analizată în temeiul legislației naționale. Instanțele naționale ar putea să se afle în situația de a analiza dacă legislația națională interzice onorarea contractelor de garanție, iar Autoritatea AELS de Supraveghere consideră că, pentru o astfel de analiză, acestea ar trebui să țină cont de încălcarea legislației SEE. În consecință, ca o măsură de precauție standard, creditorii ar putea fi interesați să verifice dacă au fost respectate normele SEE referitoare la ajutorul de stat, ori de câte ori se acordă garanții. Ar trebui ca statul SEE să fie în măsură să furnizeze numărul de dosar, emis de Autoritatea AELS de Supraveghere pentru fiecare caz sau schemă de ajutor și, eventual, o copie neconfidențială a deciziei Autorității AELS de Supraveghere, împreună cu trimiterea la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. În ceea ce o privește, Autoritatea AELS de Supraveghere va depune toate eforturile pentru a pune la dispoziție, într-un mod transparent, informații referitoare la cazurile și schemele pe care le-a aprobat.

3. CONDIȚII CARE EXCLUD EXISTENȚA AJUTORULUI

3.1. Considerente de ordin general

În cazul în care o garanție individuală sau un sistem de garanții contractate de către stat nu aduce niciun avantaj unei întreprinderi, acestea nu constituie ajutor de stat.

În acest context, pentru a se stabili dacă se acordă un avantaj printr-o garanție sau o un sistem de garanții, Curtea Europeană de Justiție a confirmat prin hotărârile sale recente⁽⁵⁾ că evaluarea pe care o face Comisia Europeană ar trebui să se bazeze pe principiul investitorului care își desfășoară activitatea într-o economie de piață (denumit în continuare „principiul investitorului în economia de piață”). Prin urmare, trebuie să se țină seama de posibilitățile efective ale unei întreprinderi beneficiare de a obține resurse financiare echivalente, recurgând la piața de capital. Nu se consideră a fi ajutor de stat situația în care o nouă sursă nouă de finanțare este pusă la dispoziție, în condiții ce ar fi acceptabile pentru un operator privat, în condițiile normale ale unei economii de piață⁽⁶⁾.

Pentru a se evalua mai bine dacă se respectă principiul investitorului din economia de piață în cazul unei măsuri privind o garanție, Autoritatea AELS de Supraveghere prevede în această secțiune o serie de condiții, suficiente pentru a se stabili absența ajutorului. Garanțiile individuale sunt prevăzute la punctul 3.2, cu o opțiune mai simplă pentru IMM-uri la punctul 3.3 Sistemele de garanții sunt prevăzute la punctul 3.4, o opțiune mai simplă pentru IMM-uri fiind prevăzută la punctul 3.5

⁽⁵⁾ A se vedea Cauza C-482/99, menționată la nota de subsol 4.

⁽⁶⁾ A se vedea Orientările Autorității AELS de Supraveghere în domeniul ajutorului de stat privind participațiile autorităților publice (JO L 231, 3.9.1994, p. 1, suplimentul SEE nr. 32, 3.9.1994, p. 1). Aceste orientări se bazează pe buletinul CE 9-1984 privind aplicarea fostelor articole 92 și 93 din Tratatul CEE la participațiile autorităților publice (Buletinul Comunităților Europene nr. 9-1984), încorporat la punctul 9 din anexa XV la Acordul privind SEE. A se vedea, de asemenea, cauzele conexe 296 și 318/82 Netherlands și Leeuwarder Papierwarenfabriek BV/Comisia Rec., 1985., 809, punctul 17. A se vedea, de asemenea, Orientările Autorității AELS de Supraveghere privind ajutoarele de stat în sectorul aviației [JO L 124, 23.5.1996, p. 41 (punctul 30)], suplimentul SEE nr. 23, 23.5.1996, p. 86 (punctul 30). Aceste orientări prevăd aplicarea de către Autoritate a criteriilor corespunzătoare Comunicării Comisiei privind aplicarea articolelor 92 și 93 din Tratatul CE și a articolului 61 din Acordul privind SEE la ajutoarele de stat în sectorul aviației (JO C 350, 10.12.1994, p. 5), punctele 25 și 26.

3.2. Garanții individuale

În ceea ce privește garanția de stat individuală, Autoritatea AELS de Supraveghere consideră că respectarea tuturor condițiilor prevăzute mai jos este suficientă pentru a se exclude existența unui ajutor de stat.

- (a) Persoana creditată nu se află în dificultate financiară.

Pentru a se stabili dacă persoana creditată trebuie considerată a fi în dificultate financiară, ar trebui să se facă trimitere la definiția prevăzută de capitolul din prezentele Linii directe privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate⁽⁷⁾. În sensul prezentului capitol, IMM-urile care au mai puțin de trei ani de la înființare nu sunt considerate a fi în dificultate financiară în perioada respectivă.

- (b) Gradul de acoperire oferită de garanție poate fi determinat în mod corespunzător în momentul acordării acesteia.

Aceasta înseamnă că garanția trebuie să fie legată de o tranzacție financiară specifică, pentru o sumă maximă fixată și o durată limitată.

- (c) Garanția nu acoperă mai mult de 80 % din creditul neachitat sau din altă obligație financiară; această limită nu se aplică în cazul garanțiilor care acoperă titlurile de creanță⁽⁸⁾.

Autoritatea AELS de Supraveghere consideră că dacă o obligație financiară este acoperită în întregime de o garanție de stat, creditorul este mai puțin stimulat să evalueze corespunzător, să asigure și să minimizeze riscul ce poate rezulta din operațiunea de împrumut și, mai ales, să evalueze corespunzător bonitatea persoanei creditate. Uneori, se poate întâmpla ca garantul – statul – să nu evalueze riscul asumat, din lipsă de mijloace. Lipsa unui stimulente pentru reducerea la minim a riscului nerambursării creditului ar putea încuraja creditorii să încheie contracte cu un risc comercial mai mare decât ar fi normal și, în acest fel, ar putea spori numărul de garanții cu un grad ridicat de risc din portofoliul statului.

Limita de 80 % nu se aplică unei garanții publice acordate pentru a finanța o societate al cărei unic obiect de activitate îl reprezintă serviciile de interes economic general⁽⁹⁾ pentru care a fost mandatată și, de asemenea, atunci când garanția a fost acordată de către autoritatea publică ce i-a încredințat desfășurarea activității de interes economic general. Limita de 80 % se aplică în cazul în care compania respectivă furnizează alte servicii de interes economic general sau alte activități economice.

Pentru a exista certitudinea că creditorul își asumă efectiv o parte din risc, trebuie acordată atenția cuvenită următoarelor două aspecte:

- atunci când valoarea creditului sau a obligației financiare scade în timp, de exemplu pentru că a început rambursarea creditului, suma garantată trebuie să descrească în mod proporțional, astfel încât, în orice moment, garanția să nu acopere mai mult de 80 % din creditul neachitat sau din obligația financiară neachitată;
- pierderile trebuie să fie suportate proporțional și în același mod de către creditor și de către garant. În același mod, valoarea netă a creanțelor recuperate (adică veniturile din care se scad costurile pentru tratarea creanțelor), provenite din executarea creanței pe baza garanțiilor aduse de creditor, trebuie să reducă în mod proporțional pierderile suportate de creditor și de garant. Garanțiile pentru primele pierderi, care prevăd că pierderile sunt suportate mai întâi de către garant și numai ulterior de către creditor, vor fi considerate ca susceptibile de a include un ajutor de stat.

În cazul în care un stat AELS dorește să acorde o garanție care depășește pragul de 80 % și susține că aceasta nu constituie ajutor de stat, statul membru trebuie să-și motiveze în mod corespunzător intenția, de exemplu pe baza modului în care a fost stabilită tranzacția în ansamblu și să îi notifice Autorității AELS de Supraveghere acest lucru, pentru ca garanția să fie evaluată în mod corespunzător în ceea ce privește posibilitatea existenței unui ajutor de stat.

⁽⁷⁾ JO L 97, 15.4.2005, p. 41 și suplimentul SEE nr. 18, 14.4.2005, p. 1. Capitolul corespunde Liniilor directe privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate (JO C 244, 1.10.2004, p. 2).

⁽⁸⁾ Pentru definiția „titlurilor de creanță”, a se vedea articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată și de modificare a Directivei 2001/34/CE (JO L 390, 31.12.2004, p. 38). Directiva a fost amendată ultima dată prin Directiva 2008/22/CE (JO L 76, 19.3.2008, p. 50) (care nu a fost încorporată încă în Acordul privind SEE).

⁽⁹⁾ Serviciul de interes economic general trebuie să fie conform cu normele SEE, precum Decizia Comisiei 2005/842/CE din 28 noiembrie 2005 privind aplicarea articolului 86 alineatul (2) din Tratatul CE la ajutorul de stat, sub forma compensației pentru obligația de serviciu public, acordat anumitor întreprinderi cărora le-a fost încredințată prestarea unui serviciu de interes economic general (JO L 312, 29.11.2005, p. 67), care a fost încorporată în Acordul privind SEE prin Decizia nr. 91/2006 a Comitetului mixt al SEE de modificare a anexei XV la Acordul privind SEE (JO L 289, 19.10.2006, p. 31, suplimentul SEE nr. 52, 19.10.2006, p. 24) și capitolul din aceste orientări privind ajutorul de stat sub forma compensației pentru obligația de serviciu public JO L 109, 26.4.2007, p. 44, suplimentul SEE nr. 20, 26.4.2007, p. 1). Acest capitol corespunde Cadrului comunitar pentru ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public (JO C 297, 29.11.2005, p. 4).

(d) Pentru garanție se achită prețul corespunzător prețului pieței.

Astfel cum se prevede la punctul 2.1, ar trebui ca, în mod normal, suportarea riscului să fie remunerată printr-o primă corespunzătoare aferentă sumei garantate sau contragarantate. Atunci când prețul plătit pentru garanție este cel puțin la fel de mare ca și prima corespunzătoare de referință a garanției oferite pe piețele financiare, garanția nu conține un ajutor.

În cazul în care pe piețele financiare nu există o primă corespunzătoare de referință a garanției, costul financiar total al creditului garantat, care include rata dobânzii la credit și prima garanției, trebuie comparat cu prețul de piață al unui credit similar, negarantat.

În ambele cazuri, pentru a se stabili prețul de piață corespondent, se vor lua în considerare caracteristicile garanției și ale creditului aferent, după cum urmează: valoarea și durata tranzacției, garanția oferită de către persoana creditată, precum și antecedente care influențează evaluarea ratei de recuperare, probabilitatea ca persoana creditată să înceteze plata creditului din cauza situației financiare în care se află, a sectorului de activitate din care face parte și a perspectivelor sale, precum și alte condiții economice. Această analiză ar trebui să permită în primul rând clasificarea persoanei creditate, pe baza unui rating al riscului. Ratingul poate fi efectuat de o agenție de rating recunoscută pe plan internațional sau, dacă se poate, pe baza ratingului intern utilizat de banca creditoare. Autoritatea AELS de Supraveghere subliniază legătura dintre rating și rata neplății, efectuată de instituții financiare internaționale ale căror rapoarte sunt date publicității⁽¹⁰⁾. Pentru a se evalua dacă prima este în conformitate cu prețurile pieței, statul AELS poate compara prețurile achitate de întreprinderile cu un rating similar, pe piață.

Prin urmare, Autoritatea AELS de Supraveghere nu va accepta ca prima de garanție să fie fixată la o rată unică, rată considerată a corespunde unui standard global al industriei.

3.3. Evaluarea garanțiilor individuale pentru IMM-uri

În mod excepțional, în cazul în care persoana creditată este o întreprindere mică sau mijlocie (IMM)⁽¹¹⁾, Autoritatea AELS de Supraveghere poate accepta, prin derogare de la punctul 3.2 litera (d), o evaluare mai simplă prin care să se stabilească dacă garanția aferentă creditului constituie sau nu ajutor de stat. În acest caz, cu condiția respectării tuturor celorlalte condiții enunțate la punctul 3.2 literele (a), (b) și (c), se poate considera că o garanție de stat nu constituie ajutor dacă se aplică prima anuală minimă („prima safe-harbour”⁽¹²⁾) stabilită în tabelul de mai jos, în funcție de suma efectiv garantată de stat, pe baza ratingului acordat persoanei creditate⁽¹³⁾:

Calitatea creditului	Standard and Poor's	Fitch	Moody's	Prima anuală safe-harbour
Calitate maximă	AAA	AAA	Aaa	0,4 %
Capacitate foarte mare de plată	AA +	AA +	Aa 1	0,4 %
	AA	AA	Aa 2	
	AA -	AA -	Aa 3	
Capacitate mare de plată	A +	A +	A 1	0,55 %
	A	A	A 2	
	A -	A -	A 3	

⁽¹⁰⁾ De exemplu, Tabelul 1 privind ratingurile agențiilor de credit, ce poate fi găsit în documentul de lucru nr. 207 al Băncii pentru Reglementări Internaționale, disponibil la următoarea adresă: <http://www.bis.org/publ/work207.pdf>.

⁽¹¹⁾ „IMM-urile” se referă la întreprinderile mici și mijlocii, astfel cum sunt acestea definite în capitolul din Orientările Autorității AELS de Supraveghere referitoare la ajutoarele acordate microîntreprinderilor, întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri). Definiția corespunde celei stabilite în Recomandarea Comisiei 2003/361/CE privind definiția micro-întreprinderilor, a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36). A se vedea, de asemenea, anexa I la Regulamentul (CE) nr. 70/2001 al Comisiei privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE la ajutoarele de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii (JO L 10, 13.1.2001, p. 33), care a fost încorporat în Acordul privind SEE prin Decizia nr. 88/2002 a Comitetului mixt al SEE de modificare a anexei XV la Acordul privind SEE (JO L 266, 3.10.2002, p. 56, suplimentul SEE nr. 49, 3.10.2002, p. 42). Acest regulament a fost modificat ultima oară prin Regulamentul (CE) nr. 1976/2006 (JO L 368, 23.12.2006, p. 85), încorporat în Acordul privind SEE prin Decizia nr. 28/2007 a Comitetului mixt al SEE (JO L 209, 9.8.2007, p. 50, suplimentul SEE nr. 38, 9.8.2007, p. 33).

⁽¹²⁾ Primele safe-harbour sunt stabilite în conformitate cu marjele calculate pentru credite acordate întreprinderilor cu rating similar, în capitolul din Orientările Autorității AELS de Supraveghere privind metoda de calcul a ratelor de referință și a ratelor de scont. Aceste orientări corespund Comunicării Comisiei privind revizuirea metodei de stabilire a ratelor de referință și de scont (JO C 14, 19.1.2008, p. 6). Ca urmare a studiului comandat de Comisie pe această temă, (http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/studies_reports/full_report.pdf – a se vedea paginile 23 și 156-159 ale studiului), a fost luată în considerare o reducere generală de 20 de puncte de bază. Această reducere corespunde diferenței de marjă pentru un risc similar dintre credit și garanție, astfel încât să se țină seama de costurile suplimentare legate în mod expres de credite.

⁽¹³⁾ Tabelul se referă la clasele de rating folosite de Standard & Poor's, Fitch și Moody's, care reprezintă agențiile de rating utilizate cel mai frecvent de sectorul bancar ca reper pentru propriul sistem de rating, după cum se descrie la punctul 3.2 litera (d). Cu toate acestea, nu este necesar să se obțină ratingurile de la aceste agenții de rating. Sunt acceptate, de asemenea, sistemele de rating naționale ori sistemele de rating utilizate de bănci pentru a reflecta ratele neplății, cu condiția de a furniza indicele probabilității de neplată pe un an, întrucât companiile sunt clasificate de agențiile de rating pe baza acestei cifre. În cadrul altor sisteme ar trebui să existe o clasificare similară, prin aplicarea acestei chei de clasificare.

Calitatea creditului	Standard and Poor's	Fitch	Moody's	Prima anuală safe-harbour
Capacitate corespunzătoare de plată	BBB +	BBB +	Baa 1	0,8 %
	BBB	BBB	Baa 2	
	BBB –	BBB –	Baa 3	
Capacitate de plată vulnerabilă la condiții adverse	BB +	BB +	Ba 1	2,0 %
	BB	BB	Ba 2	
	BB –	BB –	Ba 3	
Capacitatea de plată poate fi afectată de condiții adverse	B +	B +	B 1	3,8 %
	B	B	B 2	
	B –	B –	B 3	6,3 %
Capacitatea de plată depinde de existența unor condiții favorabile durabile	CCC +	CCC +	Caa 1	Nu se poate acorda primă anuală safe-harbour
	CCC	CCC	Caa 2	
	CCC –	CCC –	Caa 3	
	CC	CC		
		C		
Incapacitate de plată sau în pragul incapacității de plată	SD	DDD	Ca	Nu se poate acorda primă anuală safe-harbour
	D	DD	C	
		D		

Primele safe-harbour se aplică la cuantumul efectiv garantat sau contragarantat de stat la începutul fiecărui an. Acestea trebuie considerate drept un minimum ce trebuie aplicat companiei al cărei calificativ de credit este cel puțin egal cu cele prezentate în tabel ⁽¹⁴⁾.

În cazul unei prime unice de garanție plătită imediat, se consideră că garanția pentru împrumut nu reprezintă un ajutor dacă este cel puțin egală cu valoarea curentă a primelor de garanție viitoare indicate mai sus, rata de reducere utilizată fiind rata de referință corespunzătoare ⁽¹⁵⁾.

După cum rezultă din tabelul de mai sus, societățile cu un calificativ ce corespunde poziției CCC/Caa sau mai slab nu pot beneficia de această metodologie simplificată.

În cazul IMM-urilor care nu au mai solicitat credite sau cu un rating ce are la bază evaluarea bilanțului, cum ar fi societățile cu un obiectiv specific de activitate sau societățile noi, prima safe-harbour este stabilită la 3,8 %, însă aceasta nu poate fi mai mică decât prima care s-ar aplica în cazul societății-mamă/societăților-mamă.

Aceste marje pot fi revizuite periodic pentru a se ține seama de situația pieței.

3.4. Sisteme de garanții

În ceea ce privește sistemele de garanții de stat, Autoritatea AELS de Supraveghere consideră că îndeplinirea următoarelor condiții exclude prezența ajutorului de stat:

- (a) Sistemul nu este accesibil persoanelor creditate, aflate în dificultate financiară [a se vedea detaliile de la punctul 3.2 litera(a)].
- (b) Amploarea garanțiilor poate fi stabilită corect în momentul în care sunt acordate. Aceasta înseamnă că garanțiile trebuie să fie legate de operațiuni financiare specifice, să aibă o sumă maximă stabilită și o durată limitată.

⁽¹⁴⁾ De exemplu, o companie căreia banca îi acordă un rating de solvabilitate ce corespunde poziției BBB-/Baa 3 ar trebui să plătească o primă anuală de garanție de cel puțin 0,8 % în raport cu suma efectiv garantată de către stat la începutul fiecărui an.

⁽¹⁵⁾ A se vedea orientările menționate la nota de subsol 12, în care se prevede: „Rata de referință urmează a se utiliza, de asemenea, ca rată de scont, pentru calcularea valorilor curente. În acest sens, se va utiliza o rată de bază majorată cu o marjă fixă de 100 de puncte de bază.” (p. 4).

- (c) Garanțiile nu acoperă mai mult de 80 % din fiecare credit datorat sau obligație financiară datorată [a se vedea detaliile și excepțiile de la punctul 3.2 litera (c)].
- (d) Condițiile prevăzute de sistemul de garanții se bazează pe evaluarea realistă a riscului, astfel încât, după toate probabilitățile, primele plătite de beneficiari asigură autofinanțarea. Autoritatea AELS de Supraveghere consideră că autofinanțarea sistemului și luarea corespunzătoare în considerare a riscului sunt indicatori care arată că primele de garanție prevăzute în cadrul sistemului sunt conforme cu prețurile pieței.

Aceasta presupune o evaluare a riscului pentru fiecare garanție nouă, pe baza tuturor factorilor relevanți (calitatea persoanei creditate, garanțiile oferite de aceasta, durata garanției etc.). Pe baza acestei analize de risc trebuie definite clasele de risc ⁽¹⁶⁾, iar garanția va fi încadrată într-o clasă de risc și se va retrage prima de garanție corespunzătoare din valoarea garantată sau contragarantată.

- (e) Pentru a avea o evaluare corectă și progresivă a autofinanțării în cadrul sistemului, se va reexamina cel puțin o dată pe an dacă nivelul primelor este adecvat, pe baza ratei efective de pierderi în cadrul sistemului pe o perioadă de timp rezonabilă, iar primele vor fi ajustate în consecință, atunci când există riscul ca sistemul să nu se mai poată autofinanța. Ajustarea se poate face pentru toate garanțiile emise ori viitoare sau numai pentru acestea din urmă.
- (f) Pentru a fi considerate conforme cu prețurile pieței, primele trebuie să acopere riscurile normale ce rezultă din acordarea garanției, costurile administrative ale sistemului, precum și finanțarea anuală a unui capital adecvat, chiar dacă acesta nu este constituit sau este constituit doar parțial.

În ceea ce privește costurile administrative, acestea ar trebui să includă cel puțin evaluarea specifică inițială a riscului, precum și costurile de monitorizare și de gestionare a riscului legate de acordarea și administrarea garanțiilor.

În ceea ce privește finanțarea capitalului, Autoritatea AELS de Supraveghere notează că garanții obișnuite sunt supuși reglementărilor referitoare la cerințele privind capitalul și că, potrivit acestora, garanții sunt obligați să constituie un capital propriu pentru a nu intra în faliment atunci când apar variații ale pierderilor anuale aferente garanțiilor. În mod normal, sistemele de garanții de stat nu sunt supuse acestor norme și, prin urmare, nu trebuie să constituie astfel de rezerve. Cu alte cuvinte, de fiecare dată când pierderile provenite din garanții depășesc veniturile din primele de garanții, deficitul este acoperit pur și simplu din bugetul de stat. Această garanție de stat oferită sistemului conferă acestuia din urmă o poziție mai favorabilă decât cea obținută de la un girant obișnuit. Pentru a evita această discrepanță și pentru a acorda statului o compensație pentru riscul asumat, Autoritatea AELS de Supraveghere consideră că primele de garanție trebuie să acopere o compensare la un nivel adecvat a capitalului.

Autoritatea AELS de Supraveghere consideră că acest capital trebuie să corespundă unui nivel de 8 % ⁽¹⁷⁾ din garanțiile datorate. Pentru garanții acordate întreprinderilor cu ratinguri AAA/AA- (Aaa/Aa3), valoarea capitalului care trebuie finanțat poate fi redusă la 2 % din garanțiile datorate. Între timp, în ceea ce privește garanțiile acordate întreprinderilor cu ratinguri A+/A- (A1/A3), valoarea capitalului care trebuie finanțat poate fi redusă la 4 % din garanțiile datorate.

Finanțarea normală a acestui capital include o primă de risc, ce poate fi sporită printr-o rată a dobânzii liberă de risc.

Prima de risc trebuie plătită statului, în funcție de suma adecvată a capitalului, în orice situație. Bazându-se pe practica sa și pe cea a Comisiei Europene, Autoritatea AELS de Supraveghere consideră că o primă de risc normală aferentă capitalului investit se ridică la cel puțin 400 de puncte de bază și o că astfel de primă de risc ar trebui inclusă în prima de garanție care va fi plătită de beneficiari ⁽¹⁸⁾.

⁽¹⁶⁾ Pentru informații suplimentare, a se vedea nota de subsol 13.

⁽¹⁷⁾ Potrivit cerințelor de capital prevăzute la articolul 75 din Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit (JO L 177, 30.6.2006, p. 1), care a fost încorporată în Acordul privind SEE prin Decizia nr. 65/2008 a Comitetului mixt al SEE de modificare a anexei IX la Acordul privind SEE (JO L 257, 25.9.2008, p. 27, suplimentul SEE nr. 58, 25.9.2008, p. 9), a se citi în coroborare cu anexa VI (punctul 41 și urm.).

⁽¹⁸⁾ Pentru o garanție de 100, acordată unei companii cu rating BBB, rezervele ce trebuie constituite se ridică la 8. Aplicând 400 puncte de bază (sau 4 %) la această sumă, rezultă costuri anuale de capital de $8\% \cdot 4\% = 0,32\%$ din suma garantată, ceea ce va modifica prețul garanției în mod corespunzător. Dacă rata anuală a neplății pe care sistemul o anticipează în cazul acestei companii este, de exemplu, de 0,35 %, iar costurile administrative anuale sunt estimate la 0,1 %, prețul garanției considerate ca nefiind ajutor va fi de 0,77 % pe an.

În cazul în care, așa cum se întâmplă cu majoritatea sistemelor de garanții de stat, capitalul nu este vărsat sistemului de garanții și, prin urmare, nu există o contribuție în numerar din partea statului, rata dobânzii liberă de risc nu trebuie luată în considerare. Alternativ, atunci când capitalul aferent este alocat efectiv de către stat, acesta din urmă trebuie să suporte costurile aferente creditului, iar sistemul obține avantaje din acest influx de numerar, eventual prin investirea lui. Prin urmare, rata dobânzii liberă de risc trebuie plătită statului în funcție de suma vărsată. În plus, această sumă ar trebui plătită din veniturile sistemului și nu trebuie să influențeze neapărat primele de garanție⁽¹⁹⁾. În opinia Autorității AELS de Supraveghere, profitul adus de obligațiunea de stat pe 10 ani poate fi utilizat ca substitut corespunzător al ratei fără risc, considerat drept o rentabilitate normală a capitalului.

- (g) Pentru a asigura transparența, sistemul trebuie să prevadă condițiile în care se vor acorda garanțiile viitoare, cum ar fi eligibilitatea societăților în funcție de rating și, dacă este cazul, sectorul și dimensiunea, valoarea maximă și durata garanțiilor.

3.5. Evaluarea sistemelor de garanții pentru IMM-uri

Având în vedere situația specială a IMM-urilor și pentru a le facilita accesul la finanțare, în special prin utilizarea sistemelor de garanții, există două posibilități specifice pentru astfel de societăți:

- folosirea primelor safe-harbour astfel cum sunt definite în cazul garanțiilor individuale pentru IMM-uri;
- evaluarea sistemelor de garanții, astfel încât să fie posibilă aplicarea unei singure prime și evitarea necesității unor ratinguri individuale ale IMM-urilor beneficiare.

Condițiile de utilizare a ambelor reguli sunt definite după cum urmează:

Utilizarea primelor safe-harbour în cadrul sistemelor de garanții pentru IMM-uri

De asemenea, în conformitate cu propunerile de simplificare referitoare la garanțiile individuale, sistemele de garanții pentru IMM-uri pot fi considerate, în principiu, ca fiind autofinanțatoare, fără să constituie ajutor de stat, dacă li se aplică primele minime safe-harbour stabilite la punctul 3.3, pe baza ratingului obținut de întreprinderi⁽²⁰⁾. Cu toate acestea, trebuie îndeplinite, de asemenea, celelalte condiții stabilite la punctul 3.4 literele (a), (b) și (c), precum și cele de la punctul 3.4 litera (g), iar condițiile stabilite la punctele 3.4 literele (d), (e) și (f) vor fi considerate îndeplinite prin utilizarea primelor anuale minime stabilite la punctul 3.3

Utilizarea primelor unice în cadrul sistemelor de garanții pentru IMM-uri

Autoritatea AELS de Supraveghere este conștientă că efectuarea unei analize de risc individuale pentru fiecare persoană creditată este un proces costisitor, care nu este adecvat pentru cazurile în care sistemul acoperă un număr mare de împrumuturi mici și pentru care este necesar un instrument de cumulare a riscului.

În consecință, atunci când un sistem se referă numai la garanții pentru IMM-uri, iar suma garantată nu depășește 2,5 milioane EUR per societate în acel sistem, Autoritatea AELS de Supraveghere poate accepta, prin derogare de la punctul 3.4 litera (d), o primă anuală unică a garanției pentru toate persoanele creditate. Cu toate acestea, pentru ca garanțiile acordate printr-un astfel de sistem să nu fie considerate drept ajutor de stat, sistemul trebuie să se autofinanțeze în continuare și trebuie îndeplinite în continuare toate celelalte condiții de la punctul 3.4 literele (a), (b) și (c), precum și de la punctul 3.4 literele (e), (f) și (g).

3.6. Clasificarea ca ajutor de stat nu este un proces automat

Nerespectarea uneia dintre condițiile enunțate la punctele 3.2-3.5 nu înseamnă că garanția sau sistemul de garanții este considerat în mod automat drept ajutor de stat. În cazul în care se pune sub semnul întrebării dacă o garanție avută în vedere sau un sistem de garanții constituie ajutor de stat, proiectul trebuie notificat Autorității AELS de Supraveghere.

4. GARANȚII CARE CONȚIN UN ELEMENT DE AJUTOR DE STAT

4.1. Generalități

Garanțiile individuale sau un sistem de garanții care nu respectă principiul investitorului privat implică ajutor de stat. Prin urmare, este nevoie de o cuantificare a elementului de ajutor pentru a verifica dacă ajutorul poate fi compatibil cu o excepție anume permisă pentru ajutorul de stat. Ca o chestiune de principiu, elementul de ajutor de stat este considerat a fi diferența dintre prețul corespunzător de piață al garanției oferită individual sau prin sistem și prețul plătit efectiv pentru acea măsură.

⁽¹⁹⁾ În acest caz, cu condiția ca rata liberă de risc să fie de 5 %, costul anual al rezervelor ce trebuie constituite va fi, pentru aceeași garanție de 100 și rezerve de 8 ce urmează a fi constituite, de $8 \% \cdot (4 \% + 5 \%) = 0,72 \%$ din suma garantată. În aceleași condiții (rata nerambursării de 0,35 % și costuri administrative de 0,1 %), prețul garanției ar fi 0,77 % pe an, iar sistemul ar trebui să plătească statului încă 0,4 %.

⁽²⁰⁾ Aceasta include prevederea ca, în cazul IMM-urilor care nu au mai solicitat credite sau cu un rating bazat pe evaluarea bilanțului, prima safe-harbour să fie stabilită la 3,8 %, însă în nicio situație nu poate fi mai mică decât prima care s-ar aplica în cazul societăților-mamă.

Echivalenții sub formă de numerar ai subvenției anuale vor fi actualizați la valoarea lor curentă prin aplicarea ratei de referință, după care se totalizează pentru a se obține echivalentul total al subvenției.

La calcularea elementului de ajutor dintr-o garanție, Autoritatea AELS de Supraveghere va acorda o atenție deosebită elementelor următoare:

- (a) dacă în cazul garanțiilor individuale, persoana creditată se află în dificultate financiară. Dacă în cazul sistemelor de garanții, criteriile de eligibilitate ale sistemului prevăd excluderea unor asemenea întreprinderi [a se vedea detaliile de la punctul 3.2 litera (a)].

Autoritatea AELS de Supraveghere subliniază că, pentru societățile aflate în dificultate, un garant de pe piață, dacă există, ar percepe o primă substanțială la momentul acordării garanției, dat fiind riscul incapacității de plată. În cazul în care probabilitatea ca persoana creditată să nu mai poate achita împrumutul devine extrem de ridicată, este posibil să nu existe această rată a pieței, iar în situații excepționale, elementul de ajutor de stat din garanție se poate dovedi la fel de ridicat ca și suma acoperită practic de garanție.

- (b) dacă se poate stabili în mod corespunzător gradul de acoperire al fiecărei garanții, atunci când aceasta este acordată.

Aceasta înseamnă că garanția trebuie să fie legată de o operațiune financiară specifică, să aibă o sumă maximă fixată și o durată limitată. În această privință, Autoritatea AELS de Supraveghere consideră că, în principiu, garanțiile nelimitate sunt incompatibile cu articolul 61 din Acordul privind SEE.

- (c) dacă garanția acoperă mai mult de 80 % din creditul datorat sau din altă obligație financiară [a se vedea detaliile și excepțiile de la punctul 3.2 litera (c)].

Pentru a-l stimula pe creditor să evalueze corect, să asigure și să reducă la minim riscul generat de operațiunea de creditare și, mai ales, să evalueze corect solvabilitatea persoanei creditate, Autoritatea AELS de Supraveghere consideră că un procent de cel puțin 20 %, neacoperit de garanția de stat, ar trebui suportat de creditor⁽²¹⁾, astfel încât acesta să asigure în mod corespunzător creditele acordate și să reducă la minim riscul asociat operațiunii. Prin urmare, de regulă Autoritatea AELS de Supraveghere va examina mai amănunțit orice garanție sau sistemul de garanții ce acoperă în întregime (sau aproape în întregime) o operațiune financiară, cu excepția cazului în care statul AELS o poate justifica în mod corespunzător, de exemplu prin natura specifică a operațiunii.

- (d) dacă au fost luate în considerare caracteristicile garanției și ale împrumutului (sau altă obligație financiară) la stabilirea primei de piață a garanției, pe baza căreia se calculează elementul de ajutor, prin compararea sa cu prima efectiv plătită [a se vedea detaliile de la punctul 3.2 litera (d)].

4.2. Elementul de ajutor din garanțiile individuale

În ceea ce privește garanția individuală, echivalentul-subvenție în lichidități al garanției se calculează ca diferența dintre prețul de piață al garanției și prețul plătit efectiv.

În cazul în care piața nu oferă garanții pentru acel tip de operațiune, nu există un preț de piață pentru garanție. În acest caz, elementul de ajutor se calculează în același mod ca echivalentul-subvenție al creditului în condiții preferențiale, și anume ca diferența dintre rata dobânzii de pe piață pe care societatea ar fi suportat-o în absența garanției și rata dobânzii obținută în temeiul garanției de stat, după calcularea primelor plătite. Dacă nu există o rată a dobânzii pe piață și dacă statul membru dorește să utilizeze în schimb rata de referință, Autoritatea AELS de Supraveghere subliniază că se pot folosi condițiile enunțate în capitolul din Orientările privind ajutoarele de stat în domeniul ratelor de referință⁽²²⁾ pentru a calcula intensitatea ajutorului unei garanții individuale. Aceasta înseamnă că trebuie să se acorde atenție sumelor adăugate la rata de bază, pentru a se lua în considerare profilul de risc asociat operațiunii acoperite, întreprinderea garantată și garanțiile colaterale oferite.

4.3. Elementul de ajutor din garanțiile individuale pentru IMM-uri

În cazul IMM-urilor, se poate aplica, de asemenea, sistemul de evaluare simplificată de la punctul 3.3. În acest caz, dacă prima pentru o anumită garanție nu corespunde valorii fixate ca valoare minimă pentru clasa de risc respectivă, diferența dintre acest nivel minim și prima percepută va fi considerată drept ajutor. În cazul în care durata garanției depășește un an, deficitele anuale se actualizează pe baza ratei de referință relevante⁽²³⁾.

⁽²¹⁾ Aceasta se bazează pe presupunerea că întreprinderea oferă același nivel de siguranță atât statului, cât și instituției creditoare.

⁽²²⁾ A se vedea capitolul menționat la nota de subsol 12.

⁽²³⁾ Pentru informații suplimentare, a se vedea nota de subsol 15.

Autoritatea AELS de Supraveghere nu acceptă abaterea de la aceste reglementări decât în cazurile în care statul AELS respectiv prezintă dovezi clare și bine întemeiate. Însă, chiar și în astfel de cazuri, se va adopta o abordare bazată pe risc.

4.4. Elementul de ajutor din sistemele de garanții

În cazul sistemelor de garanții, echivalentul-subvenție în lichidități al fiecărei garanții din sistem reprezintă diferența dintre prima percepută efectiv (dacă există) și prima care ar fi trebuit percepută într-un sistem similar, fără ajutor de stat, stabilită conform condițiilor de la punctul 3.4. În consecință, primele teoretice menționate, pe baza cărora se calculează elementul de ajutor, trebuie să acopere riscurile normale asociate garanției, precum și costurile administrative și de capital⁽²⁴⁾. Prin acest mod de calculare a echivalentului-subvenție, se asigură că, și pe termen mediu și lung, ajutorul total acordat în cadrul sistemului de garanții este egal cu finanțarea alocată de către autoritățile publice pentru acoperirea deficitului din sistemul de garanții.

Întrucât, în cazul sistemelor de garanții de stat, se poate întâmpla să nu fie cunoscute, la data la care se evaluează sistemul, caracteristicile fiecărui caz individual, elementul de ajutor trebuie evaluat în funcție de prevederile sistemului.

Elementele de ajutor în sistemele de garanții mai pot fi calculate și prin metodologii deja acceptate de Autoritatea AELS de Supraveghere, în urma notificării acestora în temeiul unui document legislativ încorporat în Acordul privind SEE în domeniul ajutoarelor de stat, cum ar fi Regulamentul (CE) Nr. 1628/2006 din 24 octombrie 2006 al Comisiei de aplicare a articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor naționale pentru investițiile regionale⁽²⁵⁾, cu condiția ca metodologia aprobată să se refere explicit la tipul de garanții și la tipul tranzacțiilor în cauză.

Autoritatea AELS de Supraveghere nu acceptă abaterea de la aceste reglementări decât în cazurile în care statul AELS respectiv prezintă dovezi clare și bine întemeiate. Însă, chiar și în astfel de cazuri, se va adopta o abordare bazată pe risc.

4.5. Elementul de ajutor din sistemele de garanții pentru IMM-uri

Cele două instrumente de simplificare subliniate la punctul 3.5 și care fac referire la sistemele de garanții pentru IMM-uri pot fi folosite și pentru calcularea ajutorului. Condițiile de utilizare a ambelor norme sunt definite după cum urmează:

Utilizarea primelor safe-harbour în cadrul sistemelor de garanții pentru IMM-uri

În cazul IMM-urilor se poate aplica, de asemenea, sistemul de evaluare simplificată de la punctul 3.5 menționat anterior. În acest caz, dacă prima pentru o anumită categorie dintr-un sistem de garanții nu corespunde valorii stabilite ca fiind valoarea minimă pentru clasa de rating respectivă⁽²⁶⁾, diferența dintre nivelul minim și prima percepută va fi considerată drept ajutor⁽²⁷⁾. În cazul în care durata garanției depășește un an, deficitul anual se actualizează pe baza ratei de referință⁽²⁸⁾.

Utilizarea primelor unice în cadrul sistemelor de garanții pentru IMM-uri

Având în vedere că denaturarea concurenței ce ar putea fi cauzată de ajutorul de stat acordat în cadrul unui sistem de garanții pentru IMM-uri este mai limitată, Autoritatea AELS de Supraveghere consideră că, atunci când sistemul de ajutor prevede exclusiv garanții pentru IMM-uri, iar suma garantată nu depășește 2,5 milioane EUR pentru fiecare societate din sistemul dat, Autoritatea AELS de Supraveghere poate accepta, prin derogare de la punctul 4.4, o evaluare a intensității ajutorului de stat în cadrul sistemului ca atare, fără să mai fie necesară o evaluare pentru fiecare garanție individuală sau clasă de risc în cadrul sistemului⁽²⁹⁾.

⁽²⁴⁾ Acest calcul poate fi rezumat, pentru fiecare clasă de risc, ca diferența dintre (a) suma datorată și garantată, înmulțită cu factorul de risc al clasei de risc („riscul” fiind probabilitatea nerambursării după includerea costurilor administrative și de capital) ce reprezintă prima de pe piață; și (b) orice primă plătită, adică (suma garantată × riscul) – prima plătită.

⁽²⁵⁾ JO L 302, 1.11.2006, p. 29. Incorporat în Acordul privind SEE prin Decizia nr. 157/2006 a Comitetului mixt al SEE (JO L 89, 29.3.2007, p. 33, suplimentul SEE nr. 15, 29.3.2007, p. 26).

⁽²⁶⁾ Aceasta include posibilitatea ca, în cazul IMM-urilor care nu au mai solicitat credite sau cu un rating bazat pe evaluarea bilanțului, prima safe-harbour să fie stabilită la 3,8 %, însă în nicio situație nu poate fi mai mică decât prima care s-ar aplica în cazul companiei-mamă/companiilor-mamă.

⁽²⁷⁾ Acest calcul poate fi rezumat, indiferent de clasa de risc, ca suma datorată și garantată, înmulțită cu diferența dintre (a) procentul primei safe-harbour din clasa de risc respectivă; și (b) procentajul primei plătite, adică suma garantată × (prima safe-harbour – prima plătită).

⁽²⁸⁾ Pentru informații suplimentare, a se vedea nota de subsol 12.

⁽²⁹⁾ Acest calcul poate fi rezumat, indiferent de clasa de risc, ca diferența dintre (a) suma datorată și garantată, înmulțită cu factorul de risc al schemei („riscul” fiind probabilitatea incapacității de plată după includerea costurilor administrative și de capital) și (b) orice primă plătită, adică (suma garantată × riscul) – prima plătită.

5. COMPATIBILITATEA AJUTOARELOR DE STAT ACORDATE SUB FORMĂ DE GARANȚII CU FUNCȚIONAREA ACORDULUI PRIVIND SEE

5.1. Generalități

În sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE, garanțiile de stat trebuie examinate de Autoritatea AELS de Supraveghere pentru a se stabili dacă acestea sunt sau nu compatibile cu funcționarea Acordului privind SEE. Înainte de o astfel de evaluare a compatibilității, trebuie identificat beneficiarul ajutorului.

5.2. Evaluare

Autoritatea AELS de Supraveghere va analiza dacă ajutorul de stat este sau nu compatibil cu Acordul privind SEE, pe baza aceluiași norme aplicate măsurilor de ajutor ce îmbracă alte forme. Criteriile concrete de evaluare a compatibilității au fost clarificate și detaliate de Autoritatea AELS de Supraveghere în orientările sale privind ajutoarele de stat ⁽³⁰⁾. Analiza va ține seama, în special, de intensitatea ajutorului, de caracteristicile beneficiarilor și de obiectivele urmărite.

5.3. Condiții

Autoritatea AELS de Supraveghere va accepta garanții numai dacă mobilizarea lor este legată contractual de condiții specifice ce pot merge până la declararea obligatorie a falimentului societății beneficiare sau la orice procedură similară. Aceste condiții vor trebui convenite de părți, în momentul acordării inițiale a garanției. În cazul în care statul AELS dorește să mobilizeze garanția în alte condiții decât cele convenite inițial în etapa acordării garanției, Autoritatea AELS de Supraveghere va considera că mobilizarea garanției creează un nou ajutor, care trebuie notificat în conformitate cu Protocolul 3 articolul 1 alineatul (3) din partea I din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție.

6. RAPOARTE PE CARE STATELE AELS TREBUIE SĂ LE PREZINTE AUTORITĂȚII AELS DE SUPRAVEGHERE

În conformitate cu obligațiile generale de monitorizare ⁽³¹⁾, în vederea monitorizării în continuare a noilor evoluții de pe piețele financiare și având în vedere că valoarea garanțiilor de stat este dificil de evaluat și se modifică în timp, este deosebit de importantă revizuirea constantă, în temeiul articolului 62 alineatul (1) din Acordul privind SEE, a sistemelor de garanții de stat aprobate de Autoritatea AELS de Supraveghere. Prin urmare, statele AELS vor înainta rapoarte către Autoritatea AELS de Supraveghere.

În cazul sistemelor de garanții pentru ajutoare, rapoartele se vor prezenta cel puțin la finalul perioadei de validitate a garanției și în vederea notificării unei scheme modificate. Cu toate acestea, Autoritatea AELS de Supraveghere poate considera că este necesar să solicite rapoarte mai frecvente, în funcție de caz.

În cazul sistemelor de garanții pentru care Autoritatea AELS de Supraveghere a decis că nu există un ajutor, în special atunci când nu există date concludente privind istoricul schemei, Autoritatea AELS de Supraveghere poate să solicite, în decizia prin care stabilește inexistența vreunui ajutor, prezentarea de rapoarte, în acest fel clarificând, de la caz la caz, frecvența și conținutul rapoartelor.

Rapoartele ar trebui să cuprindă cel puțin următoarele informații:

- (a) numărul și cuantumul garanțiilor emise;
- (b) numărul și cuantumul garanțiilor datorate la finele perioadei;
- (c) numărul și valoarea garanțiilor neachitate (prezentate individual), în decurs de un an;
- (d) venitul anual:
  - (1) venit din primele percepute;
  - (2) venit din recuperări;
  - (3) alte venituri (de exemplu, dobânda încasată la depozite sau investiții);

⁽³⁰⁾ A se vedea Orientările privind ajutoarele de stat ale Autorității AELS de Supraveghere, <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>.

⁽³¹⁾ Astfel cum sunt prevăzute în special în Decizia nr. 195/04/COL a Autorității AELS de Supraveghere din 14.7.2004 (JO L 139, 25.5.2006, p. 37, suplimentul SEE nr. 26, 25.5.2006, p. 1), astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia nr. 789/08/COL a Autorității din 17.12.2008, JO L 340, 22.12.2010, p. 1, suplimentul SEE nr. 72, 22.12.2010, p. 1. Decizia corespunde Regulamentului (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 140, 30.4.2004, p. 1) modificat ultima oară prin Regulamentul (CE) nr. 271/2008 (JO L 82, 25.3.2008, p. 1). Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei a fost încorporat în Acordul privind SEE prin Decizia nr. 123/2005 a Comitetului mixt al SEE de modificare a anexei XV și a Protocolului 26 la Acordul privind SEE (JO L 339, 22.12.2005, p. 32, suplimentul SEE nr. 66, 22.12.2005, p. 18).

- (e) costuri anuale:
  - (1) cheltuieli administrative;
  - (2) compensații plătite pentru garanțiile mobilizate;
- (f) excedent sau deficit anual (diferența dintre venit și costuri) și
- (g) surplusul sau deficitul acumulat de la începutul schemei ⁽³²⁾.

Pentru garanțiile individuale, se vor raporta similar informațiile relevante, în special cele menționate la literele (d)-(g).

Indiferent de caz, Autoritatea AELS de Supraveghere atrage atenția statelor AELS asupra faptului că raportarea corectă a informațiilor la o dată ulterioară presupune colectarea corectă a datelor necesare încă de la începutul funcționării sistemului și compilarea lor anuală.

De asemenea, se atrage atenția statelor AELS asupra faptului că pentru garanțiile ce nu constituie ajutor de stat, acordate individual sau în cadrul unei scheme cu toate că nu există obligația de notificare, Autoritatea AELS de Supraveghere poate verifica dacă garanția sau schema respectivă implică elemente de ajutor, de exemplu, în urma unei reclamații. Într-o astfel de situație, Autoritatea AELS de Supraveghere va solicita statului AELS în cauză informații similare cu cele descrise mai sus în cazul rapoartelor.

În cazul în care există deja obligația prezentării de rapoarte în temeiul obligațiilor de raportare specifice stabilite prin regulamente de exceptare pe categorii, orientări sau cadre legislative aplicabile în domeniul ajutoarelor de stat, acele rapoarte specifice vor înlocui rapoartele care urmează a fi prezentate în temeiul prezentei obligații de raportare a garanțiilor, cu condiția de a fi incluse informațiile prevăzute în lista de mai sus.

7. MĂSURI DE PUNERE ÎN APLICARE

Autoritatea AELS de Supraveghere invită statele AELS ca, în ceea ce privește noile garanții, să-și ajusteze măsurile de garanție existente în funcție de prevederile din prezentul capitol până la 1 ianuarie 2010.

⁽³²⁾ Dacă schema este activă de mai mult de 10 ani, se vor prezenta doar deficitul sau excedentul anual pentru ultimii 10 ani.

ANEXA III

LINIILE DIRECTOARE PRIVIND AJUTOARELE DE STAT ACORDATE ÎNTREPRINDERILOR FERROVIARE ⁽¹⁾

1. INTRODUCERE

1.1. Context general: sectorul feroviar

- (1) Căile ferate prezintă avantaje unice: acestea reprezintă un mod de transport sigur și nepoluant. De aceea, transportul feroviar poate aduce o contribuție majoră la dezvoltarea transportului durabil în Spațiul Economic European.
- (2) Cartea Albă a Comisiei privind „Politica europeană de transport pentru 2010: momentul luării deciziilor” ⁽²⁾ și examinarea sa la jumătatea perioadei ⁽³⁾ subliniază necesitatea unui sector feroviar dinamic în vederea constituirii unui sistem de transport de marfă și călători performant, sigur și nepoluant, care să contribuie la realizarea unei piețe europene unice durabile și prospere. Rezoluția Comitetului consultativ al SEE și raportul privind „O politică de transport ambițioasă” ⁽⁴⁾ subliniază încă o dată importanța pe care o are pentru SEE o industrie feroviară dinamică. Congestiile rutiere cu care se confruntă orașele și anumite zone din SEE, necesitatea de a aborda provocările legate de schimbările climatice, precum și creșterea prețului carburanților demonstrează cât este de necesar să se stimuleze dezvoltarea transportului feroviar. În această privință, trebuie amintit faptul că obiectivele ecologice stabilite în Acordul privind SEE ⁽⁵⁾ și în Tratatul de instituire a Comunității Europene ⁽⁶⁾ trebuie urmărite și de politica comună în domeniul transporturilor.
- (3) Cu toate acestea, în Europa sectorul transportului feroviar nu este foarte atractiv. Din anii '60 și până la sfârșitul secolului al XX-lea, acesta a cunoscut un declin continuu. Atât traficul feroviar de marfă, cât și cel de călători au scăzut în termeni relativi față de alte moduri de transport. Transportul feroviar de marfă chiar a scăzut în termeni absoluți: volumul de mărfuri transportat pe calea ferată era mai mare în 1970 decât în 2000. Într-adevăr, întreprinderile feroviare tradiționale nu erau în măsură să ofere fiabilitatea și respectarea termenelor cerute de clienți, ceea ce a dus la o migrare a traficului de la transportul feroviar spre alte tipuri de transport, în special spre cel rutier ⁽⁷⁾. Dacă, în schimb, transportul feroviar de călători a continuat să crească în termeni absoluți, această creștere pare totuși foarte limitată în comparație cu creșterile înregistrate de transportul rutier și de cel aerian ⁽⁸⁾.
- (4) Chiar dacă această tendință pare să se fi inversat recent ⁽⁹⁾, drumul care trebuie parcurs pentru ca transportul feroviar să devină solid și competitiv este încă lung. Există încă dificultăți majore, în special în sectorul transportului feroviar de marfă, care necesită acțiuni din partea autorităților publice ⁽¹⁰⁾.
- (5) Declinul relativ al sectorului feroviar european se datorează în mare parte organizării ofertei de transport de-a lungul timpului, în principal pe baza unor orientări naționale și monopoliste.
- (6) În primul rând, în absența concurenței pe rețelele naționale, întreprinderile feroviare nu au fost stimulate să își diminueze costurile de exploatare și să dezvolte noi servicii. Activitățile acestora nu au adus venituri suficiente pentru a acoperi totalitatea costurilor și a investițiilor necesare. În anumite cazuri, investițiile necesare nu au fost realizate. Alteori, statele SEE au forțat întreprinderile feroviare naționale să le efectueze, deși acestea nu erau în măsură să le finanțeze suficient din resurse proprii. Ca urmare, a rezultat un grad semnificativ de îndatorare a acestor întreprinderi, îndatorare care a avut la rândul său un impact negativ asupra dezvoltării acestora.

⁽¹⁾ Acest capitol corespunde Linilor directoare comunitare privind ajutoarele de stat acordate întreprinderilor feroviare, publicat în JO C 184, 22.7.2008, p. 13.

⁽²⁾ COM(2001) 370, 12.9.2001, p. 18.

⁽³⁾ Comunicarea Comisiei „Pentru o Europă în mișcare – mobilitate durabilă pentru continentul nostru – evaluare intermediară a Cărții albe privind transporturile”, [COM(2006) 314, 22.6.2006, p. 21].

⁽⁴⁾ Disponibil pe pagina de Internet a AELS: <http://www.efta.int/advisory-bodies/consultative-committee.aspx>.

⁽⁵⁾ Punctul 9 din preambulul Acordului privind SEE recunoaște hotărârea părților contractante de a păstra, a proteja și a ameliora calitatea mediului și de a asigura o utilizare prudentă și rațională a resurselor naturale, în special pe baza principiului dezvoltării durabile, precum și a principiului potrivit căruia trebuie luate măsuri de precauție și preventive. În conformitate cu articolul 1 din Acordul privind SEE, părțile ar trebui să încerce să realizeze o cooperare consolidată în ceea ce privește chestiunile de mediu. În temeiul articolului 73 din Acordul privind SEE, părțile contractante au, printre altele, obiectivul de „conservare, protecție și îmbunătățirea calității mediului” atunci când întreprind acțiuni în domeniul celor patru libertăți. În plus, articolul 78 din Acordul privind SEE încurajează părțile contractante să își consolideze și să își extindă cooperarea în cadrul activităților Comunității, printre altele în domeniile mediului.

⁽⁶⁾ Articolul 2 din Tratatul CE prevede că una dintre principalele misiuni ale Comunității este aceea de a promova „o creștere durabilă și neinflaționistă”, respectând mediul înconjurător. Aceste dispoziții sunt completate de obiectivele specifice stabilite la articolul 174, care prevede că politica susținută de Comunitate în domeniul mediului contribuie în special la conservarea, protecția și îmbunătățirea calității mediului. Articolul 6 din tratat prevede: „Cerințele de protecție a mediului trebuie integrate în definirea și punerea în aplicare a politicilor și acțiunilor Comunității prevăzute la articolul 3, în special pentru promovarea dezvoltării durabile”.

⁽⁷⁾ În UE, între 1995 și 2005, transportul feroviar de marfă (exprimat în tone-km) a crescut în medie cu 0,9 % pe an, față de creșterea medie anuală de 3,3 % înregistrată pentru transportul rutier în aceeași perioadă (sursă: Eurostat).

⁽⁸⁾ În UE, între 1995 și 2004, transportul feroviar de călători (exprimat în călători-km) a crescut în medie cu 0,9 % pe an, față de creșterea medie anuală de 1,8 % înregistrată pentru vehiculele particulare în aceeași perioadă (sursă: Eurostat).

⁽⁹⁾ Începând cu 2002, în special în țările care și-au deschis piețele concurenței. În 2006, s-a înregistrat o creștere anuală de 3,7 % a transportului feroviar de marfă și o creștere de 3 % a transportului feroviar de călători. Această ameliorare ar trebui să continue în 2007.

⁽¹⁰⁾ Comunicarea Comisiei Europene „Către o rețea feroviară cu prioritate pentru transportul de marfă” [SEC(2007) 1322, SEC(2007) 1324 și SEC(2007) 1325, 18.10.2007].

- (7) În al doilea rând, dezvoltarea transportului feroviar în Europa a fost limitată din cauza lipsei de standardizare și de interoperabilitate a rețelelor, în timp ce transportatorii rutieri și aerieni dezvoltaseră o gamă de servicii internaționale. SEE a moștenit un mozaic de rețele feroviare naționale caracterizate prin ecartamente diferite și sisteme de semnalizare și de siguranță incompatibile, care nu permit întreprinderilor feroviare să profite de o economie de scară care ar rezulta din proiectarea de infrastructură și material rulant pentru o unică piață de mari dimensiuni și nu pentru 27 ⁽¹¹⁾ de piețe naționale.
- (8) SEE duce o politică ce are ca obiectiv redinamizarea sectorului feroviar pe trei axe principale:
- (a) prin introducerea progresivă a unor condiții care să permită dezvoltarea concurenței pe piețele serviciilor de transport feroviar;
  - (b) prin încurajarea standardizării și a armonizării tehnice a rețelelor feroviare europene, cu obiectivul de a realiza o interoperabilitate deplină la nivel european;
  - (c) prin acordarea de sprijin financiar la nivelul SEE (în cadrul programului TEN-T și al fondurilor structurale).
- (9) Astfel, SEE a deschis treptat piețele de transport feroviar spre concurență. Un prim pachet vizând liberalizarea a fost adoptat în 2001 și cuprinde Directiva 2001/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2001 de modificare a Directivei 91/440/CEE a Consiliului privind dezvoltarea rețelei feroviare comunitare ⁽¹²⁾, Directiva 2001/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2001 de modificare a Directivei 95/18/CE a Consiliului privind autorizarea întreprinderilor feroviare ⁽¹³⁾ și Directiva 2001/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2001 privind alocarea capacităților de infrastructură feroviară, tarifarea utilizării infrastructurii feroviare și certificarea în materie de siguranță ⁽¹⁴⁾. Acest pachet a fost urmat de un al doilea pachet în 2004 care cuprinde ca principale instrumente Regulamentul (CE) nr. 881/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind înființarea unei Agenții Europene a Căilor Ferate ⁽¹⁵⁾, Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind siguranța căilor ferate comunitare și de modificare a Directivei 95/18/CE a Consiliului privind acordarea de licențe întreprinderilor feroviare și a Directivei 2001/14/CE privind alocarea capacităților de infrastructură feroviară, tarifarea utilizării infrastructurii feroviare și certificarea în materie de siguranță ⁽¹⁶⁾, Directiva 2004/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 de modificare a Directivei 96/48/CE a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză și a Directivei 2001/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean convențional ⁽¹⁷⁾ și Directiva 2004/51/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 de modificare a Directivei 91/440/CEE a Consiliului privind dezvoltarea căilor ferate comunitare ⁽¹⁸⁾. Un al treilea pachet a fost adoptat în 2007 cuprinzând Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și (CEE) nr. 1107/70 ⁽¹⁹⁾ ale Consiliului, Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar ⁽²⁰⁾, Directiva 2007/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 de modificare a Directivei 91/440/CEE a Consiliului privind dezvoltarea căilor ferate comunitare și a Directivei 2001/14/CE privind alocarea capacităților de

⁽¹¹⁾ Islanda, Malta și Cipru nu dețin rețele de transport feroviar.

⁽¹²⁾ JO L 75, 15.3.2001, p. 1.

⁽¹³⁾ JO L 75, 15.3.2001, p. 26.

⁽¹⁴⁾ JO L 75, 15.3.2001, p. 29. Directiva a fost modificată ultima dată prin Directiva 2007/58/CE (JO L 315, 3.12.2007, p. 44). A fost încorporată în Acordul privind SEE prin Decizia nr. 33/2009 a Comitetului mixt al SEE din 17 martie 2009 (JO L 130, 28.5.2009, p. 27 și suplimentul SEE nr. 28, 28.5.2009, p. 25). Directivele 2001/12/CE, 2001/13/CE și 2001/14/CE au fost încorporate în Acordul privind SEE prin Decizia nr. 118/2001 a Comitetului mixt al SEE din 28 septembrie 2001 (JO L 322, 6.12.2001, p. 32 și suplimentul SEE nr. 60, 6.12.2001, p. 29). Această decizie a modificat Decizia nr. 7/94 a Comitetului mixt al SEE din 21 martie 1994 privind încorporarea Directivei 91/440/CEE a Consiliului (JO L 160, 28.6.1994, p. 1 și suplimentul SEE nr. 17, 28.6.1994, p. 1) și Decizia nr. 71/95 a Comitetului mixt al SEE din 15 decembrie 1995 privind încorporarea Directivei 95/18/CE a Consiliului (JO L 57, 7.3.1996, p. 37 și suplimentul SEE nr. 11, 7.3.1996, p. 14).

⁽¹⁵⁾ JO L 164, 30.4.2004, p. 1. Încorporat în Acordul privind SEE prin Decizia nr. 82/2005 a Comitetului mixt al SEE din 10 iunie 2005 (JO L 268, 13.10.2005, p. 13 și suplimentul SEE nr. 52, 13.10.2005, p. 7).

⁽¹⁶⁾ JO L 164, 30.4.2004, p. 44.

⁽¹⁷⁾ JO L 164, 30.4.2004, p. 114.

⁽¹⁸⁾ JO L 164, 30.4.2004, p. 164. Directivele 2004/49/CE, 2004/50/CE și 2004/51/CE au fost încorporate în Acordul privind SEE prin Decizia nr. 151/2004 a Comitetului mixt al SEE din 29 octombrie 2004 (JO L 102, 21.4.2005, p. 27 și suplimentul SEE nr. 20, 21.4.2005, p. 17). Această decizie a modificat Decizia nr. 71/95 a Comitetului mixt al SEE din 15 decembrie 1995 privind încorporarea Directivei 95/18/CE a Consiliului (JO L 57, 7.3.1996, p. 37 și suplimentul SEE nr. 11, 7.3.1996, p. 14), Decizia nr. 118/2001 a Comitetului mixt al SEE din 28 septembrie 2001 privind încorporarea directivelor 2001/12/CE, 2001/13/CE și 2001/14/CE (JO L 322, 6.12.2001, p. 32 și suplimentul SEE nr. 60, 6.12.2001, p. 29), Decizia nr. 25/97 a Comitetului mixt al SEE din 30 aprilie 1997 privind adoptarea Directivei 96/48/CE (JO L 242, 4.9.1997, p. 74 și suplimentul SEE nr. 37, 4.9.1997, p. 74), Decizia nr. 16/2002 a Comitetului mixt al SEE din 1 martie 2002 privind adoptarea Directivei 2001/16/CE (JO L 110, 25.4.2002, p. 11 și suplimentul SEE nr. 21, 25.4.2002, p. 8) și Decizia nr. 7/94 a Comitetului mixt al SEE din 21 martie 1994 privind încorporarea Directivei 91/440/CEE a Consiliului (JO L 160, 28.6.1994, p. 1 și suplimentul SEE nr. 17, 28.6.1994, p. 1).

⁽¹⁹⁾ JO L 315, 3.12.2007, p. 1. Încorporat în Acordul privind SEE prin Decizia nr. 85/2008 a Comitetului mixt al SEE din 2 iulie 2008 (JO L 280, 23.10.2008, p. 20 și suplimentul SEE nr. 64, 23.10.2008, p. 13).

⁽²⁰⁾ JO L 315, 3.12.2007, p. 14. Încorporat în Acordul privind SEE prin Decizia nr. 90/2010 a Comitetului mixt al SEE din 2 iulie 2010 (JO L 277, 21.10.2010, p. 43 și suplimentul SEE nr. 59, 21.10.2010, p. 12).

infrastructură feroviară și tarifarea utilizării infrastructurii feroviare⁽²¹⁾ și Directiva 2007/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 privind certificarea mecanicilor de locomotivă care conduc locomotive și trenuri în sistemul feroviar comunitar⁽²²⁾. În consecință, piața transportului feroviar de marfă a fost deschisă concurenței la 15 martie 2003 pe rețeaua transeuropeană de transport feroviar de marfă, apoi la 1 ianuarie 2006 pentru transportul feroviar de marfă internațional și, în sfârșit, la 1 ianuarie 2007 pentru cabotajul feroviar. Al treilea pachet feroviar stabilește data de 1 ianuarie 2010 pentru deschiderea spre concurență a transportului internațional de călători. Anumite state SEE, precum Regatul Unit, Germania, Țările de Jos și Italia și-au deschis deja (parțial) piețele interne de transport de călători.

- (10) Directiva 91/440/CEE a Consiliului din 29 iulie 1991 privind dezvoltarea căilor ferate comunitare⁽²³⁾ prin dispozițiile sale relevante, a creat un nou cadru instituțional și organizațional pentru operatorii din sectorul feroviar, care presupune:
- (a) separarea întreprinderilor feroviare⁽²⁴⁾ de gestionarii de infrastructură⁽²⁵⁾ în ceea ce privește contabilitatea și organizarea;
  - (b) independența administrativă a întreprinderilor feroviare;
  - (c) gestionarea întreprinderilor feroviare conform principiilor care se aplică societăților comerciale;
  - (d) echilibrul financiar al întreprinderilor feroviare, conform unui plan de afaceri solid;
  - (e) compatibilitatea măsurilor financiare ale statelor SEE cu normele privind ajutoarele de stat⁽²⁶⁾.
- (11) În paralel cu acest proces de liberalizare, Comisia Europeană și Comitetul mixt al SEE s-au angajat, la un al doilea nivel, să favorizeze interoperabilitatea rețelilor feroviare europene. Acest demers a fost însoțit de inițiative ale SEE având ca scop creșterea standardului de siguranță al transportului feroviar⁽²⁷⁾.
- (12) Al treilea nivel de intervenție publică în favoarea sectorului feroviar constă în sprijin financiar. Comisia Europeană consideră că acest sprijin se justifică în anumite situații, având în vedere costurile semnificative de adaptare din acest sector.
- (13) În plus, Comisia Europeană notează faptul că influxurile de fonduri publice în sectorul transporturilor feroviare au fost întotdeauna însemnate.
- (14) Acordarea de ajutoare de stat sectorului feroviar poate fi autorizată doar în cazul în care astfel se contribuie la realizarea unei piețe SEE integrate, deschisă concurenței și interoperabile, precum și la realizarea obiectivelor SEE de mobilitate durabilă. În acest context, Comisia Europeană și Autoritatea AELS de Supraveghere se vor asigura că sprijinul financiar acordat de autoritățile publice nu va duce la denaturări ale concurenței contrare interesului comun. În anumite situații, Comisia Europeană și Autoritatea AELS de Supraveghere vor putea solicita angajamente din partea statelor SEE privind respectarea obiectivelor SEE, ca măsuri însoțitoare ale acordării de ajutoare.

1.2. Obiectivul și domeniul de aplicare a prezentelor linii directoare

- (15) Obiectivul prezentelor linii directoare este acela de a oferi îndrumări referitoare la compatibilitatea cu Acordul privind SEE a ajutoarelor de stat acordate întreprinderilor feroviare, așa cum sunt acestea definite de Directiva 91/440 și în contextul prezentat mai sus. În plus, capitolul 3 se aplică și întreprinderilor de transport urban, suburban sau regional de călători. Liniile directoare se bazează în special pe principiile stabilite de legislatorul comunitar în cele trei pachete feroviare succesive. Scopul lor este de a îmbunătăți transparența finanțărilor publice și a certitudinii juridice cu privire la normele de ajutor de stat, în contextul deschiderii piețelor SEE. Aceste linii directoare nu privesc finanțările publice pentru gestionarii de infrastructură.

⁽²¹⁾ JO L 315, 3.12.2007, p. 44. Incorporată în Acordul privind SEE prin Decizia nr. 33/2009 a Comitetului mixt al SEE din 17 martie 2009 (JO L 130, 28.5.2009, p. 27 și suplimentul SEE nr. 28, 28.5.2009, p. 25).

⁽²²⁾ JO L 315, 3.12.2007, p. 51. Incorporată în Acordul privind SEE prin Decizia nr. 12/2009 a Comitetului mixt al SEE din 5 februarie 2009 (JO L 73, 19.3.2009, p. 47 și suplimentul SEE nr. 16, 19.3.2009, p. 18).

⁽²³⁾ JO L 237, 24.8.1991, p. 25. Incorporat în Acordul privind SEE prin Decizia nr. 7/2008 a Comitetului mixt al SEE din 21 martie 1994. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2007/58/CE.

⁽²⁴⁾ Articolul 3 din Directiva 91/440/CEE definește întreprinderea feroviară ca fiind: „orice întreprindere privată sau publică autorizată în conformitate cu legislația comunitară aplicabilă, al cărei obiect principal de activitate constă în furnizarea de servicii de transport complete pentru mărfuri și/sau persoane, cu condiția ca întreprinderea să asigure tracțiunea; acest termen include și întreprinderile care asigură doar tracțiunea”.

⁽²⁵⁾ Articolul 3 din Directiva 91/440/CEE definește gestionarul de infrastructură ca fiind: „orice organism sau întreprindere publică care răspunde, în special, de producerea și întreținerea infrastructurii feroviare. Aceasta poate include, de asemenea, gestionarea sistemelor de control și de siguranță ale infrastructurii. Funcțiile gestionarului infrastructurii în legătură cu o rețea sau o parte a unei rețele pot fi atribuite unor organisme sau întreprinderi diferite”.

⁽²⁶⁾ Articolul 9 alineatul (3) din Directiva 91/440/CEE: „Ajutorul acordat de statele membre pentru a anula datoriile menționate în prezentul articol se acordă în conformitate cu articolele 73, 87 și 88 din Tratatul CE”.

⁽²⁷⁾ În special, Directiva 2004/49/CE, incorporată în Acordul privind SEE prin Decizia 151/2004 a Comitetului mixt al SEE din 29 octombrie 2004.

- (16) Articolul 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE prevede că sunt, în principiu, incompatibile cu piața comună ajutoarele de stat acordate de statele membre CE sau statele AELS, care amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau sectoare de producție, în măsura în care afectează schimburile comerciale dintre statele SEE. Cu toate acestea, astfel de ajutoare de stat pot fi justificate în anumite situații, în interesul comun al SEE. Unele dintre aceste situații sunt menționate la articolul 61 alineatul (3) din Acordul privind SEE și se aplică sectorului transporturilor, precum și altor sectoare economice.
- (17) De asemenea, articolul 49 din Acordul privind SEE prevede că sunt compatibile cu SEE ajutoarele care „răspund nevoilor de coordonare a transportului sau dacă reprezintă o rambursare pentru îndeplinirea anumitor obligații inerente conceptului de serviciu public”. Acest articol constituie o *lex specialis* în economia generală a Acordului privind SEE. Pe baza articolului corespunzător din Tratatul CE, articolul 73, legislatorul comunitar a adoptat două instrumente specifice sectorului transporturilor: Regulamentul (CEE) nr. 1191/69 al Consiliului din 26 iunie 1969 privind acțiunea statelor membre în ceea ce privește obligațiile inerente noțiunii de serviciu public în domeniul transportului feroviar, rutier și pe căi navigabile interioare ⁽²⁸⁾ și Regulamentul (CEE) nr. 1107/70 al Consiliului din 4 iunie 1970 privind acordarea ajutoarelor de stat pentru transportul feroviar, rutier și pe căi navigabile interioare ⁽²⁹⁾. De asemenea, Regulamentul (CEE) nr. 1192/69 al Consiliului din 26 iunie 1969 privind standardizarea conturilor întreprinderilor feroviare ⁽³⁰⁾ prevede posibilitatea acordării anumitor compensații de către statele membre întreprinderilor feroviare ⁽³¹⁾.
- (18) Articolul 3 din Regulamentul (CEE) nr. 1107/70 prevede că statele SEE nu adoptă măsuri de coordonare și nici nu impun obligații inerente conceptului de serviciu public care să presupună acordarea de ajutoare în temeiul articolului 49 din Acordul privind SEE, decât în cazurile și condițiile prevăzute de regulamentul în cauză, fără a se aduce totuși atingere Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și (CEE) nr. 1192/69. Conform jurisprudenței *Altmark* ⁽³²⁾ a Curții Europene de Justiție, ajutoarele de stat care nu pot fi autorizate în temeiul Regulamentelor (CEE) nr. 1107/70, (CEE) nr. 1191/69 sau (CEE) nr. 1192/69 nu pot fi declarate compatibile cu piața comună în temeiul articolului 73 din Tratatul CE ⁽³³⁾. În plus, trebuie menționat faptul că acele compensații pentru obligația de serviciu public care nu respectă dispozițiile articolului 49 din Acordul privind SEE nu pot fi declarate compatibile cu piața comună în temeiul articolului 59 alineatul (2) sau al oricăror alte dispoziții din Acordul privind SEE ⁽³⁴⁾.
- (19) Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 („regulamentul OSP”) ⁽³⁵⁾ care va intra în vigoare la 3 decembrie 2009, abrogând Regulamentele (CEE) nr. 1191/69 și (CEE) nr. 1107/70, va stabili un nou cadru juridic. În consecință, aspectele privitoare la compensațiile pentru obligația de serviciu public nu intră sub incidența prezentelor linii directe.
- (20) După intrarea în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 1370/2007, articolul 49 din Acordul privind SEE va fi aplicat direct ca temei juridic pentru stabilirea compatibilității ajutoarelor care nu intră sub incidența regulamentului OSP, și anume ajutoarele pentru coordonarea transportului de marfă. Din acel moment, este oportun să se elaboreze o interpretare generală pentru evaluarea compatibilității ajutoarelor în sensul coordonării cu articolul 49 din Acordul privind SEE. Prezentele linii directe au în special ca obiectiv stabilirea criteriilor pentru această evaluare, ca și a pragurilor de intensitate. Totuși, ținând cont de formularea articolului 49, Autoritatea AELS de Supraveghere trebuie să lase totuși statelor SEE posibilitatea de a demonstra, dacă e cazul, necesitatea și proporționalitatea măsurilor care depășesc pragurile stabilite.
- (21) Prezentele linii directe se referă la aplicarea articolelor 49 și 61 din Acordul privind SEE și la punerea în aplicare a acestora în cazul finanțărilor publice destinate întreprinderilor feroviare în sensul Directivei 91/440/CEE. Sunt abordate următoarele aspecte: ajutorul public acordat întreprinderilor feroviare prin finanțarea infrastructurilor (capitolul 2), ajutoarele pentru achiziționarea și reînnoirea materialului rulant (capitolul 3), anularea datoriilor de către state în vederea reorganizării financiare a întreprinderilor feroviare (capitolul 4), ajutoarele pentru restructurarea întreprinderilor feroviare (capitolul 5), ajutoarele pentru necesitățile de coordonare a transporturilor (capitolul 6) și garanțiile acordate de stat întreprinderilor feroviare (capitolul 7). În schimb, prezentele linii directe nu se referă la normele de aplicare a regulamentului OSP, pentru care nici Comisia Europeană, nici Autoritatea AELS de Supraveghere nu au stabilit încă o practică decizională ⁽³⁶⁾.

⁽²⁸⁾ JO L 156, 28.6.1969, p. 1. Regulament modificat prin Regulamentul (CEE) nr. 1893/91 (JO L 169, 29.6.1991, p. 1).

⁽²⁹⁾ JO L 130, 15.6.1970, p. 1.

⁽³⁰⁾ JO L 156, 28.6.1969, p. 8. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 (JO L 363, 20.12.2006, p. 1).

⁽³¹⁾ Aceste trei seturi de regulamente au făcut parte din Acordul privind SEE de la crearea acestuia.

⁽³²⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 24 iulie 2003, cauza C-280/00 *Altmark Trans GmbH și Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH* („Altmark”), Rec. 2003, p. I-7747.

⁽³³⁾ Hotărârea *Altmark*, citată anterior, punctul 107.

⁽³⁴⁾ A se vedea, în acest sens, considerentul 17 din Decizia Comisiei Europene din 28 noiembrie 2005 privind aplicarea articolului 86 alineatul (2) din Tratatul CE la ajutorul de stat sub forma compensației pentru obligația de serviciu public, acordat anumitor întreprinderi cărora le-a fost încredințată prestarea unui serviciu de interes economic general, (JO L 312, 29.11.2005, p. 67). Această decizie este încorporată în Acordul privind SEE prin Decizia nr. 91/2005 a Comitetului mixt al SEE din 7 iulie 2006 (JO L 286, 19.10.2006, p. 31 și suplimentul SEE nr. 52, 19.10.2006, p. 24). Articolul 86 alineatul (2) din Tratatul CE corespunde articolului 59 alineatul (2) din Acordul privind SEE.

⁽³⁵⁾ Încorporat în Acordul privind SEE prin Decizia nr. 85/2005 a Comitetului mixt al SEE din 4 iulie 2008 (JO L 280, 23.10.2008, p. 20 și suplimentul SEE nr. 64, 23.10.2008, p. 13).

⁽³⁶⁾ Acestea nu se referă nici la aplicarea Regulamentului (CEE) nr. 1192/69. Acest regulament a făcut parte din Acordul privind SEE încă de la conceperea acestuia.

2. AJUTORUL PUBLIC ACORDAT ÎNTREPRINDERILOR FERROVIARE PRIN FINANȚAREA INFRASTRUCTURILOR FERROVIARE

- (22) Infrastructurile feroviare sunt de o importanță majoră pentru dezvoltarea sectorului feroviar european. Este nevoie de investiții considerabile în aceste infrastructuri, indiferent dacă sunt pentru interoperabilitate, pentru siguranță sau pentru dezvoltarea căilor ferate de mare viteză ⁽³⁷⁾.
- (23) Prezentele linii directe se adresează doar întreprinderilor feroviare. Prin urmare, acestea nu au ca obiectiv stabilirea, în conformitate cu regulile în materie de ajutoare de stat, a regimului juridic aplicabil finanțării publice a infrastructurilor. Prezentul capitol se ocupă numai de efectele finanțării publice a infrastructurilor asupra întreprinderilor feroviare.
- (24) Finanțarea publică pentru dezvoltarea infrastructurilor poate într-adevăr să aducă indirect un avantaj întreprinderilor feroviare și să constituie astfel un ajutor de stat. Conform jurisprudenței Curții Europene de Justiție, este necesar să se verifice dacă măsura în favoarea infrastructurilor are ca efect economic reducerea taxelor care afectează în general bugetul întreprinderilor feroviare ⁽³⁸⁾. Pentru a se realiza acest lucru, ar trebui să se acorde întreprinderilor respective un avantaj selectiv care să decurgă din finanțarea infrastructurilor în cauză ⁽³⁹⁾.
- (25) Când utilizarea infrastructurii este deschisă tuturor utilizatorilor potențiali în mod egal și nediscriminatoriu, iar accesul la această infrastructură este facturat în conformitate cu legislația comunitară (Directiva 2001/14/CE), Comisia Europeană și Autoritatea AELS de Supraveghere consideră în general că finanțarea publică a infrastructurilor să nu fie considerată ajutor de stat în favoarea întreprinderilor feroviare ⁽⁴⁰⁾.
- (26) Autoritatea AELS de Supraveghere subliniază, de asemenea, că, atunci când finanțarea publică a infrastructurilor feroviare constituie ajutor de stat pentru una sau mai multe întreprinderi feroviare, aceasta poate fi autorizată, de exemplu, în temeiul articolului 49 din Acordul privind SEE, dacă această infrastructură corespunde nevoilor legate de coordonarea transporturilor. În această privință, capitolul 6 al prezentelor linii directe reprezintă un punct de referință pertinent pentru evaluarea compatibilității.

3. AJUTOARE PENTRU ACHIZIȚIONAREA ȘI REÎNNOIREA MATERIALULUI RULANT

3.1. Obiectiv

- (27) Parcul de locomotive și vagoane utilizate pentru transportul de călători este învechit și, în unele cazuri, uzat, în special în noile state membre UE. În 2005, 70 % din locomotivele (diesel și electrice) și 65 % din vagoanele din UE-25 și Norvegia erau mai vechi de 20 de ani ⁽⁴¹⁾. Dacă se iau în considerare doar statele membre care au aderat la Uniunea Europeană în 2004, în 2005 82 % din locomotive și 62 % din vagoane erau mai vechi de 20 de ani ⁽⁴²⁾. Conform informațiilor de care dispune, Comisia Europeană estimează că aproximativ 1 % din acest parc se reînnoiește anual.
- (28) Această evoluție reflectă, bineînțeles, dificultățile sectorului feroviar în general, care diminuează stimulentele pentru întreprinderile feroviare și capacitatea acestora de a investi într-un efort de modernizare și/sau de reînnoire a materialului rulant. Astfel de investiții sunt indispensabile pentru menținerea competitivității transportului feroviar față de alte moduri de transport mai poluante sau care presupun costuri externe mai ridicate. De asemenea, astfel de investiții sunt necesare pentru a limita impactul transportului feroviar asupra mediului, în special prin reducerea poluării fonice pe care o provoacă și prin sporirea gradului de siguranță oferit de acesta. În sfârșit, îmbunătățirea interoperabilității între rețelele naționale implică adaptări ale materialului rulant existent, pentru a se putea menține coerența sistemului.
- (29) Având în vedere cele de mai sus, concluzia este că ajutoarele pentru achiziționarea și reînnoirea materialului rulant pot, în anumite condiții, să contribuie la atingerea mai multor tipuri de obiective de interes comun și pot fi, așadar, considerate compatibile cu Acordul privind SEE.

⁽³⁷⁾ Comunicarea Comisiei „Pentru o Europă în mișcare – Mobilitate durabilă pentru continentul nostru – Examinare intermediară a Cărții albe privind transporturile”. A se vedea, de asemenea, rezoluția Comitetului Consultativ al SEE și raportul privind „O politică de transport ambițioasă”.

⁽³⁸⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 13 iunie 2002, în cauza C-382/99, Țările de Jos/Comisia, Rec. 2002, p. I-5163.

⁽³⁹⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 19 septembrie 2000, în cauza C-156/98, Germania/Comisia, Rec. 2000, p. I-6857.

⁽⁴⁰⁾ Decizia Comisiei Europene din 7 iunie 2006, N 478/2004 *State guarantee for capital borrowings By Corús Iompair Eirann (CIÉ) for infrastructure investment*, JO C 209, 31.8.2006, p. 8; Decizia din 8 martie 2006, N 284/05, Irlanda – Regional Broadband Programme (Program regional privind banda largă), JO C 207, 30.8.2006, p. 3), punctul 34; și următoarele decizii ale Comisiei: Decizia 2003/227/CE din 2 august 2002, privind parcul Terra Mitica (Benidorm, Alicante) pus în aplicare de Spania, (JO L 91, 8.4.2003, p. 23), punctul 64; Decizia din 20 aprilie 2005, N 355/2004 PPP, Belgia – Parteneriat public privat pentru construirea unui tunel pe Krijgsbaan în Deurne; pentru valorificarea terenurilor industriale și pentru exploatarea aeroportului din Anvers, (JO C 176, 16.7.2005, p. 11), punctul 34; Decizia din 11 decembrie 2001, N 550/01, Belgia - Parteneriat public privat pentru construirea de instalații de încărcare și descărcare, (JO C 24, 26.1.2002, p. 2), punctul 24; Decizia din 20 decembrie 2001, N 649/01, Regatul Unit, Freight Facilities Grant, (JO C 45, 19.2.2002, p. 2), punctul 45; Decizia din 17 iulie 2002, N 356/02 Regatul Unit, Network Rail, (JO C 232, 28.9.2002, p. 2), punctul 70; N 511/95 Jaguar Cars Ltd. A se vedea de asemenea, Liniile directe ale Comisiei Europene privind aplicarea articolelor 92 și 93 din Tratatul CE și a articolului 61 din Acordul privind SEE ajutoarelor de stat din sectorul aviației, (JO C 350, 10.12.1994, p. 5), punctul 12. Autoritatea AELS de Supraveghere a adoptat linii directe corespunzătoare prin Decizia nr. 124/95/COL din 6 decembrie 1995 (JO L 124, 23.5.1996 și suplimentul SEE nr. 23, 23.5.1996, p. 104); Cartea albă: Tarifele de utilizare a infrastructurilor [COM(1998) 466 final, punctul 43]; Comunicare a Comisiei către Parlamentul European și Consiliu: „Îmbunătățirea calității serviciilor în porturile maritime: un element determinant al sistemelor de transport din Europa”, [COM(2001) 35 final, p. 11].

⁽⁴¹⁾ Sursa: UIC *Rolling stock fleet in EU25 + Norway (2005)*.

⁽⁴²⁾ Sursa: CER (2005).

- (30) Prezentul capitol are ca scop stabilirea condițiilor în care Autoritatea AELS de Supraveghere efectuează o astfel de analiză de compatibilitate.

3.2. Compatibilitate

- (31) Analiza de compatibilitate trebuie realizată în funcție de obiectivul de interes comun, la care contribuie ajutorul.
- (32) Autoritatea AELS de Supraveghere consideră că, în principiu, nevoile de modernizare a materialului rulant pot fi suficient luate în considerare, fie pentru aplicarea normelor generale aplicabile ajutoarelor de stat, fie pentru aplicarea articolului 49 din Acordul privind SEE, dacă aceste ajutoare reprezintă ajutoare pentru coordonarea transporturilor (a se vedea capitolul 6).
- (33) Prin urmare, la analiza compatibilității ajutoarelor pentru materialul rulant, Autoritatea AELS de Supraveghere aplică în general criteriile definite pentru fiecare dintre următoarele categorii de ajutor în prezentele linii directoare sau în orice alt document pertinent:
- (a) ajutoare pentru coordonarea transporturilor ⁽⁴³⁾;
  - (b) ajutoare pentru restructurarea întreprinderilor feroviare ⁽⁴⁴⁾;
  - (c) ajutoare pentru întreprinderile mici și mijlocii ⁽⁴⁵⁾;
  - (d) ajutoare pentru protecția mediului ⁽⁴⁶⁾;
  - (e) ajutoare pentru compensarea costurilor referitoare la obligația de serviciu public și în cadrul contractelor de serviciu public ⁽⁴⁷⁾;
  - (f) ajutoare regionale ⁽⁴⁸⁾.
- (34) În cazul ajutoarelor regionale pentru investiții inițiale, liniile directoare privind ajutoarele naționale cu finalitate regională prevăd că, „în sectorul transporturilor, cheltuielile de achiziție pentru echipamente de transport (active mobile) nu pot beneficia de ajutoare pentru investiția inițială” [punctul (39) nota de subsol 40]. Autoritatea AELS de Supraveghere consideră că trebuie să existe o derogare de la această regulă în ceea ce privește transportul feroviar de călători. Aceasta se datorează caracteristicilor specifice ale acestui mod de transport, în special faptului că materialul rulant din acest sector poate fi alocat permanent unor linii sau unor servicii specifice. Astfel, în anumite condiții definite mai jos, costurile de achiziționare a materialului rulant în sectorul transportului feroviar de călători (sau în sectoarele altor moduri de transport, precum trenul ușor, metroul sau tramvaiul) sunt considerate ca fiind cheltuieli admisibile în sensul liniilor directoare în cauză ⁽⁴⁹⁾. În schimb, costurile de achiziționare a materialului rulant pentru uzul exclusiv al transportului feroviar de marfă nu sunt admisibile.
- (35) Ținând cont de situația descrisă la punctele (28)-(29), această derogare se aplică oricărui tip de investiție în materialul rulant, inițială sau de înlocuire, din momentul în care materialul este afectat unor linii care deservește în mod regulat o regiune care poate beneficia de ajutoare în temeiul articolului 61 alineatul (3) litera (a) din Acordul privind SEE, o regiune ultraperiferică sau o regiune cu densitate mică a populației, în sensul punctelor (69) și (70) ale liniilor directoare privind ajutoarele regionale ⁽⁵⁰⁾. În celelalte regiuni, derogarea se aplică numai pentru ajutoarele pentru investiția inițială. În cazul ajutoarelor pentru investiție și înlocuire, derogarea se aplică numai dacă ansamblul materialului rulant modernizat ca urmare a ajutorului este mai vechi de 15 ani.

⁽⁴³⁾ A se vedea capitolul 6.

⁽⁴⁴⁾ A se vedea capitolul 5, precum și Liniile directoare ale Autorității AELS de Supraveghere privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate, adoptate prin Decizia nr. 305/04/COL din 1 decembrie 2004 (JO L 97, 15.4.2005, p. 41 și suplimentul SEE nr. 21, 28.4.2005, p. 1). A se vedea liniile directoare comunitare corespunzătoare (JO C 244, 1.10.2004, p. 2).

⁽⁴⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 70/2001 al Comisiei Europene din 12 ianuarie 2001 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE ajutorului de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii, (JO L 10, 13.1.2001, p. 33). Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1976/2006 (JO L 368, 23.12.2006, p. 85). Regulamentul a fost încorporat în Acordul privind SEE prin Decizia nr. 88/2005 a Comitetului mixt al SEE din 25 iunie 2002 (JO L 266, 3.10.2002, p. 56 și suplimentul SEE nr. 49, 3.10.2002, p. 42).

⁽⁴⁶⁾ Autoritatea AELS de Supraveghere a adoptat orientări privind ajutorul de stat pentru protecția mediului prin Decizia nr. 500/08/COL din 16 iulie 2008 (JO L 144, 10.6.2010, p. 1 și suplimentul SEE nr. 29, 10.6.2010, p. 1). A se vedea liniile directoare comunitare corespunzătoare (JO C 82, 1.4.2008, p. 1).

⁽⁴⁷⁾ Regulamentul (CEE) nr. 119/69 citat anterior, încorporat în Acordul privind SEE la conceperea acestuia; Regulamentul OSP al Parlamentului European și al Consiliului, citat anterior și încorporat în Acordul privind SEE prin Decizia nr. 85/2008 a Comitetului mixt al SEE, în care trebuie acordată o atenție deosebită articolului 3 alineatul (1) din Regulament: „În cazul în care o autoritate competentă decide să acorde unui operator ales un drept exclusiv și/sau o compensație de orice natură în schimbul îndeplinirii unor obligații de serviciu public, autoritatea respectivă face aceasta în cadrul unui contract de servicii publice”.

⁽⁴⁸⁾ A se vedea punctul 8 din Liniile directoare ale Autorității AELS de Supraveghere privind ajutoarele de stat naționale cu finalitate regională, adoptate prin Decizia 85/6/COL din 6 aprilie 2006 (JO L 54, 28.2.2008, p. 1 și suplimentul SEE nr. 11, 28.2.2008, p. 1). A se vedea liniile directoare comunitare corespunzătoare (JO C 54, 4.3.2006, p. 13, punctul 8).

⁽⁴⁹⁾ Autoritatea AELS de Supraveghere notează faptul că, în funcție de circumstanțele specifice fiecărui caz, acest raționament se poate aplica *mutatis mutandis* vehiculelor utilizate în transportul public rutier de călători, atunci când acestea respectă ultimele norme comunitare aplicabile vehiculelor noi. Dacă este cazul, în vederea asigurării unui tratament egal, Autoritatea AELS de Supraveghere va aplica în astfel de situații metoda descrisă aici pentru materialul rulant feroviar. Autoritatea AELS de Supraveghere încurajează statele AELS, în cazul în care acordă acest tip de ajutoare, să sprijine tehnologiile cel mai puțin poluante și va studia în ce măsură este oportun un sprijin financiar specific, care să conducă la intensități mai ridicate ale ajutoarelor în favoarea acestor tehnologii.

⁽⁵⁰⁾ Regiunile cele mai puțin populate reprezintă regiuni de nivel NUTS II sau fac parte din acestea cu o densitate a populației de cel mult 8 locuitori/km² și care se întind până la regiunile contigue și adiacente mai mici care îndeplinesc același criteriu de densitate a populației.

- (36) Pentru a împiedica denaturările concurenței care ar contraveni interesului comun, Autoritatea AELS de Supraveghere consideră totuși că această derogare trebuie supusă unui număr de patru condiții, care trebuie îndeplinite cumulativ:
- (a) materialul rulant în cauză trebuie afectat exclusiv serviciilor de transport urban, suburban sau regional de călători într-o regiune specifică sau pentru o linie specifică deservind mai multe regiuni; În acest scop, în sensul prezentelor orientări, se înțelege prin „servicii de transport urbane și suburbane” serviciile de transport care răspund necesităților unui centru urban sau ale unei aglomerații urbane, precum și necesităților de transport între acest centru sau această aglomerație și periferiile sale. Prin „servicii de transport regionale”, se înțelege serviciile de transport care răspund necesităților de transport ale unei regiuni sau a mai multor regiuni. Serviciile de transport care deservesc mai multe regiuni, într-unul sau mai multe state SEE, pot astfel intra sub incidența domeniului de aplicare al prezentului punct, în cazul în care impactul asupra dezvoltării regionale a regiunilor deservite poate fi demonstrat, în special prin regularitatea serviciului. În acest caz, Autoritatea AELS de Supraveghere se asigură că ajutorul nu compromite deschiderea efectivă a pieței de transport internațional de călători și a cabotajului în urma intrării în vigoare a celui de-al treilea pachet feroviar;
  - (b) materialul rulant în cauză trebuie să rămână afectat exclusiv regiunii specifice sau liniei specifice care traversează mai multe regiuni pentru care a beneficiat de ajutoare timp de cel puțin zece ani;
  - (c) materialul rulant de înlocuire trebuie să corespundă ultimelor standarde de interoperabilitate, de siguranță și de mediu ⁽⁵¹⁾ aplicabile rețelei în cauză;
  - (d) statul AELS trebuie să demonstreze că proiectul contribuie la o strategie de dezvoltare regională coerentă.
- (37) Autoritatea AELS de Supraveghere va veghea la evitarea denaturărilor ilegale ale concurenței, ținând în special seama de veniturile suplimentare pe care materialul rulant înlocuit la linia în cauză le-ar putea aduce întreprinderii beneficiare a ajutorului, de exemplu prin vânzarea către terți sau prin utilizarea pe alte piețe. În acest scop, acordarea ajutorului poate fi subordonată obligației întreprinderii beneficiare de a vinde în condiții de piață normale tot sau o parte din materialul rulant pe care nu îl mai utilizează, pentru a permite ca acesta să continue să fie utilizat de către alți operatori; în acest caz, veniturile din vânzarea materialului rulant vechi vor fi deduse din cheltuielile eligibile.
- (38) La nivel general, Autoritatea AELS de Supraveghere va veghea asupra faptului ca ajutorul să nu fie utilizat abuziv. Se aplică și celelalte condiții prevăzute în liniile directe privind ajutoarele regionale, în special cele referitoare la plafoanele de intensitate, la hărțile ajutoarelor regionale și la regulile de cumulare a ajutorului. Autoritatea AELS de Supraveghere remarcă faptul că liniile specifice respective pot, în unele cazuri, traversa regiuni cărora li se aplică plafoane de intensitate diferită, în conformitate cu harta ajutoarelor regionale. În acest caz, Autoritatea AELS de Supraveghere va aplica rata de intensitate cea mai mare corespunzătoare regiunilor deservite în mod regulat de linia respectivă, în mod proporțional cu regularitatea acestui serviciu ⁽⁵²⁾.
- (39) În ceea ce privește proiectele de investiții pentru care cheltuielile admisibile depășesc 50 de milioane EUR, Autoritatea AELS de Supraveghere consideră că, din motive de specificitate a sectorului de transport feroviar de călători, trebuie să existe o derogare de la punctele 49-59 din liniile directe privind ajutoarele regionale. Totuși, punctele 53 și 56 ale acestor linii directe rămân aplicabile în cazul în care proiectul de investiții privește materialul rulant afectat unei linii specifice deservind mai multe regiuni.
- (40) Dacă întreprinderii beneficiare i s-a încredințat operarea de servicii de interes economic general care impun cumpărarea și/sau reinnoirea de material rulant și dacă întreprinderea primește deja o compensație în acest scop, această compensație trebuie luată în calcul în cadrul valorii ajutorului regional care poate fi acordat acestei întreprinderi, pentru a evita o supracompensare.

4. ANULAREA DATORIILOR

4.1. Obiectiv

- (41) Așa cum s-a menționat la secțiunea 1.1, întreprinderile feroviare au cunoscut în trecut un dezechilibru între veniturile și costurile lor, în special costurile de investiție. Astfel s-a ajuns la o îndatorare semnificativă, care reprezintă o povară financiară foarte grea pentru întreprinderile feroviare și limitează capacitatea acestora de a realiza investițiile necesare, atât la nivelul infrastructurilor, cât și la nivelul reinnoirii materialului rulant.

⁽⁵¹⁾ Ajutoarele pentru achiziționarea de noi vehicule de transport care depășesc normele comunitare sau care cresc nivelul protecției mediului în absența normelor comunitare sunt posibile în cadrul orientărilor privind ajutorul de stat pentru protecția mediului.

⁽⁵²⁾ În cazul în care linia sau serviciul specific deservește sistematic (și anume la fiecare traseu) regiunea la care se aplică rata cea mai mare, această rată va fi aplicată totalului cheltuielilor admisibile. În cazul în care regiunea căreia i se aplică rata cea mai mare este deservită doar ocazional, această rată se aplică doar în parte cheltuielilor admisibile corespunzătoare deservirii acestei regiuni.

- (42) Directiva 91/440/CEE a luat în considerare această situație în mod explicit. Rezultă, din al șaptelea considerent, că statele SEE trebuie „să se asigure, în special, că întreprinderile de transport feroviar existente beneficiază de o structură financiară corespunzătoare” și prevede că, în acest scop, ar putea fi necesară o „reorganizare financiară”. Articolul 9 din directivă prevede: „Împreună cu întreprinderile feroviare existente, aflate în proprietate publică sau sub control public, statele membre instituie mecanismele adecvate care să contribuie la reducerea îndatorării acestor întreprinderi la un nivel care nu afectează o bună gestiune financiară și pentru a le îmbunătăți situația financiară.” alineatul (3) al aceluiași articol menționează acordarea de ajutoare de stat „pentru a anula datoriile menționate în prezentul articol” și prevede faptul că acordarea acestor ajutoare se face în conformitate cu articolele 49, 61 și 62 din Acordul privind SEE ⁽⁵³⁾.
- (43) La începutul anilor '90, ca urmare a intrării în vigoare a Directivei 91/440/CEE, statele SEE au redus considerabil datoriile întreprinderilor feroviare. Restructurarea datoriilor s-a făcut sub diferite forme:
- (a) transferul integral sau parțial al datoriilor către organismul însărcinat cu administrarea infrastructurii, permițându-i-se astfel întreprinderii feroviare să funcționeze pe o bază financiară mai sănătoasă. Acest transfer a putut fi realizat odată cu separarea activităților de servicii de transport de administrarea infrastructurii;
  - (b) crearea de entități separate pentru finanțarea proiectelor de infrastructură (de exemplu, liniile de mare viteză), care permit scutirea întreprinderilor feroviare de povara financiară viitoare pe care ar fi reprezentat-o finanțarea acestor noi infrastructuri;
  - (c) restructurarea financiară a întreprinderilor feroviare, în special prin anularea totală sau parțială a datoriilor.
- (44) Aceste trei tipuri de acțiuni au contribuit la îmbunătățirea situației financiare a întreprinderilor feroviare pe termen scurt. Gradul de îndatorare s-a redus în ceea ce privește totalitatea pasivelor, precum și partea de rambursare a dobânzilor pentru costurile de exploatare. În general, reducerea datoriei i-a permis întreprinderii feroviare să își îmbunătățească situația financiară prin diminuarea rambursărilor de capital și de dobânzi. În plus, aceste reduceri au putut contribui la scăderea ratelor dobânzilor, ceea ce are un impact substanțial asupra finanțării serviciului datoriei.
- (45) Cu toate acestea, Autoritatea AELS de Supraveghere constată că nivelul de îndatorare rămâne la cote îngrijorătoare pentru numeroase întreprinderi feroviare. Mai multe dintre aceste întreprinderi au un nivel de îndatorare mai mare decât nivelurile acceptabile pentru o societate comercială, încă nu se pot autofinanța și/sau nu pot să își finanțeze necesitățile de investiții prin venituri provenite din activitățile de transport prezente și viitoare. În plus, s-a constatat că în statele membre care au aderat la Comunitatea Europeană după 1 mai 2004 nivelul îndatorării societăților din sector este considerabil mai mare decât în restul SEE.
- (46) Această stare de fapt se reflectă în opțiunea legislatorului comunitar de a nu modifica dispozițiile Directivei 1991/440/CEE, odată cu adoptarea Directivelor 2001/12/CE și 2004/51/CE. Aceste dispoziții se înscriu astfel în cadrul ansamblului format din pachetele feroviare succesive.
- (47) Prezentul capitol vizează stabilirea modalității prin care Autoritatea AELS de Supraveghere intenționează să aplice, în lumina acestei cerințe a legislației secundare, dispozițiile Acordului privind SEE în materie de ajutoare de stat în cazul mecanismelor de reducere a gradului de îndatorare a întreprinderilor feroviare.

4.2. Existența unui ajutor de stat

- (48) Ca introducere, Autoritatea AELS de Supraveghere amintește că principiul incompatibilității stabilit prin articolul 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE se aplică numai ajutoarelor care „denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau sectoare de producție” și doar „în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre părțile contractante”. În temeiul unei jurisprudențe constante a Curții Europene de Justiție, în cazul în care un ajutor de stat întărește poziția unei întreprinderi în raport cu alte întreprinderi concurente în cadrul schimburilor de la nivel intracomunitar, acestea din urmă trebuie considerate ca fiind influențate de ajutorul în cauză ⁽⁵⁴⁾.
- (49) Prin urmare, orice măsură care poate fi atribuită statului, care duce la anularea totală sau parțială a datoriilor, în mod special în favoarea uneia sau mai multor întreprinderi feroviare și care utilizează resurse de stat intră sub incidența articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE, în măsura în care întreprinderea în cauză activează pe piețele deschise concurenței și anularea datoriilor îi întărește poziția pe cel puțin una dintre piețele respective.
- (50) Autoritatea AELS de Supraveghere amintește că Directiva 2001/12/CE a deschis concurenței piața serviciilor feroviare de marfă internaționale pe întreaga rețea transeuropeană de transport feroviar de marfă, începând cu 15 martie 2003. Prin urmare, aceasta consideră că, în general, deschiderea pieței spre concurență s-a realizat cel târziu la 15 martie 2003.

⁽⁵³⁾ A se vedea nota de subsol nr. 26.

⁽⁵⁴⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 17 septembrie 1980, cauza 730/79 Philip Morris Holland/Comisia, Rec. 1980, p. 2671, punctul 11.

4.3. Compatibilitate

- (51) În cazul în care o anulare de datorii acordată unei întreprinderi feroviare constituie un ajutor de stat care intră sub incidența articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE, aceasta trebuie notificată Autorității AELS de Supraveghere, în conformitate cu articolul 62 din Acordul privind SEE.
- (52) În general, un asemenea ajutor trebuie examinat pe baza liniilor directoare ale Autorității AELS de Supraveghere din 2004 privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate (denumite în continuare „liniile directoare din 2004 privind ajutorul pentru restructurare”), sub rezerva capitolului 5 al prezentelor linii directoare.
- (53) În cazurile specifice în care datoriile anulate se refereau exclusiv la coordonarea transporturilor, la compensațiile pentru obligațiile de serviciu public sau la normalizarea contabilă, compatibilitatea acestor ajutoare va fi examinată în temeiul articolului 49 din Acordul privind SEE, al regulamentelor adoptate pentru punerea sa în aplicare și al regulamentului privind standardizarea conturilor ⁽⁵⁵⁾.
- (54) În lumina articolului 9 din Directiva 91/440/CEE, Autoritatea AELS de Supraveghere consideră de asemenea că, în anumite condiții, aceste ajutoare trebuie să poată fi autorizate în absența unei restructurări de ordin financiar, în cazul în care anularea vizează datoriile istorice, contractate înainte de intrarea în vigoare a Directivei 2001/12/CE, care stabilește condițiile deschiderii sectorului spre concurență.
- (55) Autoritatea AELS de Supraveghere consideră efectiv că ajutoarele de acest tip pot fi compatibile în măsura în care vizează facilitarea tranziției spre o piață feroviară deschisă, așa cum se prevede la articolul 9 din Directiva 91/440/CEE ⁽⁵⁶⁾. Prin urmare, aceasta consideră că astfel de ajutoare pot fi considerate compatibile cu articolul 61 alineatul (3) litera (c) din Acordul privind SEE ⁽⁵⁷⁾, cu condiția să se îndeplinească următoarele cerințe.
- (56) În primul rând, ajutorul trebuie să servească la compensarea unor datorii stabilite și individualizate în mod clar, care au fost contractate înainte de 15 martie 2001, data intrării în vigoare a Directivei 2001/12/CE. Ajutorul nu poate în niciun caz să depășească suma acestor datorii. În fapt, logica articolului 9 din Directiva 91/440/CEE, reluată în directivele adoptate ulterior, viza remedierea unui grad de îndatorare acumulat într-un context în care nu se hotărâse încă deschiderea pieței SEE.
- (57) În al doilea rând, datoriile respective trebuie să fie direct legate de activitatea de transport feroviar sau de activitățile de administrare, construcție sau utilizare a infrastructurii feroviare. Datoriile contractate pentru realizarea investițiilor care nu sunt direct legate de transportul și/sau de infrastructurile feroviare nu sunt eligibile.
- (58) În al treilea rând, anularea datoriilor trebuie să se facă în favoarea întreprinderilor care se confruntă cu un grad excesiv de îndatorare ce împiedică realizarea unei gestiuni financiare solide a acestora. Ajutorul trebuie să fie necesar pentru remedierea acestei situații, în sensul în care evoluția preconizată a concurenței în SEE nu i-ar permite întreprinderii în cauză să își redreseze situația financiară într-un timp previzibil. La evaluarea acestui criteriu trebuie să se țină cont de îmbunătățirile nivelului de productivitate care se poate aștepta în mod rezonabil a fi realizat de întreprinderea respectivă.
- (59) În al patrulea rând, ajutorul nu trebuie să depășească nivelul necesar în acest scop. În acest sens, trebuie să se țină seama și de evoluția viitoare a concurenței. În orice caz, ajutorul nu trebuie să pună pe termen scurt întreprinderea într-o situație mai favorabilă decât cea a unei întreprinderi care se încadrează în medie, bine administrate, cu același profil de activitate.
- (60) În al cincilea rând, anularea datoriilor nu trebuie să ofere întreprinderii un avantaj concurențial care să împiedice dezvoltarea unei concurențe efective în SEE, de exemplu prin descurajarea unor întreprinderi externe sau a unor actori noi de a intra pe anumite piețe naționale sau regionale. În special, ajutoarele destinate anulării datoriilor nu pot fi finanțate prin taxe impuse altor operatori feroviari ⁽⁵⁸⁾.
- (61) Dacă aceste condiții sunt îndeplinite, măsurile de anulare a datoriilor contribuie la obiectivul vizat de articolul 9 din Directiva 91/440/CEE, fără a denatura ilegal concurența și schimburile comerciale dintre statele SEE. Astfel, acestea pot fi considerate compatibile cu piața comună.

5. AJUTOARE PENTRU RESTRUCTURAREA ÎNTEPRINDERILOR FEROVIARE – RESTRUCTURAREA UNEI SUBUNITĂȚI DE TRANSPORT FEROVIAȘ DE MĂRFĂ

5.1. Obiectiv

- (62) Cu excepția cazurilor în care există dispoziții speciale, Autoritatea AELS de Supraveghere evaluează compatibilitatea ajutoarelor de stat pentru restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate din sectorul feroviar pe baza liniilor directoare din 2004 privind ajutorul pentru restructurare. Aceste linii directoare nu prevăd nicio derogare pentru întreprinderile feroviare.

⁽⁵⁵⁾ Regulamentul (CEE) nr. 1192/69.

⁽⁵⁶⁾ Autoritatea AELS de Supraveghere aplică, prin analogie, anumite condiții prevăzute în Comunicarea Comisiei Europene privind metodologia analizării ajutoarelor de stat legate de costurile irecuperabile, 26 iulie 2001, SEC(2001) 1238.

⁽⁵⁷⁾ Fără a aduce atingere aplicării Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69, (CEE) nr. 1192/69 și (CEE) nr. 1107/70.

⁽⁵⁸⁾ Fără a se aduce atingere aplicării Directivei 2001/14/CE.

- (63) În general, o subunitate a unei întreprinderi, și anume o unitate economică fără personalitate juridică, nu poate beneficia de ajutoare pentru restructurare. Liniile directoare din 2004 privind ajutorul pentru restructurare se aplică numai „întreprinderilor aflate în dificultate”. Printre altele, acestea precizează la punctul 12 că o societate „care aparține sau este preluată de un grup de întreprinderi nu este în mod normal eligibilă pentru ajutor de restructurare, cu excepția cazului în care se poate demonstra că dificultățile întreprinderii sunt intrinsece și nu sunt rezultatul unei alocări arbitrare a costurilor în cadrul grupului și că dificultățile sunt prea serioase pentru a fi rezolvate de către grup”. *A fortiori*, este necesar să se evite situația în care o subdivizare artificială nu ar permite unei activități deficitare din interiorul unei societăți date să beneficieze de fonduri publice.
- (64) Cu toate acestea, Autoritatea AELS de Supraveghere consideră că sectorul transportului feroviar de marfă european este în prezent într-o situație specială, care necesită, în interesul comun, luarea în considerare a posibilității ca ajutoarele de stat acordate unei întreprinderi feroviare pentru a permite acestuia să remedieze o situație dificilă pentru activitățile sale de transport de marfă să poată fi considerate compatibile cu piața comună.
- (65) Într-adevăr, situația concurențială a activităților de transport de marfă în sectorul feroviar este astăzi foarte diferită de cea din transportul de călători. Piețele naționale de transport de marfă sunt deschise concurenței, în timp ce deschiderea piețelor de transport feroviar de călători nu va avea loc înainte de 1 ianuarie 2010.
- (66) Această situație are un impact financiar în măsura în care activitatea de transport de marfă este, în principiu, reglementată doar de relațiile comerciale dintre expeditori și transportatori. În schimb, echilibrul financiar al activității de transport de călători se poate baza și pe intervenția autorităților publice, prin intermediul compensațiilor pentru obligația de serviciu public.
- (67) Cu toate acestea, mai multe întreprinderi feroviare europene nu și-au separat din punct de vedere juridic, activitățile de transport de călători de activitățile de transport de marfă sau nu au realizat decât recent această separare. De asemenea, legislația SEE în vigoare la ora actuală nu prevede obligația de a proceda la o asemenea separare din punct de vedere juridic.
- (68) De asemenea, revitalizarea transportului feroviar de marfă figurează de mai mulți ani în centrul priorităților politicii europene în domeniul transporturilor. Motivele aferente au fost stabilite în capitolul 1 al prezentelor linii directoare.
- (69) Din acest caracter specific al activităților de transport feroviar de marfă decurge necesitatea unei abordări adaptate, care a fost recunoscută în practica decizională a Comisiei Europene ⁽⁵⁹⁾ în temeiul liniilor directoare comunitare din 1999 privind ajutorul de stat în vederea salvării și restructurării întreprinderilor aflate în dificultate ⁽⁶⁰⁾.
- (70) Prezentul capitol are drept scop indicarea modului în care Autoritatea AELS de Supraveghere înțelege să pună în aplicare în viitor această abordare, în lumina practicii decizionale menționate a Autorității AELS de Supraveghere și luând în considerare modificările aduse prin liniile directoare din 2004 privind ajutorul de stat pentru restructurare liniilor directoare corespondente din 1999.
- (71) Date fiind riscurile menționate mai sus, această abordare este circumstanțială/se justifică și nu va fi menținută decât pentru subunitățile de transport de marfă ale întreprinderilor feroviare, doar pentru o perioadă tranzitorie, și anume pentru restructurările notificate până la 1 ianuarie 2010, data la care piețele de transport feroviar de călători vor fi deschise concurenței.
- (72) Pe lângă aceasta, Autoritatea AELS de Supraveghere dorește să ia în considerare faptul că, într-un număr din ce în ce mai mare de state SEE, întreprinderile feroviare și-au adaptat organizarea la evoluțiile specifice ale activităților de transport de marfă și de călători, procedând la o separare juridică a activităților de transport de marfă. Prin urmare, ca parte a eforturilor de restructurare și ca o condiție prealabilă pentru acordarea ajutorului, Autoritatea AELS de Supraveghere va solicita separarea juridică a subunității de transport de marfă în cauză prin transformarea acesteia într-o societate comercială de drept comun. Autoritatea AELS de Supraveghere consideră că, împreună cu alte măsuri corespunzătoare, o astfel de separare aduce o contribuție semnificativă la realizarea unui dublu obiectiv: eliminarea tuturor subvențiilor încrucișate între subunitatea restructurată și restul întreprinderii și asigurarea faptului că ansamblul relațiilor financiare dintre aceste două activități se desfășoară în mod durabil și pe baze comerciale.
- (73) Pentru a se înlătura orice îndoială, liniile directoare din 2004 privind ajutoarele de stat pentru restructurare rămân în totalitate aplicabile evaluării ajutoarelor vizate de prezentul capitol, cu excepția derogărilor prevăzute în mod expres mai jos.

5.2. Eligibilitate

- (74) Trebuie să se adapteze criteriul de eligibilitate în vederea includerii situației în care o subunitate de transport de marfă a unei întreprinderi feroviare constituie o unitate economică durabilă și coerentă care va fi separată juridic de restul întreprinderii în cadrul restructurării înainte de acordarea ajutorului și care se confruntă cu dificultăți de așa natură încât ar fi reprezentat o „întreprindere aflată în dificultate” în sensul liniilor directoare din 2004 privind ajutoarele de stat pentru restructurare, dacă ar fi fost separată de întreprinderea feroviară.

⁽⁵⁹⁾ A se vedea Decizia Comisiei Europene din 2 martie 2005, N 386/04, „Ajutor pentru restructurarea Fret SNCF” Franța, (JO C 172, 12.7.2005, p. 3).

⁽⁶⁰⁾ JO C 288, 9.10.1999, p. 2. Autoritatea AELS de Supraveghere a adoptat liniile directoare corespunzătoare prin Decizia nr. 329/99/COL din 16 decembrie 1999 (JO L 241, 26.10.2000, p. 1).

- (75) Aceasta presupune, în special, ca subunitatea în cauză să se confrunte cu dificultăți intrinsece serioase care nu sunt rezultatul unei alocări arbitrare a costurilor în cadrul întreprinderii feroviare.
- (76) Pentru ca subunitatea care urmează să fie restructurată să constituie o unitate economică durabilă și coerentă, aceasta trebuie să reunească totalitatea activităților de transport de marfă ale întreprinderii feroviare, din punct de vedere industrial, comercial, contabil și financiar. Trebuie să i se poată repartiza un nivel de pierderi și un nivel de fonduri proprii sau de capital care să reflecte în mod suficient realitatea economică a situației cu care se confruntă această subunitate, pentru o evaluare coerentă a criteriului stabilit la punctul 9 din liniile directoare din 2004 privind ajutoarele de stat pentru restructurare ⁽⁶¹⁾.
- (77) Când evaluează dacă o subunitate se află în dificultate în sensul menționat mai sus, Autoritatea AELS de Supraveghere va ține seama de capacitatea restului întreprinderii feroviare de a asigura redresarea subunității care urmează să fie restructurată.
- (78) Autoritatea AELS de Supraveghere consideră că, deși situația descrisă nu intră direct sub incidența liniilor directoare din 2004 privind ajutoarele de stat pentru restructurare, care exclud, la punctul 11 al domeniului de aplicare, întreprinderile nou-create, în acest context se pot acorda ajutoare pentru restructurare, pentru a permite filialei create prin separare juridică să opereze în mod viabil pe piață. Singurele situații vizate prin prezenta sunt cele în care filiala care urmează să fie creată în urma separării juridice reunește totalitatea ramurii de activitate de transport de marfă, astfel cum este descrisă în contabilitatea separată stabilită în conformitate cu articolul 9 din Directiva 91/440/CEE și cuprinde toate activele, pasivele, capitalul, angajamentele în afara bilanțului și forța de muncă aferente ramurii respective de activitate.
- (79) Autoritatea AELS de Supraveghere menționează că, din aceleași motive, în cazul în care o întreprindere feroviară și-a separat recent din punct de vedere juridic subunitatea de transport de marfă, care îndeplinea condițiile definite mai sus, filiala în cauză nu trebuie să fie considerată ca fiind o întreprindere nou-creată în sensul punctului 11 din liniile directoare din 2004 privind ajutoarele de stat pentru restructurare și, prin urmare, nu este exclusă din domeniul de aplicare a acestor linii directoare.

5.3. Revenirea la viabilitatea pe termen lung

- (80) Autoritatea AELS de Supraveghere se va asigura nu numai de îndeplinirea condițiilor de revenire la viabilitatea pe termen lung stabilite prin liniile directoare din 2004 privind ajutoarele de stat pentru restructurare ⁽⁶²⁾, dar și că restructurarea va permite garantarea faptului că activitatea de transport de marfă se va transforma dintr-o activitate protejată, care beneficiază de drepturi exclusive, într-o activitate competitivă în contextul unei piețe deschise. Prin urmare, această restructurare ar trebui să vizeze ansamblul aspectelor aferente activității de transport de marfă, din punct de vedere industrial, comercial și financiar. Planul de restructurare prevăzut de liniile directoare privind ajutorul pentru restructurare ⁽⁶³⁾ va trebui să permită, în special, asigurarea unui nivel de calitate, de fiabilitate și de servicii compatibil cu cerințele clienților.

5.4. Prevenirea oricărei denaturări excesive a concurenței

- (81) Atunci când analizează prevenirea oricărei denaturări excesive a concurenței, așa cum se prevede în liniile directoare privind ajutorul pentru restructurare, Autoritatea AELS de Supraveghere se bazează și pe următoarele elemente:
- (a) diferențele dintre modelele economice pentru transportul feroviar și cele pentru alte moduri de transport;
  - (b) obiectivul SEE de reechilibrare a modurilor de transport;
  - (c) situația concurențială de pe piață la data restructurării (gradul de integrare, potențialul de creștere, prezența concurenților, perspectivele de evoluție).

5.5. Ajutor redus la minim

- (82) Pentru verificarea acestui criteriu, se aplică dispozițiile liniilor directoare din 2004 privind ajutoarele de stat pentru restructurare. În acest sens, contribuția proprie a întreprinderii va include contribuția subunității de transport de marfă care urmează să fie separată juridic de întreprinderea feroviară. Cu toate acestea, Autoritatea AELS de Supraveghere consideră că situația specială în care se află sectorul european de transport feroviar de marfă, menționată anterior, poate constitui o circumstanță excepțională în sensul punctului 43 din aceste linii directoare. Prin urmare, va putea să accepte contribuții proprii mai scăzute decât cele prevăzute prin liniile directoare din 2004 privind ajutorul de stat pentru restructurare, cu condiția ca această contribuție proprie a subunității de transport de marfă să fie cât mai mare posibil, fără a pune în pericol viabilitatea activității în cauză.

⁽⁶¹⁾ Punctul 9 al liniilor directoare privind ajutoarele de stat pentru restructurare dispune: „În special, o întreprindere este considerată, în principiu și indiferent de dimensiunea ei, că se află în dificultate, în sensul prezentelor linii directoare, în următoarele situații:

(a) o societate cu răspundere limitată [4], în care mai mult de jumătate din capitalul social a dispărut [5], peste un sfert din acest capital fiind pierdut în ultimele 12 luni;” sau

„(b) societate comercială în care cel puțin unii dintre asociați au răspundere nelimitată pentru creanțele societății [6], atunci când mai mult jumătate din capitalul propriu așa cum reiese din contabilitatea societății a dispărut, peste un sfert din acest capital fiind pierdut în ultimele 12 luni;” sau

„(c) indiferent de tipul societății comerciale în cauză, în cazul în care îndeplinește criteriile prevăzute de legislația națională pentru a face obiectul procedurilor colective de insolvență.”

⁽⁶²⁾ A se vedea în special punctele 33 și 36 din liniile directoare în vigoare privind ajutorul de stat pentru restructurare.

⁽⁶³⁾ A se vedea în special secțiunea 3.2 din liniile directoare privind ajutoarele de stat pentru restructurare.

5.6. Principiul „pentru prima și ultima dată”

- (83) În ceea ce privește principiul ajutorului unic („pentru prima și ultima dată”), acesta se aplică întreprinderii separate din punct de vedere juridic, luându-se în considerare ajutorul pentru restructurare notificat ca primul ajutor pentru restructurare primit de întreprinderea în cauză. În schimb, ajutorul pentru restructurare, autorizat în condițiile prezentate în prezentul capitol, nu afectează aplicarea principiului „pentru prima și ultima dată” la restul întreprinderii feroviare.
- (84) Pentru a se înlătura orice îndoială, dacă întreprinderea feroviară, în ansamblul său, a primit deja ajutoare pentru restructurare, principiul ajutorului unic se opune acordării de ajutoare pentru restructurarea subunității sale de transport de marfă, astfel cum sunt menționate în prezentul capitol.

6. AJUTOARE PENTRU COORDONAREA TRANSPORTURILOR

6.1. Obiectiv

- (85) Așa cum s-a menționat deja, articolul 49 din Acordul privind SEE a fost pus în aplicare prin Regulamentele (CEE) nr. 1191/69 și (CEE) nr. 1107/70, care vor fi abrogate prin regulamentul OSP. Cu toate acestea, regulamentul OSP nu se va aplica decât transportului terestru de călători. Acesta nu va acoperi transportul feroviar de marfă, în cazul căruia ajutoarele pentru coordonarea transporturilor vor continua să fie reglementate numai de dispozițiile articolului 49 din Acordul privind SEE.
- (86) Pe lângă aceasta, articolul 9 din regulamentul OSP privind ajutoarele pentru coordonarea transporturilor și ajutoarele pentru cercetare și dezvoltare se aplică în mod explicit fără a aduce atingere articolului 49 din Acordul privind SEE, care ar putea fi așadar utilizat direct pentru justificarea compatibilității ajutoarelor pentru coordonarea transportului feroviar de călători.
- (87) Prin urmare, obiectivul acestui capitol este acela de a stabili criteriile care permit Autorității AELS de Supraveghere să analizeze, pe baza articolului 49 din Acordul privind SEE, compatibilitatea ajutoarelor pentru coordonarea transporturilor în general (secțiunea 6.2), precum și anumite forme specifice de ajutor (secțiunea 6.3). Autoritatea AELS de Supraveghere amintește că, deși principiile generale de aplicare a articolului 49 din acord sunt în mod normal pertinente pentru evaluarea ajutoarelor de stat în temeiul regulamentului OSP, prezentele linii directoare nu conțin normele detaliate de punere în aplicare a regulamentului în cauză.

6.2. Considerente de ordin general

- (88) Articolul 49 din Acordul privind SEE prevede compatibilitatea ajutoarelor care răspund necesităților de coordonare a transporturilor. Curtea Europeană de Justiție a hotărât de drept că acest articol „recunoaște compatibilitatea cu tratatul a ajutoarelor pentru transporturi numai în cazuri bine determinate și care nu aduc atingere intereselor generale ale Comunității”⁽⁶⁴⁾.
- (89) Noțiunea de „ordonare a transporturilor”, utilizată la articolul 49 din Acordul privind SEE, are o semnificație mai importantă decât simplul fapt de a facilita dezvoltarea unei activități economice. Această noțiune implică o intervenție a autorităților publice, în vederea orientării evoluției sectorului transporturilor în interesul comun.
- (90) În anumite privințe, progresele înregistrate în ceea ce privește liberalizarea din sectorul transporturilor terestre au atenuat considerabil necesitățile de coordonare. În principiu, într-un sector liberalizat eficient, coordonarea poate să rezulte din acțiunea forțelor pieței. Totuși, așa cum se menționează mai sus, investițiile în dezvoltarea infrastructurilor sunt în mare parte realizate în continuare de autoritățile publice. În plus, este posibil să mai existe deficiențe în ceea ce privește buna funcționare a pieței chiar și după liberalizarea sectorului. În special aceste deficiențe sunt cele care justifică intervenția autorităților publice în acest domeniu.
- (91) În primul rând, sectorul transporturilor presupune externalități negative importante, de exemplu între utilizatori (congestie) sau cu privire la societate în ansamblul său (poluare). Este dificil să se ia în considerare aceste externalități, în special din cauza limitelor inerente ale posibilității de a include în tarifarea accesului la infrastructurile de transport costurile externe sau chiar, pur și simplu, costurile directe de utilizare. Din aceasta decurg posibile disparități între diversele moduri de transport, care ar trebui corectate prin sprijinirea de către autoritățile publice a modurilor de transport care generează cele mai mici costuri externe.
- (92) În al doilea rând, în sectorul transporturilor pot apărea dificultăți de „ordonare” în sensul economic al termenului, de exemplu în ceea ce privește adoptarea unui standard de interoperabilitate comun pentru căile ferate sau conexiunile dintre diferitele rețele de transport.
- (93) În al treilea rând, se poate ca întreprinderile feroviare să nu fie în măsură să profite de toate avantajele care decurg din eforturile depuse în materie de cercetare, dezvoltare și inovare (efecte externe pozitive), ceea ce constituie, de asemenea, o deficiență a pieței.

⁽⁶⁴⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 12 octombrie 1978, cauza 156/77, Comisia/Belgia, Rec., 1978, p. 1881, punctul 10.

- (94) Prezența în Acordul privind SEE a unei baze specifice care permite autorizarea ajutoarelor ce răspund necesităților de coordonare a transporturilor demonstrează importanța acestor riscuri legate de deficiențele pieței și impactul negativ pe care acestea îl au asupra dezvoltării SEE.
- (95) În principiu, ajutoarele care răspund necesităților de coordonare a transporturilor trebuie considerate compatibile cu Acordul privind SEE.
- (96) Cu toate acestea, pentru a se putea considera că un ajutor acordat „răspunde necesităților” de coordonare a transporturilor, acesta trebuie să fie necesar și proporțional cu obiectivul vizat. În plus, denaturarea concurenței, care este inerentă ajutorului, nu trebuie să aducă prejudicii intereselor generale ale SEE. De exemplu, un ajutor pentru reorientarea către calea ferată a fluxurilor de trafic ale transportului maritim pe distanțe scurte nu ar putea îndeplini aceste condiții.
- (97) În sfârșit, luând în considerare evoluția rapidă a sectorului transporturilor și, așadar, a necesităților de coordonare ale acestuia, orice ajutor notificat Autorității AELS de Supraveghere în vederea obținerii unei decizii care declară că acest ajutor este compatibil cu Acordul privind SEE în temeiul articolului 49 trebuie limitat ⁽⁶⁵⁾ la maximum 5 ani, pentru a permite Autorității AELS de Supraveghere să îl reanalizeze în lumina rezultatelor obținute și, dacă este cazul, să autorizeze reînnoirea sa ⁽⁶⁶⁾.
- (98) În ceea ce privește sectorul feroviar, în mod special, ajutoarele pentru necesitățile de coordonare a transporturilor se pot prezenta sub mai multe forme:
- (a) ajutoare pentru utilizarea infrastructurii, și anume ajutoare acordate întreprinderilor feroviare care trebuie să plătească taxe pentru infrastructura pe care o folosesc, în timp ce întreprinderile care oferă servicii de transport bazate pe alte moduri de transport nu se confruntă cu asemenea cheltuieli;
  - (b) ajutoare pentru reducerea costurilor externe, care sunt destinate încurajării unui transfer modal către calea ferată, deoarece aceasta generează mai puține costuri externe decât alte moduri de transport, cum ar fi cel rutier;
  - (c) ajutoare pentru promovarea interoperabilității precum și, în măsura în care răspund necesităților de coordonare a transporturilor, ajutoarele pentru promovarea unei mai bune siguranțe, a eliminării barierelor tehnice și a reducerii poluării fonice, denumite în continuare („ajutoare pentru interoperabilității”);
  - (d) ajutoare pentru cercetare și dezvoltare care răspund necesităților de coordonare a transporturilor.
- (99) În secțiunile următoare, Autoritatea AELS de Supraveghere va enumera condițiile care, din punct de vedere al practicii sale decizionale, permit în cazul acestor tipuri diferite de ajutoare pentru coordonarea transporturilor garantarea faptului că ajutoarele în cauză îndeplinesc condițiile de compatibilitate enunțate la articolul 49 din Acordul privind SEE. Ținând cont de natura specifică a ajutoarelor pentru cercetare și dezvoltare, criteriile aplicabile acestui tip de măsuri sunt tratate separat.

6.3. Criterii aplicabile ajutoarelor pentru utilizarea infrastructurii feroviare, pentru reducerea costurilor externe și pentru interoperabilitate

- (100) Evaluarea compatibilității ajutoarelor pentru utilizarea infrastructurii feroviare, pentru reducerea costurilor externe și pentru interoperabilitate în temeiul articolului 49 din Acordul privind SEE corespunde practicii decizionale a Comisiei în aplicarea articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CEE) nr. 1107/70. În lumina acestei practici, condițiile detaliate în continuare par suficiente pentru stabilirea compatibilității ajutorului.

6.3.1. Costuri eligibile

- (101) Costurile eligibile sunt stabilite pe baza următoarelor elemente.
- (102) În ceea ce privește ajutoarele pentru utilizarea infrastructurilor feroviare, costurile eligibile sunt costurile suplimentare de utilizare a infrastructurilor suportate de transportul feroviar, dar nu și de un mod de transport concurent mai poluant.
- (103) În ceea ce privește ajutoarele pentru reducerea costurilor externe, costurile eligibile reprezintă acea parte din costurile externe care poate fi evitată prin utilizarea transportului feroviar, față de alte moduri concurente.

⁽⁶⁵⁾ Ibidem.

⁽⁶⁶⁾ Această perioadă este extinsă la 10 ani pentru măsurile care intră sub incidența articolului 15 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității, (JO L 283, 31.10.2003, p. 51); Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2004/75/CE (JO L 157, 30.4.2004, p. 100). A se vedea în special Decizia Comisiei din 2 aprilie 2008, NN 46/B/2006 – Slovacia – Scutiri și reduceri de accize prevăzute de Directiva 2003/96/CE (sectorul de transport), nepublicată încă. Directiva 2003/96/CE a Consiliului nu este încorporată în Acordul privind SEE în ceea ce privește armonizarea fiscală, care nu intră în domeniul de aplicare a Acordului privind SEE.

- (104) În această privință, trebuie subliniat faptul că articolul 10 din Directiva 2001/14/CE permite în mod explicit statelor SEE să introducă un sistem de compensare cu privire la costurile de mediu, costurile în caz de accident și costurile de infrastructură care nu sunt suportate și de modurile de transport concurente, în cazul în care se poate demonstra că aceste costuri nu sunt suportate și în măsura în care aceste costuri depășesc costurile proprii echivalente ale căii ferate. Dacă nu există încă dispoziții legislative ale SEE vizând armonizarea între diferitele moduri de transport terestru a metodelor de calcul a tarifelor de acces la infrastructură, pentru aplicarea prezentelor linii directoare Autoritatea AELS de Supraveghere va ține seama de evoluția normelor aplicabile impunerii de costuri de infrastructură și de costuri externe ⁽⁶⁷⁾.
- (105) Atât în ceea ce privește ajutoarele pentru utilizarea infrastructurilor feroviare, cât și ajutoarele pentru reducerea costurilor externe, statul SEE trebuie să prezinte o analiză a costurilor comparativă, transparentă, bine întemeiată și cuantificată între transportul feroviar și opțiunile alternative bazate pe alte moduri de transport ⁽⁶⁸⁾. Metodologia utilizată și calculele efectuate trebuie făcute publice ⁽⁶⁹⁾.
- (106) În ceea ce privește ajutoarele pentru interoperabilitate, costurile eligibile acoperă, în măsura în care contribuie la obiectivul de coordonare a transporturilor, toate investițiile pentru instalarea de noi sisteme de siguranță și interoperabilitate ⁽⁷⁰⁾ sau pentru reducerea poluării sonore, atât la infrastructurile feroviare, cât și la materialul rulant. Sunt acoperite, în special, investițiile legate de instalarea sistemului ERTMS (European Rail Traffic Management System – Sistemul de gestionare a traficului feroviar european) și de orice altă măsură similară care ar putea contribui la eliminarea barierelor tehnice de pe piața europeană a serviciilor feroviare ⁽⁷¹⁾.

6.3.2. Necesitatea și proporționalitatea ajutorului

- (107) Autoritatea AELS de Supraveghere consideră că există o prezumție de necesitate și de proporționalitate a ajutorului dacă intensitatea ajutorului rămâne inferioară următoarelor valori:
- (a) în cazul ajutoarelor pentru utilizarea infrastructurii, 30 % din costul total al transportului feroviar, în limita de 100 % a costurilor eligibile ⁽⁷²⁾;
  - (b) în cazul ajutoarelor pentru reducerea costurilor externe, 30 % ⁽⁷³⁾ din costul total al transportului feroviar, în limita a 50 % din costurile eligibile ⁽⁷⁴⁾;
  - (c) în cazul ajutoarelor pentru interoperabilitate, 50 % din costurile eligibile.

⁽⁶⁷⁾ În această privință, articolul 11 alineatul (3) din Directiva 1999/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 1999 de aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri, JO L 187, 20.7.1999, p. 42, încorporată în Acordul privind SEE prin Decizia nr. 5/2002 a Comitetului mixt al SEE din 1 februarie 2002 (JO L 88, 4.4.2002, p. 9 și suplimentul SEE nr. 18, 4.4.2002, p. 6), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/103/CE (JO L 363, 20.12.2006, p. 344), încorporată în Acordul privind SEE prin Decizia nr. 132/2007 a Comitetului mixt al SEE din 26 octombrie 2007 (JO L 100, 10.4.2008, p. 1 și suplimentul SEE nr. 19, 10.4.2008, p. 1) prevede că „După examinarea tuturor opțiunilor, inclusiv a costurilor legate de protecția mediului, zgomot, congestiile de trafic și sănătate, Comisia prezintă, până la 10 iunie 2008, un model general aplicabil, transparent și inteligibil pentru evaluarea tuturor costurilor externe, pentru a servi ca bază pentru viitoarele calcule ale tarifelor de utilizare a infrastructurilor. Acest model este însoțit de o analiză de impact a internalizării costurilor externe pentru toate modurile de transport și de o strategie pentru punerea în aplicare treptată a modelului pentru toate modurile de transport”. În cadrul pregătirilor pentru o comunicare asupra internalizării costurilor externe în scopul îndeplinirii acestui obiectiv, Comisia Europeană a publicat la 16 ianuarie 2008 un manual care regroupează studiile realizate până la acea dată asupra costurilor externe ale sectorului transporturilor (http://ec.europa.eu/transport/costs/handbook/index_en.htm). Acest manual, pregătit în comun de mai multe institute de cercetare în domeniul transporturilor, poate fi utilizat, printre alte instrumente, pentru a determina costurile eligibile. De altfel, Comisia Europeană a publicat în documentul COM(1998) 466 o carte albă cu titlul „Taxe echitabile pentru utilizarea infrastructurilor – O abordare pe etape pentru stabilirea unui cadru comun pentru tariful infrastructurilor de transport în Uniunea Europeană” (Buletin UE – suplimentul 3/98).

⁽⁶⁸⁾ Statele SEE vor putea găsi indicații privind diferitele metode de evaluare a costurilor externe în anexa 2 la cartea verde a Comisiei cu titlul „Spre o tarificare echitabilă și eficientă în transporturi – Opțiuni pentru internalizarea costurilor externe ale transporturilor în UE” [Buletin UE – suplimentul 2/96; Documentul COM(1995) 691 final] și în studiul pe care Comisia Europeană l-a publicat la 16 ianuarie 2008 (a se vedea articolul 11 din Directiva 1999/62/CE).

⁽⁶⁹⁾ Articolul 10 din Directiva 2001/14/CE.

⁽⁷⁰⁾ A se vedea în special Directiva 96/48/CE a Consiliului din 23 iulie 1996 privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză, (JO L 235, 17.9.1996, p. 6), încorporată în Acordul privind SEE prin Decizia nr. 25/97 a Comitetului mixt al SEE (JO L 242, 4.9.1997, p. 74 și suplimentul SEE nr. 37, 4.9.1997, p. 74) și Directiva 2001/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 martie 2001 privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean convențional, (JO L 110, 20.4.2001, p. 1), încorporată în Acordul privind SEE prin Decizia nr. 16/2002 a Comitetului mixt al SEE (JO L 110, 25.4.2002, p. 11 și suplimentul SEE nr. 21, 25.4.2002, p. 8). Ambele directive, modificate ultima dată prin Directiva 2007/32/CE (JO L 141, 25.6.2007, p. 63), au fost încorporate în Acordul privind SEE prin Decizia nr. 163/07 a Comitetului mixt al SEE (JO L 124, 8.5.2008, p. 30 și suplimentul SEE nr. 26, 8.5.2008, p. 24).

⁽⁷¹⁾ Calculul costurilor eligibile va ține cont de eventualele variații ale taxelor de utilizare a infrastructurii în funcție de performanțele materialului rulant (în special performanțe sonore).

⁽⁷²⁾ A se vedea ca exemplu Decizia Comisiei din 22 decembrie 2006, N 574/05, prelungirea schemei de ajutor existente, N 335/03 – Italia (Friulia Venezia Giulia) – Ajutor pentru crearea de autostrăzi feroviare, (JO C 133, 15.6.2007, p. 6); Decizia Comisiei din 12 octombrie 2006, N 427/2006 – Regatul Unit – Rail Environmental Benefit Procurement Scheme (REPS), (JO C 283, 21.11.2006, p. 10).

⁽⁷³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1692/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 octombrie 2006 de stabilire a celui de-al doilea program „Marco Polo” de acordare a asistenței financiare comunitare pentru îmbunătățirea performanțelor de mediu ale sistemului de transport de mărfuri (Marco Polo II) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1382/2003 (JO L 328, 24.11.2006, p. 1), încorporat în Acordul privind SEE prin Decizia nr. 70/07 a Comitetului mixt al SEE din 29 iunie 2007 (JO L 304, 22.11.2007, p. 54 și suplimentul SEE nr. 56, 22.11.2007, p. 8) prevede în anexa 1 că asistența financiară SEE acordată acțiunilor de transfer modal se limitează la maximum 35 % din volumul cheltuielilor totale necesare atingerii obiectivelor acțiunii și contractate ca rezultat al acțiunii respective. În prezentele linii directoare, criteriul în cazul ajutoarelor de stat pentru coordonarea transporturilor este de 30 % din costul total al transportului feroviar.

⁽⁷⁴⁾ A se vedea ca exemplu Decizia Comisiei Europene din 22 decembrie 2006, N 552/06, Danemarca, Prelungirea unei scheme de ajutoare în domeniul mediului înconjurător pentru transportul feroviar de mărfuri, (JO C 133, 15.6.2007, p. 5) și Decizia Comisiei din 12 octombrie 2006, N 427/06 – Regatul Unit – Rail Environmental Benefit Procurement Scheme (REPS), op. cit.

- (108) Pentru ajutoarele dincolo de aceste praguri, cade în sarcina statelor SEE să demonstreze necesitatea și proporționalitatea măsurilor în cauză ⁽⁷⁵⁾.
- (109) Atât în cazul ajutoarelor pentru utilizarea infrastructurilor feroviare, cât și în cel al ajutoarelor pentru reducerea costurilor externe, ajutorul trebuie limitat strict la compensarea costurilor de oportunitate legate de utilizarea cu precădere a transportului feroviar în locul altui mod de transport mai poluant. Dacă există mai multe soluții alternative concurente care produc niveluri de poluare mai ridicate decât transportul feroviar, limita aleasă corespunde diferenței de costuri celei mai ridicate dintre aceste soluții. Dacă se respectă pragurile de intensitate menționate la punctul 107, se poate presupune că se respectă criteriul de „absență a supracompensării”.
- (110) În orice caz, dacă beneficiarul ajutorului este o întreprindere feroviară, trebuie demonstrat faptul că ajutorul are într-adevăr un efect de stimulare pentru transferul modal către calea ferată. De aceea, ajutorul ar trebui să se reflecte în principiu în prețul cerut călătorilor sau expeditorilor, deoarece la acest nivel se efectuează alegerea între calea ferată și modurile de transport mai poluante, precum cel rutier ⁽⁷⁶⁾.
- (111) În sfârșit, în ceea ce privește în mod specific ajutoarele pentru utilizarea infrastructurii și pentru reducerea costurilor externe, trebuie să existe perspective realiste de menținere a traficului transferat către calea ferată pentru ca ajutorul să ducă la un transfer durabil de trafic.

6.3.3. Concluzie

- (112) Ajutoarele pentru utilizarea infrastructurii feroviare, pentru reducerea costurilor externe și pentru interoperabilitate care sunt necesare și proporționale și, de asemenea, nu denaturează concurența în detrimentul interesului comun trebuie să fie considerate compatibile în temeiul articolului 49 din Acordul privind SEE.

6.4. Compatibilitatea ajutoarelor pentru cercetare și dezvoltare

- (113) În domeniul transportului terestru, articolul 3 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CEE) nr. 1107/70, adoptat pe baza articolului 73 din Tratatul CE, prevede posibilitatea de a acorda ajutoare pentru cercetare și dezvoltare. Comisia Europeană a elaborat recent un corpus de practici pentru aplicarea acestei dispoziții ⁽⁷⁷⁾.
- (114) Articolul 9 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul OSP reia textul articolului 3 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CEE) nr. 1107/70. În temeiul acelei dispoziții, se va considera că ajutoarele care (1) vizează facilitarea cercetării sau dezvoltării unor forme și a unor tehnici de transport feroviar de călători mai economice pentru SEE, sunt limitate la faza experimentală și nu sunt legate de exploatarea comercială a acestor forme și tehnici și răspund necesităților de coordonare a transporturilor.
- (115) Articolul 9 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul OSP nu aduce atingere articolului 61 din Acordul privind SEE. Astfel, ajutoarele pentru cercetare, dezvoltare și inovare în domeniul transportului de călători, când nu intră sub incidența articolului 9 din Regulamentul OSP, și ajutoarele care privesc doar transportul de marfă, vor putea fi considerate compatibile în temeiul articolului 61 alineatul (3) litera (c) din Acordul privind SEE.
- (116) În această privință, Autoritatea AELS de Supraveghere a definit, în orientările privind ajutoarele de stat pentru cercetare, dezvoltare și inovare ⁽⁷⁸⁾ (denumit în continuare „orientările C&D&I”), condițiile în care ea va declara ajutoarele de acest tip ca fiind compatibile cu SEE, în temeiul articolului 61 alineatul (3) litera (c) din Acordul privind SEE. Orientările C&D&I se aplică „ajutoarelor de stat pentru cercetare, dezvoltare și inovare în toate sectoarele care intră sub incidența Acordului privind SEE. De asemenea, acestea se aplică sectoarelor reglementate de norme comunitare specifice în materie de ajutoare de stat, cu excepția cazului în care normele respective prevăd altfel” ⁽⁷⁹⁾. Prin urmare, orientările C&D&I se aplică ajutoarelor pentru cercetare, dezvoltare și inovare în sectorul transportului feroviar care nu intră sub incidența domeniului de aplicare a articolului 3 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CEE) nr. 1107/70 sau a articolului 9 din regulamentul OSP (după intrarea în vigoare a acestui ultim regulament).

⁽⁷⁵⁾ Ar putea fi cazul pentru măsurile în favoarea interoperabilității pe rețeaua transeuropeană de transport, așa cum a fost stabilită ultima dată prin Decizia nr. 884/2004/CE a Parlamentului și a Consiliului din 29 aprilie 2004 de modificare a Deciziei nr. 1692/96/CE privind orientările comunitare pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport, (JO L 167, 30.4.2004, p. 1), încorporată în Acordul privind SEE prin Decizia nr. 62/06 a Comitetului mixt al SEE din 2 iunie 2006 (JO L 245, 7.9.2006, p. 9 și suplimentul SEE nr. 44, 7.9.2006, p. 8).

⁽⁷⁶⁾ În ceea ce privește măsurile menționate la articolul 15 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2003/96/CE, impactul asupra prețului transportului poate fi considerat ca fiind sigur, în afara cazului în care se dovedește altfel. A se vedea în special Decizia Comisiei Europene din 2 aprilie 2008, NN 46/B/2006 – Slovacia – Scutiri și reduceri de accize prevăzute de Directiva 2003/96/CE (sectorul de transport), nepublicată încă.

⁽⁷⁷⁾ Decizia Comisiei Europene din 30 mai 2007, N 780/06 – Țările de Jos – Onderzoek en ontwikkeling composiet scheepsconstructie en multi-purpose laadruim; proiectul „the CompoCaNord”, (JO C 227, 27.9.2007, p. 5); Decizia Comisiei din 19 iulie 2006, N 556/2005 – Țările de Jos – Environmental protection and innovation in public transport in the province of Gelderland, JO C 207, 30.8.2006; Decizia Comisiei din 20 iulie 2005, N 63/2005 – Republica Cehă – Programme for energy economics and use of alternative fuels in the transport sector, JO C 83, 6.4.2006.

⁽⁷⁸⁾ Autoritatea AELS de Supraveghere a adoptat liniile directoare privind ajutoarele de stat pentru cercetare, dezvoltare și inovare prin Decizia 14/07/COL din 7 februarie 2007 (JO L 305, 19.11.2009, p. 1 și suplimentul SEE nr. 60, 19.11.2009, p. 1). Liniile directoare actualizate sunt disponibile pe pagina Internet a Autorității AELS de Supraveghere la: <http://www.efasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>). A se vedea liniile directoare comunitare corespunzătoare (JO C 323, 30.12.2006, p. 1).

⁽⁷⁹⁾ Ibidem, punctul 2.1.

(117) Nu se exclude posibilitatea de analizare directă a compatibilității ajutoarelor pentru cercetare și dezvoltare în temeiul articolului 49 din Acordul privind SEE, dacă vizează un obiectiv care răspunde necesității de coordonare a transporturilor. În acest caz, ar fi oportun să se verifice condițiile menționate mai sus, în special faptul că ajutorul trebuie să fie necesar și proporțional în raport cu obiectivul vizat și să nu aducă atingere intereselor generale ale SEE. Autoritatea AELS de Supraveghere consideră că principiile generale enunțate în orientările C&D&I sunt pertinente pentru analiza acestor criterii diferite.

7. GARANȚIILE DE STAT PENTRU ÎNTREPRINDERILE FERROVIARE

(118) Liniile directe ale Autorității AELS de Supraveghere privind garanțiile de stat ⁽⁸⁰⁾ stabilesc regimul juridic aplicabil garanțiilor de stat, inclusiv în domeniul transportului feroviar.

(119) Aceste linii directe menționează la punctul 1.2 că Autoritatea AELS de Supraveghere „consideră drept ajutor sub formă de garanție condițiile de finanțare mai avantajoase obținute de întreprinderile a căror formă de organizare juridică exclude falimentul sau alte proceduri de insolvență sau prevede o garanție de stat explicită ori suportarea de către stat a pierderilor”.

(120) Comisia Europeană și Autoritatea AELS de Supraveghere a considerat, pe baza unei practici constante, că garanțiile nelimitate dintr-un sector deschis concurenței sunt incompatibile cu Tratatul CE și, respectiv, cu Acordul privind SEE. În virtutea principiului proporționalității, acestea nu pot, în special, să fie justificate prin misiuni de interes general. În cazul unei garanții nelimitate, este imposibil să se verifice dacă suma ajutorului nu depășește costurile nete de prestare a serviciului public ⁽⁸¹⁾.

(121) Dacă garanțiile de stat sunt acordate întreprinderilor prezente în același timp pe piețe concurențiale și pe piețe neconcurențiale, Comisia Europeană și Autoritatea AELS de Supraveghere au ca practică solicitarea suprimării complete a garanției nelimitate acordate întreprinderii în ansamblul său ⁽⁸²⁾.

(122) Există mai multe întreprinderi feroviare care beneficiază de garanții nelimitate. Aceste garanții reprezintă, în general, o moștenire a statutului special de monopol istoric instituit pentru întreprinderile feroviare înainte de intrarea în vigoare a Acordului privind SEE sau înainte de deschiderea spre concurență a piețelor de servicii de transport feroviar.

(123) Conform informațiilor de care dispune Comisia Europeană și Autoritatea AELS de Supraveghere, aceste garanții constituie, într-o mare măsură, ajutoare existente. Statele AELS în cauză sunt invitate să informeze Autoritatea AELS de Supraveghere cu privire la condițiile de aplicare a schemei de ajutor existente, precum și cu privire la măsurile avute în vedere pentru suprimarea lor, conform procedurii definite la secțiunea 8.3.

8. DISPOZIȚII FINALE

8.1. Reguli privind cumulul de ajutoare

(124) Plafoanele de ajutoare stabilite prin prezentele linii directe se aplică indiferent dacă ajutorul respectiv este finanțat integral prin resurse de stat sau prin resurse comunitare, parțial sau total. Ajutoarele autorizate în temeiul prezentelor linii directe nu pot fi cumulate cu alte ajutoare de stat în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE, nici cu alte finanțări comunitare, dacă un astfel de cumul atinge un nivel de ajutor superior celui prevăzut prin prezentele linii directe.

(125) În cazul ajutoarelor cu finalități diferite care se referă la aceleași costuri eligibile, se aplică plafonul ajutorului celui mai favorabil.

8.2. Data aplicării

(126) Autoritatea AELS de Supraveghere va aplica prezentele linii directe începând cu data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și în *suplimentul SEE al acestuia*.

Autoritatea AELS de Supraveghere va aplica dispozițiile prezentelor linii directe tuturor ajutoarelor, notificate sau nenotificate, asupra cărora se va pronunța după data publicării lor.

⁽⁸⁰⁾ Autoritatea AELS de Supraveghere a adoptat Liniile directe privind garanțiile de stat prin Decizia 788/08/COL din 17 decembrie 2008. A se vedea liniile directe comunitare corespunzătoare (JO C 155, 20.6.2008, p. 10).

⁽⁸¹⁾ Decizia 2005/145/CE a Comisiei Europene din 16 decembrie 2003 privind ajutoarele de stat acordate de Franța societății EDF și sectorului industriilor electrice și de gaz, (JO L 49, 22.2.2005, p. 9); Decizia Comisiei Europene din 24 aprilie 2007, E 12/2005 – Polonia – Garanție nelimitată acordată Poczta Polska (JO C 284, 27.11.2007, p. 2); Decizia Comisiei Europene din 27 martie 2002, E 10/2000 – Germania - Garanție de stat pentru instituțiile publice de credit (JO C 150, 22.6.2002, p. 7); Decizia Autorității AELS de Supraveghere din 15 iulie 2005, 177/05/COL. Garanție de stat în favoarea Liechtensteinische Landesbank (JO C 310, 8.12.2005, p. 17 și suplimentul SEE nr. 62, 8.12.2005, p. 1).

⁽⁸²⁾ Ibidem.

8.3. Măsuri corespunzătoare

- (127) Conform articolului 62 alineatul (1) din Acordul privind SEE, Autoritatea AELS de Supraveghere propune ca statele AELS să își modifice schemele de ajutoare existente legate de ajutoarele de stat menționate în prezentele linii directoare, pentru a se conforma acestora, cel târziu în termen de doi ani de la publicarea lor în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și în *suplimentul SEE*, sub rezerva dispozițiilor specifice prevăzute în capitolul privind garanțiile de stat. Statele AELS sunt invitate să confirme în scris că acceptă aceste propuneri de măsuri corespunzătoare cel târziu în termen de un an de la publicarea lor în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și în *suplimentul SEE*.
- (128) În cazul în care un stat AELS nu confirmă acceptul în scris până la acea dată, Autoritatea AELS de Supraveghere va pune în aplicare articolul 19 alineatul (2) din partea II la Protocolul 3 la Acordul între statele AELS cu privire la instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție și, dacă este necesar, va iniția procedura menționată la acel articol.

8.4. Perioada de valabilitate și raportarea

- (129) Autoritatea AELS de Supraveghere își rezervă dreptul de a modifica prezentele linii directoare. Înainte de orice modificare și cel mai târziu în termen de cinci ani de la publicarea prezentelor linii directoare, Autoritatea AELS de Supraveghere va prezenta un raport privind aplicarea acestora.
-

ANEXA IV

RECUPERAREA AJUTORULUI DE STAT ILEGAL ȘI INCOMPATIBIL (¹)

1. INTRODUCERE

1. Autoritatea AELS de Supraveghere (denumită în continuare „Autoritatea”) este decisă să ia o atitudine fermă împotriva ajutorului ilegal. În temeiul Protocolului 3 la Acordul între statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție (denumit în continuare „Protocolul 3”) (²), Autoritatea a cerut în mod sistematic statelor AELS să recupereze orice ajutor de stat ilegal, despre care s-a constatat că este incompatibil cu Acordul privind SEE (denumit în continuare „Acordul privind SEE”), cu excepția cazului în care se consideră că acest lucru ar fi contrar principiului general al legislației SEE. Autoritatea a adoptat 6 astfel de decizii de recuperare.
2. Pentru integritatea regimului ajutoarelor de stat, este esențial ca aceste decizii ale Autorității AELS de Reglementare de obligare a statelor AELS să recupereze ajutorul ilegal de stat (denumite în continuare „decizii de recuperare”) să fie aplicate imediat și eficient. Experiența Autorității din ultimii ani arată că temerile în acest sens sunt justificate. Tabloul de bord privind ajutoarele de stat pentru statele AELS, prezentat în toamna anului (³) 2008 arată, de asemenea, că din cele 6 decizii de recuperare adoptate de Autoritate, doar una fusese pusă în aplicare integral de statul AELS vizat (⁴).
3. În 2004, Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”) a comandat un studiu comparativ cu privire la aplicarea politicii UE privind ajutoarele de stat în diferite state membre (denumit în continuare „studiul de aplicare”) (⁵). Unul dintre obiectivele studiului l-a constituit evaluarea eficienței procedurilor și practicilor de recuperare în mai multe state membre. Autorii studiului au descoperit că durata excesivă a procedurilor este o temă recurentă în toate rapoartele de țară.
4. Pe baza propriei experiențe, Autoritatea a constatat că recuperarea ajutorului ilegal și incompatibil întâmpină, de asemenea, o serie de obstacole în statele AELS. Procedurile de recuperare cărora li se aplică dispozițiile naționale sunt deosebit de îndelungate și, în practică, recuperarea nu a fost efectuată în termenul stabilit prin decizia de recuperare a Autorității. În consecință, Autoritatea dorește să sublinieze necesitatea unei puneri eficiente în aplicare a deciziilor de recuperare. Este evident faptul că punerea în aplicare a unor astfel de decizii constituie o responsabilitate comună a Autorității și a statelor AELS și va necesita eforturi considerabile din partea ambelor părți pentru a fi realizată cu succes.
5. Scopul prezentului capitol este de a explica politica Autorității referitoare la punerea în aplicare a deciziilor de recuperare. Acesta nu examinează concluziile pe care instanțele de judecată naționale le pot stabili din nerespectarea notificării și a clauzei de suspendare prevăzute la articolul 1 alineatul (3) din partea I a Protocolului 3. Autoritatea consideră că este necesar să clarifice măsurile pe care intenționează să le ia pentru a facilita executarea deciziilor de recuperare și pentru a stabili acțiuni pe care statele AELS le-ar putea întreprinde pentru a asigura deplina conformitate cu normele și principiile instituite de corpul legislativ al SEE și, în special, de jurisprudența instanțelor comunitare și a Curții AELS. În acest scop, prezentul capitol va reaminti mai întâi scopul recuperării și principiile care stau la baza punerii în aplicare a deciziilor de recuperare. Acesta va prezenta apoi implicațiile practice ale acestor principii de bază pentru fiecare din actorii implicați în procesul de recuperare.

2. PRINCIPIILE POLITICII DE RECUPERARE

2.1. Scurt istoric al politicii de recuperare

6. În temeiul articolului 1 alineatul (3) din partea I a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție, „Autoritatea AELS de Supraveghere va fi informată, în timp suficient pentru a putea să își prezinte observațiile, cu privire la orice plan de acordare sau modificare a unui ajutor. [...] Statul în cauză nu își va pune în aplicare măsurile propuse înainte ca această procedură să fi condus la o decizie finală.”
7. În cazurile în care statul AELS nu notifică Autoritatea cu privire la planurile acestuia de acordare sau de modificare a unui ajutor înainte ca acest ajutor să fie pus în aplicare, ajutorul este ilegal în raport cu legislația SEE din momentul în care este acordat.

(¹) Acest capitol corespunde Comunicării Comisiei denumită „Pentru o punere în aplicare eficientă a deciziilor Comisiei de obligare a statelor membre să recupereze ajutorul de stat ilegal și incompatibil”, JO C 272, 15.11.2007, p. 4.

(²) Protocolul 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție a fost modificat pentru a reflecta dispozițiile Regulamentului nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 (în prezent articolul 88 din Tratatul CE, JO L 83, 27.3.1999, p. 1.

(³) http://www.efasurv.int/media/scoreboard/stateaidscoreboard_2008.pdf

(⁴) A se vedea Raportul anual al Autorității, pe anul 2006, p. 56.

(⁵) „Study on the enforcement of state aid law at national level”, Competition studies 6, Luxemburg, Oficiul pentru Publicații Oficiale ale Comunităților Europene - http://www.concurrences.com/IMG/pdf/Study_2006.pdf

8. În „hotărârea *Kohlegesetz*”⁽⁶⁾ din 1973, Curtea Europeană de Justiție (denumită în continuare CEJ) a confirmat pentru prima dată competența Comisiei de a solicita recuperarea ajutorului de stat ilegal și incompatibil. Curtea a precizat că Comisia are competența de a decide dacă un stat membru trebuie să modifice sau să anuleze un ajutor de stat care este incompatibil cu piața comună. În consecință, ea trebuie să fie îndreptățită, de asemenea, să solicite rambursarea aceluiași ajutor⁽⁷⁾.
9. În 2001, Protocolul 3 a fost modificat prin, *inter alia*, introducerea părții II care, printre altele, include normele de bază privind recuperarea⁽⁸⁾. Alte dispoziții de punere în aplicare privind recuperarea au fost incluse în Decizia nr. 195/04/COL din 14 iulie 2004, astfel cum a fost modificată⁽⁹⁾:
10. Articolul 14 alineatul (1) din Protocolul 3 partea II confirmă jurisprudența constantă a CEJ⁽¹⁰⁾ și impune Autorității obligația de a solicita recuperarea ajutorului ilegal și incompatibil, cu excepția cazului în care acest lucru ar încălca un principiu general de drept. Acest articol prevede, de asemenea, că statul AELS în cauză va lua toate măsurile necesare pentru recuperarea ajutorului ilegal considerat a fi incompatibil. Articolul 14 alineatul (2) stabilește că ajutorul trebuie recuperat, inclusiv cu dobândă, de la data la care ajutorul ilegal a fost pus la dispoziția beneficiarului, până la data recuperării sale efective. Decizia nr. 195/04/COL detaliază metodele care trebuie folosite pentru calcularea dobânzii de recuperare. Articolul 14 alineatul (3) menționează că „[...] recuperarea intră în vigoare fără întârziere și în conformitate cu procedurile din legislația națională a statului AELS respectiv, cu condiția ca acestea să permită executarea imediată și eficace a deciziei Autorității AELS de Supraveghere. [...]”.
11. Într-o serie de hotărâri recente, CEJ a clarificat și mai mult sfera de aplicare și interpretare a articolului 14 alineatul (3) din Regulamentul nr. 659/1999 al Consiliului (care corespunde articolului 14 alineatul (3) din Protocolul 3 partea II), subliniind necesitatea unei executări imediate și eficace a deciziilor de recuperare⁽¹¹⁾. În plus, Autoritatea a început de asemenea să aplice jurisprudența *Deggendorf*⁽¹²⁾ în mod sistematic. Această jurisprudență permite Autorității, dacă au fost satisfăcute anumite condiții, să ceară statelor AELS să suspende plata unui nou ajutor compatibil către o societate până când aceasta va rambursa vechiul ajutor ilegal și incompatibil care face obiectul unei decizii de recuperare.

2.2. Scopul și principiile politicii de recuperare

2.2.1. Scopul recuperării

12. CEJ a susținut în repetate ocazii că scopul recuperării este de a restabili situația care exista pe piață înainte de acordarea ajutorului. Acest lucru este necesar pentru a asigura menținerea condițiilor de egalitate pe piața internă. În acest context, CEJ a subliniat că recuperarea ajutorului ilegal și incompatibil nu constituie o sancțiune⁽¹³⁾, ci consecința logică a constatării că acesta este ilegal⁽¹⁴⁾. În consecință, ea nu poate fi privită ca disproporționată în raport cu obiectivele Tratatului CE în ceea ce privește ajutorul de stat⁽¹⁵⁾.
13. Potrivit CEJ, „restabilirea situației existente anterior se obține odată ce ajutorul ilegal și incompatibil este rambursat de către beneficiar, care pierde astfel avantajul pe care l-a avut față de concurenții săi pe piață, iar situația existentă înainte de acordarea ajutorului se restabilește”⁽¹⁶⁾. Pentru a elimina orice avantaje financiare colaterale ajutorului ilegal, dobânda trebuie să fie recuperată pentru sumele acordate în mod ilegal. O astfel de dobândă trebuie să fie echivalentă cu avantajul financiar rezultat din disponibilitatea fondurilor în cauză, fără taxe, pe o perioadă dată⁽¹⁷⁾.
14. Mai mult, CEJ a insistat asupra faptului că, pentru ca o decizie de recuperare să fie executată în totalitate, acțiunile întreprinse de un stat membru trebuie să producă efecte concrete în ceea ce privește recuperarea⁽¹⁸⁾ și recuperarea să fie imediată⁽¹⁹⁾. Pentru ca recuperarea să-și atingă obiectivul, este într-adevăr esențial ca rambursarea ajutorului să aibă loc fără întârziere.

⁽⁶⁾ Cauza C-70/72, Comisia/Germania, Rec., 1973, p. 813, punctul 13.

⁽⁷⁾ Articolul 6 din Acordul privind SEE prevede că, fără a aduce atingere evoluțiilor viitoare ale jurisprudenței, dispozițiile prezentului acord, în măsura în care acestea sunt identice în substanță normelor corespunzătoare ale Tratatului de instituire a Comunității Europene și ale Tratatului de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului și actelor adoptate în aplicarea acestor două tratate, sunt, pentru punerea lor în practică și în aplicare, interpretate în conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Comunităților Europene, anterioară datei de semnare a Acordului privind SEE. În ceea ce privește hotărârile Curții de Justiție emise după data semnării Acordului privind SEE, decurge din articolul 3 alineatul (2) din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție că Autoritatea AELS de Supraveghere și Curtea AELS trebuie să țină seama, în mod corespunzător, de principiile stabilite prin aceste hotărâri.

⁽⁸⁾ A se vedea nota de subsol 2 de mai sus.

⁽⁹⁾ Decizia nr. 195/04/COL din 14 iulie 2004 privind dispozițiile de punere în aplicare la care se face referire în temeiul articolului 27 din partea a II-a a Protocolului 3 la Acordul dintre statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție, publicată în JO L 139, 25.5.2006, p. 37, astfel cum a fost modificată. Decizia nr. 195/04/COL corespunde Regulamentului (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 140, 30.4.2004, p. 1-134), astfel cum a fost modificată.

⁽¹⁰⁾ Cauza C-301/87, Franța/Comisia, Rec., 1990, p. I-307.

⁽¹¹⁾ Cauza C-415/03, Comisia/Grecia („Olympic Airways”), Rec., 2005, p. I-03875 și Cauza C-232/05, Comisia/Franța („Scott”), Rec., 2006, p. I-10071.

⁽¹²⁾ Cauza C-188/92, TWD Textilwerke Deggendorf GmbH/Germania („Deggendorf”) Rec., 1994, p. I-833.

⁽¹³⁾ Cauza, C-75/97 Belgia/Comisia, Rec., 1999, p. I-3671, punctul 65.

⁽¹⁴⁾ Cauza C-183/91, Comisia/Grecia, Rec., 1993, p. I-3131, punctul 16.

⁽¹⁵⁾ Cauzele conexe C-278/92, C-279/92 și C-280/92 Spania/Comisia, Rec., 1994, p. I-4103, punctul 75.

⁽¹⁶⁾ Cauza C-348/93 Comisia/Italia, Rec., 1995, p. I-673, punctul 27.

⁽¹⁷⁾ Cauza T-459/93, Siemens/Comisia, Rec., 1995, p. II-1675, punctele 97-101.

⁽¹⁸⁾ Cauza C-415/03, Comisia/Grecia, citată la nota de subsol 11 de mai sus.

⁽¹⁹⁾ Cauza C-232/05, Comisia/Franța, citată la nota de subsol 11 de mai sus.

2.2.2. *Obligația de recuperare a ajutorului de stat ilegal și incompatibil și excepțiile sale*

15. Articolul 14 alineatul (1) din partea II din Protocolul 3 menționează că „atunci când se iau decizii negative în cazuri de ajutor ilegal, Autoritatea AELS de Supraveghere hotărăște ca statul membru în cauză să ia toate măsurile necesare pentru recuperarea ajutorului de la beneficiar”.
16. Dispozițiile din Protocolul 3 impun două limite competenței Autorității de a solicita recuperarea ajutorului ilegal și incompatibil. Articolul 14 alineatul (1) din Protocolul 3 partea II prevede că Autoritatea nu va solicita recuperarea ajutorului dacă acest lucru contravine unui principiu general de drept. Principiile generale de drept invocate adeseori în acest context sunt principiile de protecție a așteptării legitime⁽²⁰⁾ și a certitudinii juridice⁽²¹⁾. Este important de știut că CEJ a dat o interpretare foarte restrictivă acestor principii în contextul recuperării. Articolul 15 din Protocolul 3 partea II menționează că puterile Autorității de a recupera ajutorul fac obiectul unei perioade de limitare de 10 ani (așa-numitul „termen de prescripție”). Termenul de prescripție începe să curgă din ziua în care ajutorul ilegal este acordat beneficiarului fie ca ajutor individual, fie ca ajutor în cadrul unei scheme de ajutor. Orice acțiune întreprinsă de Autoritate sau de Comisie⁽²²⁾ sau de un stat AELS, care acționează la cererea Autorității, cu privire la ajutorul ilegal, va întrerupe termenul de prescripție.
17. În consecință, statul AELS căruia îi este adresată o decizie de recuperare este obligat să execute acea decizie⁽²³⁾. CEJ a recunoscut o singură excepție de la obligația ca un stat membru să pună în aplicare o decizie de recuperare adresată acestuia, și anume existența unor circumstanțe excepționale care ar face absolut imposibil pentru statul membru să execute decizia în mod corespunzător⁽²⁴⁾.
18. Potrivit CEJ, imposibilitatea absolută nu poate fi totuși rezultatul unei simple supoziții. Statul membru în cauză trebuie să demonstreze că a încercat, de bună-credință, să recupereze ajutorul ilegal și trebuie să coopereze cu Comisia, în conformitate cu articolul 10 din Tratatul CE, în scopul depășirii dificultăților întâmpinate⁽²⁵⁾.
19. O examinare a jurisprudenței arată că CEJ a interpretat noțiunea de „imposibilitate absolută” într-un mod foarte restrictiv. Curtea a confirmat în repetate ocazii că un stat membru nu poate invoca norme ale legislației sale naționale, cum ar fi normele naționale de prescripție⁽²⁶⁾ sau absența unui titlu de recuperare din legislația internă⁽²⁷⁾, pentru a justifica imposibilitatea respectării unei decizii de recuperare⁽²⁸⁾. În același mod, CEJ a susținut că obligația de recuperare nu este afectată de circumstanțe legate de situația economică a beneficiarului. Ea a precizat că o societate aflată în dificultăți financiare nu constituie dovadă că recuperarea este imposibilă⁽²⁹⁾. În aceste circumstanțe, instanța a subliniat că absența oricăror active recuperabile reprezintă singura modalitate pentru un stat membru de a dovedi imposibilitatea absolută de recuperare a ajutorului⁽³⁰⁾. Într-o serie de cauze, statul membru a susținut că s-a aflat în imposibilitatea de executare a deciziei de recuperare din cauza dificultăților administrative și tehnice (de exemplu, numărul foarte ridicat de beneficiari implicați). Instanța a refuzat în mod consecvent să accepte faptul că astfel de dificultăți constituie o imposibilitate absolută de recuperare⁽³¹⁾. În cele din urmă, chiar și teama de dificultăți interne insurmontabile nu poate justifica neîndeplinirea de către un stat membru a obligațiilor sale conform dreptului comunitar⁽³²⁾.

2.2.3. *Folosirea unor proceduri naționale și necesitatea unei executări imediate și eficiente*

20. Articolul 14 alineatul (3) din protocolul 3 partea II menționează că „[...] recuperarea intră în vigoare fără întârziere și în conformitate cu procedurile din legislația națională a statului AELS respectiv, cu condiția ca acestea să permită executarea imediată și eficientă a deciziei Autorității AELS de Supraveghere.”

⁽²⁰⁾ În ceea ce privește protecția principiului încrederii legitime, a se vedea Cauza C-24/95 Alcan, Rec., 1997, p. I-1591 punctul 25 și Cauza, C-5/89 BUG Alutechnik, Rec., 1990, p. I-3437, punctele 13 și 14 și Hotărârea Curții AELS din 2005 în cauzele conexe E-5/04, E-6/04 și E-7/04, Fesil și Finnford a.o./Autoritatea AELS de Supraveghere. Raportul Curții AELS, p. 121, punctul 171. Pentru exemplificarea unui caz în care CEJ a recunoscut existența așteptării legitime din partea beneficiarului, a se vedea Cauza, C-223/85, Rec., 1987, p. 4617.

⁽²¹⁾ Cu privire la principiul certitudinii juridice, a se vedea Hotărârea Tribunalului din 1997, T-115/94, Opel Austria GmbH/Consiliul, Rec., p. II-39 și Cauza, C-372/97, Italia/Comisia, Rec., 2004, p. I-3679, punctele 116-118 și cauzele conexe C-74/00 P și C-75/00, P Falck și Acciaierie di Bolzano/Comisia, Rec., 2002, p. I-7869, punctul 140 și cauzele conexe E-5/04, E-6/04 și E-7/04, Fesil și Finnford a.o./Autoritatea AELS de Supraveghere, citată în nota de subsol 20 de mai sus, punctul 172. A se vedea, de asemenea, Cauza T-308/00, Saltzgitte/Comisia, Rec., 2004, II-1933, punctul 166.

⁽²²⁾ Pentru o interpretare a „oricărei acțiuni a Comisiei”, a se vedea Cauza T-369/00, Département du Loiret/Comisia, Rec., 2003, p. II-1789.

⁽²³⁾ Cauza din 1989 în cauza 94/87 Comisia/Germania, Rec., p. 175.

⁽²⁴⁾ Cauza din 2003, C-404/00, Comisia/Spania, Rec., p. I-6695.

⁽²⁵⁾ Cauza din 1998, C-280/95 Comisia/Italia Rec., p. I-259.

⁽²⁶⁾ Cauza C-24/95, Alcan, citată la nota de subsol 20 de mai sus, punctele 34-37.

⁽²⁷⁾ Cauza din 1991, C-303/88, Italia/Comisia, Rec., p. I-1433.

⁽²⁸⁾ Cauza din 1986, C-52/84 Comisia/Belgia, Rec., p. 89, punctul 9.

⁽²⁹⁾ Cauza C-52/84, Comisia/Belgia, citată la nota de subsol 28 de mai sus, punctul 14.

⁽³⁰⁾ Cauza C-499/99, Comisia/Spania, Rec. 2002 p. I-6031.

⁽³¹⁾ Cauza C-280/95, Comisia/Italia, citată la nota de subsol 25 de mai sus.

⁽³²⁾ Cauza C-6/97 Italia/Comisie, Rec. 1999, p. I-2981, punctul 34.

21. Dacă statele AELS au libertatea de a alege, în conformitate cu legislația lor națională, metodele prin care să pună în aplicare decizii de recuperare, măsurile alese ar trebui să dea efect deplin deciziei de recuperare. În consecință, este necesar ca măsurile naționale luate de către statele AELS să conducă la o executare eficientă și imediată a deciziei Autorității.
22. În hotărârea *Olympic Airways* ⁽³³⁾, CEJ a subliniat faptul că punerea în aplicare a măsurilor luate de statele membre trebuie să fie eficientă și să producă un rezultat concret în ceea ce privește recuperarea. Acțiunile întreprinse de statele membre trebuie să aibă drept rezultat recuperarea reală a sumelor datorate de către beneficiar. În hotărârea *Scott* ⁽³⁴⁾, CEJ a confirmat acest aspect și a subliniat că procedurile naționale care nu îndeplinesc condițiile menționate la articolul 14 alineatul (3) din Regulamentul de procedură [care corespund articolului 14 alineatul (3) din Protocolul 3 partea II] nu ar trebui aplicate. Ea a respins, în special, argumentul invocat de statul membru conform căruia acesta a luat toate măsurile disponibile în cadrul sistemului său național și a insistat ca aceste măsuri trebuie să producă un rezultat concret și în ceea ce privește recuperarea, iar aceasta în termenul limită stabilit de Comisie.
23. Articolul 14 alineatul (3) din Protocolul 3 partea II cere ca deciziile de recuperare să fie puse în aplicare într-un mod care să fie atât eficient, cât și imediat. În cauza *Scott*, CEJ a subliniat importanța dimensiunii timp în procesul de recuperare. Instanța a precizat că aplicarea procedurilor naționale nu ar trebui să împiedice restabilirea concurenței efective prin împiedicarea executării imediate și eficiente a deciziei Comisiei. Procedurile naționale, care împiedică restabilirea imediată a situației existente anterior și prelungesc avantajul competitiv neloyal rezultat din ajutorul ilegal și incompatibil, nu îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 14 alineatul (3) din Protocolul 3 partea II.
24. În acest context, este important de reamintit că o acțiune de anulare a unei decizii de recuperare introdusă în temeiul articolului 36 din Acordul între statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție (denumit în continuare „Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție”) nu are efect suspensiv. În contextul unei astfel de acțiuni, beneficiarul ajutorului poate totuși să solicite suspendarea executării deciziei în temeiul articolului 40 din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție. Cererile de suspendare trebuie să menționeze circumstanțele care au generat situația de urgență și să cuprindă pledoariile de fapt și de drept care determină o cauză la prima vedere pentru măsurile provizorii solicitate ⁽³⁵⁾. Cu toate acestea, în măsura în care consideră că împrejurările o impun, Curtea AELS poate dispune suspendarea executării actului atacat.

2.2.4. Principiul cooperării loiale

25. Articolul 3 din SEE obligă statele SEE să faciliteze realizarea sarcinilor SEE și impune instituțiilor SEE și statelor AELS îndatoriri reciproce de cooperare în scopul atingerii obiectivelor din Acordul privind SEE.
  26. În contextul punerii în aplicare a deciziilor de recuperare, Autoritatea și autoritățile din statele AELS trebuie, în consecință, să coopereze pentru a atinge obiectivul de restabilire a condițiilor concurențiale de pe piața internă.
  27. Dacă un stat AELS întâmpină dificultăți neprevăzute sau care nu pot fi prevăzute, în executarea deciziei de recuperare în termenul stabilit sau observă consecințe pe care Autoritatea le-a scăpat din vedere, acesta ar trebui să înainteze respectivele probleme Autorității spre analiză, împreună cu propunerile pentru modificări adecvate ⁽³⁶⁾. Într-un astfel de caz, Autoritatea și statul AELS în cauză trebuie să conlucreze cu bună-credință pentru a depăși dificultățile, respectând în totalitate dispozițiile Acordului privind SEE ⁽³⁷⁾. De asemenea, principiul cooperării loiale cere ca statele AELS să furnizeze Autorității toate informațiile care să îi permită acestuia să decidă dacă modalitatea aleasă constituie o punere în aplicare adaptată a deciziei ⁽³⁸⁾.
  28. Cu toate acestea, informarea Autorității cu privire la dificultățile tehnice și juridice implicate în punerea în aplicare a unei decizii de recuperare nu scutește un stat AELS de datoria de a lua toate măsurile necesare posibile pentru recuperarea ajutorului de la întreprinderea în cauză și de a propune Autorității orice modalitate adecvată de punere în aplicare a deciziei ⁽³⁹⁾.
3. PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII DE RECUPERARE
29. Atât Autoritatea, cât și statele AELS au un rol esențial în punerea în aplicare a deciziilor de recuperare și pot contribui la o aplicare eficientă a politicii de recuperare.

⁽³³⁾ Cauza C-415/03, Comisia/Grecia, citată la nota de subsol 11 de mai sus.

⁽³⁴⁾ Cauza C-232/05, Comisia/Franța, citată la nota de subsol 11 de mai sus.

⁽³⁵⁾ Articolul 80 alineatul (2) din Normele de Procedură ale Curții AELS.

⁽³⁶⁾ Cauza C-404/00, Comisia/Spania, citată la nota de subsol 22 de mai sus.

⁽³⁷⁾ Cauza C-94/87 Comisia/Germania, citată la nota de subsol 23 de mai sus, punctul 9 și Cauza C-348/93 Comisia/Italia, citată la nota de subsol 16 de mai sus, punctul 17.

⁽³⁸⁾ Pentru o exemplificare a propunerilor pentru punerea în aplicare, a se vedea Cauza C-209/00, Comisia/Germania, Rec., 2002, p. I-11695.

⁽³⁹⁾ Cauza 94/87, Comisia/Germania, citată la nota de subsol 23 de mai sus, punctul 10.

3.1. Rolul Autorității

30. Decizia de recuperare a Autorității impune statului AELS în cauză o obligație de recuperare. Aceasta cere statului AELS în cauză să recupereze o anumită sumă reprezentând ajutorul de la un beneficiar sau un număr de beneficiari într-o perioadă de timp dată. Experiența arată că rapiditatea cu care se execută o decizie de recuperare este afectată de gradul de precizie sau de caracterul complet al acestei decizii. În consecință, Autoritatea își va continua eforturile pentru a garanta că deciziile de recuperare furnizează o indicație clară a sumei (sumelor) reprezentând ajutorul, care trebuie recuperată(e), a întreprinderii (întreprinderilor) pasibile de recuperare și a termenului limită în care ar trebui realizată recuperarea.

Identificarea întreprinderilor de la care trebuie recuperat ajutorul

31. Ajutorul ilegal și incompatibil trebuie recuperat de la întreprinderile care au beneficiat efectiv de acesta⁽⁴⁰⁾. Autoritatea va continua practica sa actuală de identificare în cadrul deciziilor sale de recuperare, acolo unde este posibil, a identității întreprinderii (întreprinderilor) de la care trebuie recuperat ajutorul. Dacă, în stadiul punerii în aplicare, se observă că ajutorul a fost transferat către alte entități, statul AELS poate fi obligat să extindă recuperarea pentru a-i include pe toți beneficiarii efectivi, în scopul garantării faptului că obligația de recuperare nu este eludată.
32. CEJ a oferit unele orientări cu privire la condițiile în care obligația de recuperare trebuie extinsă la alte societăți decât beneficiarul inițial al ajutorului ilegal și incompatibil. Potrivit CEJ, un transfer al avantajului necuvenit poate avea loc atunci când activele beneficiarului inițial al ajutorului sunt transferate unui terț la un preț mai mic decât valoarea lor pe piață, uneori unei companii succesoare, înființate în scopul eludării ordinului de recuperare⁽⁴¹⁾. În linie cu această jurisprudență Autoritatea este cea care trebuie să dovedească faptul că activele au fost vândute la un preț mai mic decât valoarea lor pe piață, în special către o societate succesoare înființată în scopul eludării ordinului de recuperare, în acest caz ordinul de recuperare putând fi extins către acest terț. Cazuri tipice de eludare sunt acele cazuri în care transferul nu reflectă nicio logică economică decât cea a invalidării ordinului de recuperare⁽⁴²⁾.
33. În ceea ce privește transferul de acțiuni ale unei companii care trebuie să ramburseze ajutorul ilegal și incompatibil (tranzacții de acțiuni), CEJ a precizat⁽⁴³⁾ că vânzarea de acțiuni într-o astfel de societate către un terț nu afectează obligația beneficiarului de a rambursa un astfel de ajutor⁽⁴⁴⁾. Atunci când se poate stabili că cel care a cumpărat acțiunile a plătit la prețul pieței acțiunile respectivei societăți, aceasta nu înseamnă că el a beneficiat de un avantaj care ar putea constitui ajutor de stat⁽⁴⁵⁾.
34. Atunci când adoptă o decizie de recuperare privind schemele de ajutoare, Autoritatea nu se află în mod normal în situația de a identifica, în cadrul deciziei, toate întreprinderile care au primit un ajutor ilegal și incompatibil. Acest lucru va trebui realizat la începutul procesului de punere în aplicare de către respectivul stat AELS, care va trebui să examineze situația individuală a fiecărei întreprinderi în cauză⁽⁴⁶⁾.

Stabilirea sumei care trebuie recuperată

35. Scopul recuperării este îndeplinit „de îndată ce ajutorul în cauză, împreună, acolo unde este cazul, cu dobânda de penalizare, au fost rambursate de către beneficiar sau, cu alte cuvinte, de către întreprinderile care au beneficiat efectiv de acest ajutor. Prin rambursarea ajutorului, beneficiarul pierde avantajul de care s-a bucurat în fața concurenților săi pe piață și se restabilește situația anterioară acordării ajutorului”⁽⁴⁷⁾.
36. Așa cum a făcut și în trecut, Autoritatea va identifica în mod clar, în deciziile sale de recuperare, măsurile de ajutor ilegal și incompatibil care fac obiectul recuperării. Când va avea la dispoziție toate datele necesare, Autoritatea va încerca, de asemenea, să stabilească valoarea exactă a ajutorului care trebuie recuperat. Totuși, în mod evident, Autoritatea nu poate și nu are obligația legală de a stabili valoarea exactă care trebuie recuperată. Este suficient ca decizia Autorității să cuprindă informații care să-i permită statului membru stabilirea sumei, fără prea mari dificultăți⁽⁴⁸⁾.

⁽⁴⁰⁾ Cauza C-303/88 Italia/Comisia, citată la nota de subsol 27 de mai sus, punctul 57 și Cauza Germania/Comisia („SMI”), Rec., 2004, p. I-3925, punctul 75.

⁽⁴¹⁾ Cauza C-277/00, Germania/Comisia, citată la nota de subsol 40 de mai sus.

⁽⁴²⁾ Cauzele C-328/99 și C-399/00, Italia și SIM 2 Multimedia Spa/Comisia, Rec., 2003, p. I-4035. Pentru un alt exemplu de eludare, a se vedea Cauza C-415/03, Comisia/Grecia, citată la nota de subsol 11 de mai sus.

⁽⁴³⁾ Cauza C-328/99 și C-399/00, Italia și SIM 2 Multimedia/Comisia, citată la nota de subsol 42 de mai sus, punctul 83.

⁽⁴⁴⁾ În eventualitatea privatizării unei societăți care a primit ajutor de stat declarat compatibil de către Autoritate, statul AELS poate introduce o clauză de răspundere în acordul de privatizare pentru a proteja cumpărătorul societății de riscul ca decizia inițială a Autorității, de aprobare a ajutorului, să fie anulată de Curtea AELS și înlocuită de o decizie a Autorității de solicitare a recuperării ajutorului de la beneficiar. Această clauză ar putea să prevadă o modificare a prețului plătit de cumpărător pentru societatea privatizată, în scopul de a lua în considerare noua obligație de recuperare a ajutorului.

⁽⁴⁵⁾ Cauza C-277/00, Germania/Comisia, citată la nota de subsol 40 de mai sus, punctul 80.

⁽⁴⁶⁾ Cauza C-310/99 Italia/Comisia, Rec., 2002, p. I-2289, punctul 91.

⁽⁴⁷⁾ Cauza C-277/00, Germania/Comisia, citată la nota de subsol 40 de mai sus, punctele 74-76.

⁽⁴⁸⁾ Cauza C-480/98, Spania/Comisia, Rec., 2000, p. I-8717, punctul 25 și cauzele conexe C-67/85, C-68/85 și C-70/85, Kwekerij van der Kooy BV și alții/Comisia, Rec., 1988, p. 219.

37. În cazul unei scheme de ajutor ilegal și incompatibil, Autoritatea nu poate determina valoarea ajutorului incompatibil, care trebuie recuperat de la fiecare beneficiar. Acest lucru ar necesita o analiză detaliată din partea statului AELS, a ajutorului acordat pentru fiecare caz în parte, pe baza schemei în cauză. În consecință, Autoritatea precizează în decizia sa că statele AELS vor trebui să recupereze întregul ajutor, cu excepția cazului în care acesta a fost acordat pentru un proiect specific care, la momentul acordării, a îndeplinit toate condițiile regulamentelor de exceptare pe categorii sau a fost acordat în cadrul unei scheme de ajutoare aprobate de Autoritate.
38. Conform articolului 14 alineatul (2) din Protocolul 3 partea II, ajutorul care trebuie recuperat în baza unei decizii de recuperare va include dobânda la un nivel adecvat, care urmează a fi stabilit de Autoritate. Dobânda se va plăti din momentul în care ajutorul ilegal a fost pus la dispoziția beneficiarului și până la data recuperării sale⁽⁴⁹⁾. Decizia nr. 195/04/COL stabilește că rata dobânzii se aplică pe bază compusă până la data recuperării ajutorului⁽⁵⁰⁾.

Calendarul punerii în aplicare a deciziei

39. În trecut, deciziile de recuperare ale Comisiei specificau un termen unic de două luni, perioadă în care statului membru în cauză i se cerea să comunice Comisiei măsurile pe care le-a luat pentru a se respecta o decizie dată. CEJ a admis că acest termen trebuie considerat ca data limită pentru executarea deciziei ca atare⁽⁵¹⁾.
40. CEJ a hotărât ulterior că orice contacte sau negocieri între Comisie și statul membru, în contextul executării deciziei Comisiei, nu pot scuti statul membru de datoria de a lua toate măsurile necesare pentru executarea deciziei în limita de timp stabilită⁽⁵²⁾.
41. Autoritatea admite că, în majoritatea cazurilor, termenul limită de două luni pentru executarea deciziilor sale este prea scurt. În consecință, termenul va fi prelungit la patru luni pentru executarea deciziilor de recuperare. De acum înainte, Autoritatea va preciza două termene în deciziile sale:
- un prim termen de două luni de la intrarea în vigoare a deciziei, perioadă în care statul AELS trebuie să informeze Autoritatea cu privire la măsurile propuse sau luate;
  - un al doilea termen de patru luni de la intrarea în vigoare a deciziei, perioadă în care decizia Autorității trebuie să fie deja executată.
42. Dacă un stat AELS întâmpină dificultăți mari care îl împiedică să respecte oricare din aceste două termene limită, el trebuie să informeze Autoritatea cu privire la aceste dificultăți, furnizând o justificare adecvată. Autoritatea poate atunci să prelungească termenul limită, conform principiului cooperării loiale⁽⁵³⁾.

3.2. Rolul statelor AELS: punerea în aplicare a deciziilor de recuperare

3.2.1. Cine este responsabil pentru punerea în aplicare a deciziei de recuperare?

43. Statul AELS este responsabil pentru punerea în aplicare a deciziei de recuperare. Articolul 14 alineatul (1) din Protocolul 3 partea II menționează că statul AELS respectiv trebuie să ia toate măsurile necesare pentru recuperarea ajutorului de la beneficiar.
44. În acest context, este important de reținut că CEJ a amintit în repetate rânduri că o decizie a Comisiei adresată unui stat membru este obligatorie pentru toate organele acestui stat, inclusiv instanțele judecătorești ale acestui stat⁽⁵⁴⁾. Aceasta presupune că fiecare organ al statului AELS implicat în punerea în aplicare a unei decizii de recuperare trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea imediată și eficientă a unei astfel de decizii.
45. Dreptul SEE nu menționează care organ al statului AELS ar trebui să aibă în sarcină aplicarea practică a deciziei de recuperare. Desemnarea organismelor competente pentru punerea în aplicare a deciziei de recuperare revine sistemului juridic intern al fiecărui stat AELS. În general opțiunea statelor AELS a fost de a desemna un organism central (de exemplu, un minister) care este însărcinat cu monitorizarea procesului de recuperare și care reprezintă punctul de contact constant cu Autoritatea⁽⁵⁵⁾.

⁽⁴⁹⁾ A se vedea în acest context excepția Cauzei C-480/98, Spania/Comisia, citată la nota de subsol 48 de mai sus, punctul 36 și următoarele.

⁽⁵⁰⁾ Informații suplimentare privind calcularea dobânzii sunt incluse în Decizia nr. 195/04/COL.

⁽⁵¹⁾ A se vedea Cauza C-207/05 Comisia/Italia, Rec., 2006, p. I-70, punctele 31-36, Cauza C-378/98, Comisia/Belgia, Rec., 2001, p. I-5107, punctul 28 și Cauza C-232/05, Comisia/Franța, citată la nota de subsol 11 de mai sus.

⁽⁵²⁾ Cauza C-5/86, Comisia/Belgia, Rec., 1987, p. 1773.

⁽⁵³⁾ Cauza C-207/05, Comisia/Italia, citată la nota de subsol 51 de mai sus.

⁽⁵⁴⁾ Cauza, C-249/85, Albako Margarinefabrik Maria von der Linde GmbH & Co. KG/Bundesanstalt für landwirtschaftliche Marktordnung, Rec., 1987, p. 2345.

⁽⁵⁵⁾ Autorii studiului de aplicare, menționat anterior, arată că „un principiu comun tuturor țărilor analizate este că recuperarea trebuie îndeplinită de către autoritatea care a acordat ajutorul.” De asemenea, aceștia subliniază că, în țările care au desemnat un organism central căruia îi revine sarcina să supravegheze procesul de recuperare, existența unui astfel de organism central pare să contribuie la o punere în aplicare mai eficientă a deciziilor de recuperare (a se vedea pagina 521 a studiului).

3.2.2. Punerea în aplicare a obligației de recuperare

46. Articolul 14 alineatul (3) din Protocolul 3 obligă statul AELS să inițieze procedurile de recuperare fără întârziere. După cum se menționează mai sus, la secțiunea 3.1, decizia de recuperare va specifica un termen în care statul AELS trebuie să furnizeze informații precise cu privire la măsurile pe care le-a luat sau le-a planificat pentru executarea deciziei. În special, statului AELS i se va cere să ofere informații complete privind identitatea beneficiarilor ajutorului ilegal și incompatibil, privind sumele ajutorului în cauză și privind procedura națională aplicată în scopul obținerii recuperării. În plus, statului AELS i se va cere să furnizeze documentele care atestă faptul că i-a notificat beneficiarului obligația sa de a rambursa ajutorul.

Identificarea beneficiarului ajutorului și a sumei care trebuie recuperată

47. Decizia de recuperare nu va cuprinde întotdeauna informații complete privind identitatea beneficiarilor, nici sumele care trebuie recuperate. În astfel de cazuri, statul AELS trebuie să identifice fără întârziere întreprinderile vizate de decizie și să determine valoarea exactă a ajutorului, care trebuie recuperat de la fiecare dintre ele.
48. În cazul schemei de ajutor ilegal și incompatibil, statului AELS i se va cere să efectueze o analiză detaliată a fiecărui ajutor distinct acordat în temeiul schemei respective. Pentru a se stabili suma exactă a ajutorului care trebuie recuperat de la fiecare beneficiar în parte în cadrul schemei, va fi necesar să se determine măsura în care ajutorul a fost acordat unui anumit proiect, care, la momentul acordării, îndeplinea toate condițiile stabilite în cadrul regulamentelor de exceptare pe categorii sau în cadrul unei scheme de ajutoare aprobate de către Autoritate. În astfel de cazuri, statul AELS poate aplica, de asemenea, criteriile de fond *de minimis* aplicabile la data acordării ajutorului ilegal și incompatibil care face obiectul deciziei de recuperare.
49. Autoritățile naționale au permisiunea de a lua în considerare incidența sistemului fiscal pentru a determina suma care trebuie rambursată. Dacă un beneficiar al ajutorului ilegal și incompatibil a plătit impozit pe ajutorul primit, autoritățile naționale pot, în conformitate cu normele fiscale naționale ale acestora, să deducă suma impozitului plătit din suma totală care trebuie recuperată⁽⁵⁶⁾. Autoritatea consideră că, în astfel de cazuri, autoritățile naționale vor trebui să se asigure că beneficiarul nu va putea profita de o deducere fiscală suplimentară pretinzând că în urma restituirii venitul său impozabil s-a redus, deoarece aceasta ar însemna că valoarea netă a recuperării a fost inferioară sumei nete primite inițial.

Procedura de recuperare aplicabilă

50. Dreptul SEE nu indică ce procedură ar trebui să aplice statul AELS pentru a executa o decizie de recuperare. Cu toate acestea, statele AELS ar trebui să aibă în vedere faptul că alegerea și aplicarea unei proceduri naționale trebuie să respecte condiția conform căreia o astfel de procedură permite executarea imediată și eficientă a deciziei Autorității. Aceasta presupune ca autoritățile competente să analizeze cu atenție toate instrumentele de recuperare disponibile conform legislației interne și să selecteze procedura care are cele mai multe șanse de a asigura executarea imediată a deciziei. Ele ar trebui să recurgă la proceduri accelerate acolo unde este posibil conform legislației interne. Potrivit principiului echivalenței și eficienței, aceste proceduri nu trebuie să fie mai puțin favorabile decât cele care reglementează acțiuni interne similare și nu ar trebui să facă imposibilă din punct de vedere practic sau extrem de dificilă exercitarea drepturilor conferite de legislația SEE⁽⁵⁷⁾.
51. În general, statele AELS nu ar trebui să pună nicio piedică în calea îndeplinirii unei decizii de recuperare⁽⁵⁸⁾. Prin urmare, autoritățile statului AELS au obligația de a respinge orice dispoziții ale dreptului intern care ar putea împiedica executarea imediată a deciziei de recuperare⁽⁵⁹⁾.

Notificarea și aplicarea ordinelor de recuperare

52. Odată ce au fost stabilite suma care trebuie recuperată, procedura de aplicare și beneficiarul, trebuie trimise ordinele de recuperare către beneficiarii ajutorului ilegal și incompatibil fără întârziere și în termenul limită stabilit în decizia Autorității. Autoritățile responsabile pentru îndeplinirea recuperării trebuie să garanteze că aceste ordine de recuperare sunt puse în aplicare și că recuperarea este finalizată în termenul stabilit prin decizie. Dacă un beneficiar nu se supune ordinului de recuperare, statele AELS trebuie recurgă la punerea în aplicare imediată a cererilor de recuperare în temeiul dreptului național.

3.2.3. Litigii în fața instanțelor naționale

53. Punerea în aplicare a deciziilor de recuperare poate genera litigii în fața instanțelor naționale. Se pot distinge două categorii principale de litigii legate de recuperare: acțiuni înaintate de autoritatea recuperatoare care cere un ordin judecătoresc pentru a obliga un beneficiar necooperant să ramburseze ajutorul ilegal și incompatibil și acțiuni înaintate de către beneficiari care contestă ordinul de recuperare.

⁽⁵⁶⁾ Cauza T-459/93, Siemens/Comisia, citată la nota de subsol 17 de mai sus, punctul 83. A se vedea, de asemenea, cauza C-148/04, Unicredito Spa/Agenzia delle Entrate, Ufficio Genova I, Rec., 2005, p. I-11137, punctele 117-120.

⁽⁵⁷⁾ Cauza C-13/01, Safalero, Rec., 2003, p. I-8679, punctele 49-50.

⁽⁵⁸⁾ Cauza C-48/71 Comisia/Italia, Rec., 1972, p. 529.

⁽⁵⁹⁾ Cauza C-232/05, Comisia/Franța, citată la nota de subsol 11 de mai sus.

54. Executarea unei decizii de recuperare poate fi întârziată mulți ani dacă măsurile interne luate pentru punerea în aplicare a unei decizii de recuperare sunt contestate în instanță. Aceasta se întâmplă mai ales atunci când decizia de recuperare este ea însăși contestată în fața Curții de Justiție a AELS și când judecătorilor naționali li se cere suspendarea punerii în aplicare a măsurilor interne până când Curtea de Justiție a AELS se va pronunța asupra valabilității deciziei de recuperare.
55. În conformitate cu jurisprudența CEJ, beneficiarul unui ajutor care ar fi putut, fără nicio îndoială, să conteste în fața Curții de Justiție a AELS o decizie de recuperare în temeiul articolului 36 din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție nu mai poate contesta valabilitatea deciziei aflate pe rol la instanța națională pe motivul că decizia a fost ilegală ⁽⁶⁰⁾. Rezultă din aceasta că beneficiarul unui ajutor care ar fi putut cere exonerarea provizorie în fața Curții de Justiție a AELS în conformitate cu articolele 40 și 41 din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție și care nu a făcut acest lucru, nu poate cere o suspendare a măsurilor luate de autoritățile naționale pentru punerea în aplicare a acestei decizii pe motive legate de valabilitatea deciziei.
56. Pe de altă parte, în cauzele în care nu este de la sine înțeles faptul că o acțiune în anulare înaintată împotriva deciziei contestate de către beneficiarul ajutorului ar fi fost admisibilă, beneficiarului trebuie să i se ofere o protecție juridică adecvată. În eventualitatea în care beneficiarul ajutorului contestă punerea în aplicare a deciziei aflate pe rol în fața instanței naționale pe motivul că această decizie de recuperare a fost ilegală, judecătorul național trebuie să se bazeze pe procedura prevăzută la articolul 34 din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție ⁽⁶¹⁾.
57. În cazul în care beneficiarul solicită, de asemenea, o exonerare provizorie de la măsurile adoptate pentru punerea în aplicare a deciziei de recuperare datorită unei presupuse ilegalități a deciziei de recuperare a Autorității, judecătorul național trebuie să evalueze dacă respectivul caz îndeplinește condițiile stabilite de CEJ în cauzele *Zuckerfabrik* ⁽⁶²⁾ și *Atlanta* ⁽⁶³⁾. Aceasta înseamnă că o instanță națională poate decide exonerarea provizorie în cazul în care:
- (1) această instanță are îndoieli mari cu privire la validitatea actului comunitar și, dacă problema validității actului contestat nu este deja pe rol în fața Curții de Justiție a AELS, instanța acționează în conformitate cu a doua teză de la punctul 56 anterior;
  - (2) este vorba de o urgență, prin faptul că exonerarea provizorie este necesară pentru a evita daune grave și reparabile cauzate părții care solicită exonerarea;
  - (3) instanța acordă atenția cuvenită interesului SEE; și
  - (4) în evaluarea tuturor acestor condiții, aceasta respectă orice decizie a Curții de Justiție a AELS privind legalitatea actului sau privind aplicarea de măsuri provizorii care urmăresc o exonerare provizorie similară la nivelul SEE ⁽⁶⁴⁾.

3.2.4. Cazul specific al beneficiarilor insolvabili

58. Ca o observație preliminară, este important de reamintit că CEJ a precizat în mod constant că faptul că un beneficiar este insolvabil sau face obiectul unei proceduri de faliment nu are niciun efect asupra obligației acestuia de a rambursa ajutorul ilegal și incompatibil ⁽⁶⁵⁾.
59. În majoritatea cazurilor care implică un beneficiar insolvabil al unui ajutor, nu va fi posibilă recuperarea valorii totale a ajutorului ilegal și incompatibil (inclusiv dobânda), deoarece activele beneficiarului vor fi insuficiente pentru a satisface pretențiile tuturor creditorilor. Prin urmare, nu este posibilă restabilirea totală a situației *ex-ante* în maniera tradițională. Din moment ce obiectivul final al recuperării este de a pune capăt denaturării concurenței, CEJ menționează că lichidarea beneficiarului poate fi privită ca o opțiune acceptabilă în astfel de situații ⁽⁶⁶⁾. În consecință, Autoritatea este de părere că o decizie de obligare a statului AELS să recupereze ajutorul ilegal și incompatibil de la un beneficiar insolvabil poate fi considerată ca fiind executată corespunzător fie atunci când recuperarea este realizată în întregime, fie, în caz de recuperare parțială, atunci când societatea este lichidată și activele sale sunt vândute conform condițiilor pieței.
60. În punerea în aplicare a deciziilor de recuperare în cazul beneficiarilor insolvabili, autoritățile statului AELS trebuie să se asigure că, prin intermediul procedurilor de insolvabilitate, se acordă atenția cuvenită interesului SEE și, în special, necesității de a pune capăt imediat denaturării concurenței cauzată de acordarea ajutorului ilegal și incompatibil.

⁽⁶⁰⁾ Cauza C-188/92, TWD Textilwerke Deggendorf GmbH/Germania, citată la nota de subsol 12 de mai sus.

⁽⁶¹⁾ Cauza C-346/03 Atzeni a.o. Rec. 2006, p. I-1875, punctele 30-34.

⁽⁶²⁾ Cauze conexe C-143/88 și C-92/89 Zuckerfabrik Süderdithmarschen A.G. a.o. Rec., 1991, p. I-415, punctele 23 și următoarele.

⁽⁶³⁾ Cauza C-465/93 Atlanta Fruchthandelsgesellschaft mbH a.o. Rec., 1995, p. I-3761, punctul 51.

⁽⁶⁴⁾ Cauza C-465/93, Atlanta Fruchthandelsgesellschaft mbH a.o., citată la nota de subsol 63 de mai sus, punctul 51.

⁽⁶⁵⁾ Cauza C-4293, Spania/Comisia („Merco”) Rec., 1994, p. I-4175.

⁽⁶⁶⁾ Cauza C-52/84, Comisia/Grecia, citată la nota de subsol 28 de mai sus.

61. Cu toate acestea, doar înregistrarea de creanțe în procedura de faliment nu este întotdeauna suficientă pentru a asigura punerea în aplicare imediată și eficace a deciziilor de recuperare ale Autorității. Aplicarea anumitor dispoziții ale legilor naționale privind falimentul poate anula efectul deciziilor de recuperare, permițând societății să funcționeze chiar dacă nu s-a realizat recuperarea totală, permițând astfel ca denaturarea concurenței să continue. Prin urmare, Autoritatea consideră că este necesar să fie definite obligațiile statelor AELS în diferitele etape ale procedurii de faliment.
62. Statul AELS trebuie să-și înregistreze imediat creanțele în procedura de faliment⁽⁶⁷⁾. În conformitate cu jurisprudența CEJ, recuperarea va fi efectuată potrivit normelor naționale privind falimentul⁽⁶⁸⁾. Astfel, creanța de recuperare va fi rambursată în virtutea statutului acordat acesteia de către legislația națională.
63. În trecut, au existat cazuri, abordate de Comisie, în care administratorul judiciar a refuzat să înregistreze o cerere de recuperare de creanțe în procedura de faliment și aceasta datorită formei ajutorului ilegal și incompatibil acordat (de exemplu atunci când ajutorul a fost acordat sub forma unei injecții de capital). Această situație este problematică, mai ales dacă un astfel de refuz ar priva autoritățile responsabile cu executarea deciziei de recuperare de orice mijloace prin care să se asigure că, în cursul procedurii de insolvență, este acordată atenția cuvenită interesului comunitar și al SEE. În consecință, Autoritatea consideră că statul AELS trebuie să conteste refuzul administratorului judiciar de a își înregistra creanțele⁽⁶⁹⁾.
64. Pentru a garanta punerea în aplicare imediată și eficace a deciziei de recuperare, Autoritatea este de părere că autoritățile responsabile cu executarea deciziei de recuperare trebuie, de asemenea, să atace orice decizie a administratorului judiciar sau a instanței specializate în faliment de a permite o continuare a activității beneficiarului insolubil dincolo de limitele de timp stabilite în decizia de recuperare. De asemenea, instanțele naționale, dacă se confruntă cu o astfel de cerere trebuie ia în considerare în mod deplin interesul SEE și, în special, necesitatea de a garanta că executarea deciziei Autorității este imediată și că denaturarea concurenței cauzată de ajutorul ilegal și incompatibil încetează cât mai curând posibil. Autoritatea consideră că acestea nu trebuie, prin urmare, să permită beneficiarului insolubil să-și continue activitatea atât timp cât recuperarea nu s-a făcut în totalitate.
65. În cazul în care comitetului creditorilor îi este propus un plan de continuare care presupune o continuare a activității beneficiarului, autoritățile naționale responsabile cu executarea deciziei de recuperare pot să susțină acest plan numai dacă acesta garantează că ajutorul este rambursat în întregime în termenele prevăzute în decizia de recuperare a Autorității. În special, statul AELS nu poate renunța la o parte din pretențiile sale și nici nu poate accepta o altă soluție care nu ar avea drept rezultat încetarea imediată a activității beneficiarului. În lipsa unei rambursări integrale și imediate a ajutorului ilegal și incompatibil, autoritățile responsabile cu executarea deciziei de recuperare trebuie să ia toate măsurile posibile pentru a se opune adoptării unui plan de continuare și să insiste pentru încetarea activității beneficiarului în termenul stabilit în decizia de recuperare.
66. În caz de lichidare, și atât timp cât ajutorul nu a fost recuperat în întregime, statul AELS trebuie să se opună oricărui transfer de active care nu este realizat în condițiile pieței și/sau este organizat în așa fel încât să eludeze decizia de recuperare. Pentru a realiza „un transfer corect de active”, statul AELS trebuie să garanteze că avantajul ilegal creat de ajutor nu este transferat noului deținător de active. Aceasta se întâmplă în cazul în care activele beneficiarului inițial sunt transferate către un terț la un preț mai mic decât valoarea lor pe piață sau către o societate succesoare înființată în scopul eludării ordinului de recuperare. În acest caz, ordinul de recuperare trebuie extins la acest terț⁽⁷⁰⁾.

4. CONSECINȚELE NEAPLICĂRII DECIZIILOR DE RECUPERARE ALE AUTORITĂȚII

67. Se consideră că un stat AELS îndeplinește decizia de recuperare atunci când ajutorul a fost rambursat în întregime în termenul stabilit sau, în cazul unui beneficiar insolubil, atunci când compania este lichidată în condițiile pieței.

⁽⁶⁷⁾ Cazul C-142/87 Comisia/Belgia, Rec., 1990 I, p. 959, punctul 62.

⁽⁶⁸⁾ Cauza C-142/87, Comisia/Belgia, citată la nota de subsol 67 de mai sus și cauza C-499/99 Comisia/Spania, citată la nota de subsol 30 de mai sus, punctele 28-44.

⁽⁶⁹⁾ A se vedea în acest context, hotărârea Secției Comerciale a Curții din Amberg din 23 iulie 2001 referitoare la ajutorul acordat de Germania societății „Neue Maxhütte- Stahlwerke GmbH” (Decizia Comisiei din 18 octombrie 1995, JO L 53, 2.3.1996, p. 41). În această cauză, instanța germană a anulat refuzul administratorului judiciar de a înregistra o cerere de recuperare a creanței rezultate în urma unui ajutor ilegal și incompatibil acordat sub forma unei injecții de capital, deoarece acest refuz ar fi făcut imposibilă executarea deciziei de recuperare.

⁽⁷⁰⁾ Cauza C-277/00, Germania/Comisia, citată la nota de subsol 40 de mai sus.

68. Autoritatea poate accepta, în cazuri justificate corespunzător, o punere în aplicare provizorie a deciziei, atunci când aceasta face obiectul unui litigiu în fața instanțelor naționale sau a Curții de Justiție a AELS (de exemplu, plata valorii integrale a ajutorului ilegal și incompatibil într-un cont blocat ⁽⁷¹⁾). Statul AELS trebuie să garanteze că această societate nu mai dispune de avantajul legat de ajutorul ilegal și incompatibil ⁽⁷²⁾. Statul AELS ar trebui să înainteze, spre aprobare de către Autoritate, o justificare pentru adoptarea unor astfel de măsuri provizorii și o descriere completă a măsurilor provizorii preconizate.

69. În cazul în care statul AELS în cauză nu s-a supus deciziei de recuperare și dacă nu a putut demonstra existența unei imposibilități absolute, Autoritatea poate iniția procedura privind încălcarea dreptului comunitar. În plus, dacă sunt satisfăcute anumite condiții, ea poate solicita statului AELS respectiv suspendarea plății unui nou ajutor compatibil către beneficiarul sau beneficiarii în cauză, în aplicarea principiului *Deggendorf*.

4.1. Proceduri de sancționare

— Acțiuni în temeiul Protocolului 3 partea I articolul 1 alineatul (2), coroborat cu partea II articolul 23 alineatul (1)

70. În cazul în care statul AELS în cauză nu execută o decizie de recuperare în termenul stabilit și nu a reușit să demonstreze imposibilitatea absolută, Autoritatea sau orice alt stat AELS interesat, poate deferi problema direct Curții de Justiție a AELS, în temeiul Protocolului 3 partea I articolul 1 alineatul (2), coroborat cu partea II articolul 23 alineatul (1). Autoritatea poate invoca ulterior argumente cu privire la comportamentul organelor executive, legislative și judecătorești ale statului AELS în cauză, deoarece statul AELS trebuie luat în considerare în toate elementele sale ⁽⁷³⁾.

71. Conform articolului 33 din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție, statele AELS în cauză trebuie să ia măsurile necesare pentru a se conforma hotărârilor Curții de Justiție a AELS.

— Acțiuni pe baza Protocolului 3 partea II articolul 23 alineatul (2)

72. În cazul în care Autoritatea consideră că statul AELS în cauză nu s-a conformat unei hotărâri a Curții de Justiție a AELS, Autoritatea poate transmite chestiunea respectivă direct Curții de Justiție a AELS, în conformitate cu Protocolul 3 partea II articolul 1 alineatul (2), coroborat cu partea II articolul 23 alineatul (2).

4.2. Aplicarea jurisprudenței *Deggendorf*

73. În hotărârea cu privire la cauza *Deggendorf*, Tribunalul de Primă Instanță a Comunităților Europene a precizat că, „atunci când Comisia ia în considerare compatibilitatea dintre un ajutor de stat și piața comună, aceasta trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți, inclusiv, acolo unde este cazul, circumstanțele analizate deja într-o decizie anterioară și obligațiile pe care această decizie anterioară le-ar fi putut impune unui stat membru. Prin urmare, Comisia are competența de a lua în considerare, în primul rând, orice efect cumulativ al vechiului [...] ajutor și al noului [...] ajutor și, în al doilea rând, faptul că ajutorul [vechi] declarat ilegal [...] nu a fost rambursat” ⁽⁷⁴⁾. În aplicarea acestei hotărâri, și pentru a evita denaturarea concurenței contrară interesului comun, Autoritatea poate solicita unui stat AELS să suspende plata unui ajutor nou compatibil către o întreprindere care are la dispoziția sa un ajutor ilegal și incompatibil care a făcut obiectul unei decizii de recuperare anterioare, iar acest lucru până când statul AELS s-a asigurat că întreprinderea în cauză a rambursat vechiul ajutor ilegal și incompatibil.

74. În practică, în cursul investigației preliminare a unei noi măsuri de ajutor, Autoritatea va solicita din partea statului AELS angajamentul de a suspenda plata unui nou ajutor către orice beneficiar care mai trebuie încă să ramburseze un ajutor ilegal și incompatibil care a făcut obiectul unei decizii de recuperare anterioare. Dacă statul AELS nu își asumă acest angajament și/sau dacă nu există date clare privind măsurile de ajutor implicate ⁽⁷⁵⁾, ceea ce împiedică Autoritatea să evalueze impactul global al vechiului și al noului ajutor asupra concurenței, Autoritatea va lua o decizie condițională finală în baza Protocolului 3, articolul 7 alineatul (4), solicitând statului AELS în cauză să suspende plata noului ajutor până se va fi asigurat că beneficiarul respectiv a rambursat vechiul ajutor ilegal și incompatibil, inclusiv toate dobânzile de recuperare aferente.

⁽⁷¹⁾ În termeni practici, plata sumei integrale a ajutorului și a dobânzii într-un cont blocat poate fi reglementată printr-un contract specific, semnat de bancă și de beneficiar, prin care părțile acceptă că suma va fi eliberată în favoarea unei părți sau a celeilalte, de îndată ce litigiul a luat sfârșit.

⁽⁷²⁾ Contrar actului constitutiv al unui cont blocat, utilizarea garanțiilor bancare nu poate fi considerată o măsură provizorie adecvată din moment ce suma integrală a ajutorului este încă la dispoziția beneficiarului.

⁽⁷³⁾ Cauza C-224/01, Köbler, Rec., 2003, p. I-10239, punctele 31-33; Cauza C-173/03, Traghetti del Mediterraneo, Rec., 2003, p. I-05177, punctele 30-33.

⁽⁷⁴⁾ Cauza T-244/93 și Cauza T-486/93, TWD *Deggendorf*/Comisia, Rec., 1995, p. II-2265, punctul 56.

⁽⁷⁵⁾ De exemplu, în cazul sistemelor ilegale și incompatibile în care Autoritatea nu cunoaște suma și beneficiarii.

75. Principiul Deggendorf a fost integrat în capitolul privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate din Orientările Autorității ⁽⁷⁶⁾ și Decizia nr. 195/04/COL, precum și în regulamentele de exceptare pe categorii care au fost încorporate în Acordul SEE ⁽⁷⁷⁾. Autoritatea intenționează să integreze acest principiu în toate normele și deciziile viitoare privind ajutorul de stat.
5. CONCLUZIE
76. Menținerea unui sistem de concurență liberă și nedeneratură reprezintă una dintre pietrele de temelie ale Spațiului Economic European. Ca parte a politicii SEE în domeniul concurenței, disciplina privind ajutorul de stat este esențială pentru a garanta că piața internă oferă în continuare condiții de egalitate în toate sectoarele economice din Europa. Pentru îndeplinirea acestei sarcini cheie, Autoritatea și Statele AELS au responsabilitatea comună de a asigura o aplicare corespunzătoare a disciplinei privind ajutorul de stat și, în special, a deciziilor de recuperare.
77. Prin emiterea prezentului capitol, Autoritatea vizează o creștere a gradului de conștientizare a principiilor politicii de recuperare, astfel cum a fost definită de instanțele comunitare și de Curtea de Justiție a AELS și o clarificare a practicii Autorității în ceea ce privește politica sa de recuperare. Autoritatea se angajează să respecte aceste principii invocate și invită statele AELS să solicite sfaturi atunci când se confruntă cu dificultăți în punerea în aplicare a deciziilor de recuperare. Serviciile Autorității rămân la dispoziția statelor AELS pentru a furniza pe mai departe recomandări și asistență dacă este cazul.
78. În schimb, Autoritatea așteaptă ca statele AELS să respecte principiile politicii de recuperare. Doar printr-un efort comun atât al Autorității, cât și al statelor AELS, disciplina privind ajutorul de stat va fi garantată și va produce rezultatul dorit, și anume menținerea unei concurențe nedeneraturate pe piața internă.

⁽⁷⁶⁾ Capitolul privind ajutorul pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate a fost adoptat la 1 decembrie 2004.

⁽⁷⁷⁾ Regulamentul (CE) nr. 1628/2006 al Comisiei din 24 octombrie 2006 de aplicare a articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor naționale pentru investițiile cu finalitate regională JO L 302, 1 noiembrie 2006, p. 29, astfel cum s-a menționat la punctul 1i din anexa XV la Acordul privind SEE, JO L 89 din 29 martie 2007, p. 33 și suplimentul SEE nr. 15 din 29 martie 2007, p. 26, intrat în vigoare la 9 decembrie 2006 și Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat (Regulament general de exceptare pe categorii de ajutoare), JO L 214, 9.8.2008, p. 3, astfel cum s-a menționat la punctul 1j din anexa XV la Acordul privind SEE, intrat în vigoare la 8 noiembrie 2008.

ANEXA V

AJUTOR DE STAT PENTRU PRODUCȚIILE CINEMATOGRAFICE ȘI ALTE PRODUCȚII AUDIOVIZUALE

1. INTRODUCERE

1. Producțiile audiovizuale și cinematografia, în special, joacă un rol important în definirea identităților europene, atât în ceea ce privește aspectele comune partajate pe întreg teritoriul Europei, cât și în ceea ce privește diversitatea culturală care caracterizează diferitele noastre tradiții și istorii. Acestea reprezintă un element esențial pentru buna funcționare a democrațiilor noastre, datorită influenței lor extinse asupra societății. De asemenea, acestea se află în centrul transformărilor care rezultă din dezvoltarea societății informaționale: noile evoluții tehnologice oferă noi oportunități pentru promovarea culturii și conservarea patrimoniului și pentru creșterea înțelegerii reciproce în Europa.
2. Producțiile audiovizuale au caracteristici unice, datorită naturii lor duale: acestea reprezintă bunuri economice, oferind oportunități importante pentru crearea de prosperitate și de locuri de muncă. De asemenea, acestea reprezintă bunuri culturale care, în același timp, reflectă și modelează societățile noastre. Acesta este motivul pentru care dezvoltarea acestui sector nu a fost niciodată lăsat doar controlului forțelor pieței.
3. Printre producțiile audiovizuale, cele cinematografice au preeminență, datorită costului de producție și importanței lor culturale: bugetele pentru producțiile de filme cinematografice sunt substanțial mai mari decât pentru orice alt conținut audiovizual, acestea fac mult mai frecvent obiectul unor coproducții internaționale, durata vieții lor de exploatare este mai lungă, cu potențial de utilizare a tuturor canalelor de distribuție, cinema, DVD-uri și videocasete (atât pentru vânzare, cât și pentru închiriere), descărcare de pe Internet și televiziune (televiziune cu plată, canal cu plată, acces gratuit). Operele cinematografice se confruntă cu o concurență puternică din afara Europei ⁽¹⁾.
4. Orientările acestea stabilesc principiile care să stea la baza punerii în aplicare a normelor privind ajutorul de stat pentru sectorul cinematografic și producția de televiziune. Acestea se bazează pe capitolul 2 din Comunicarea Comisiei privind anumite aspecte juridice legate de producțiile cinematografice și alte producții audiovizuale ⁽²⁾. Capitolul 2 stabilește orientarea generală a Comisiei Europene în ceea ce privește ajutorul de stat în sectorul cinematografic.

2. ORIENTAREA GENERALĂ ÎN CEEA CE PRIVEȘTE AJUTORUL DE STAT ÎN SECTORUL CINEMATOGRAFIC

5. Programele cinematografice și de televiziune reprezintă două din cele mai universale modalități de divertisment, cu un impact puternic asupra unui mare număr de persoane, la nivel internațional. Actualul stadiu de dezvoltare și caracteristicile speciale ale producțiilor audiovizuale în Spațiul Economic European fac să fie dificil pentru producători să obțină un sprijin comercial inițial suficient pentru reunirea mijloacelor financiare care să le permită să demareze proiectele de producție. În aceste circumstanțe, protejarea producției audiovizuale de către statele AELS joacă un rol esențial pentru a asigura exprimarea culturii lor locale și a capacității creative, reflectând astfel diversitatea și bogăția culturii europene.
6. În pilonul comunitar, Tratatul de la Maastricht a oferit promovării culturii o recunoaștere la nivel comunitar de cea mai mare importanță pentru Uniunea Europeană și pentru statele membre, prin includerea culturii printre politicile comunitare menționate în mod specific în Tratatul CE (a se vedea articolul 151 CE). În același timp, în articolul 87 alineatul (3) litera (d) din Tratatul CE a fost inclusă o nouă posibilitate specifică de exceptare de la principiul incompatibilității generale prevăzut la articolul 87 litera (1) din Tratatul CE pentru ajutorul acordat de statele membre pentru promovarea culturii.
7. De asemenea, în Protocolul 31 articolul 13, Acordul privind SEE recunoaște necesitatea consolidării cooperării culturale. Acordul privind SEE nu conține o „derogare culturală” similară celei din articolul 87 alineatul (3) litera (d) din Tratatul CE. Cu toate acestea, Autoritatea consideră că, în conformitate cu practica sa constantă ⁽³⁾, măsurile de sprijinire a producțiilor cinematografice și de televiziune pot fi aprobate din motive culturale, în temeiul articolului 61 alineatul (3) litera (c) din Acordul privind SEE. În evaluarea sa, Autoritatea va aplica aceleași criterii ca și cele aplicate de Comisia Europeană în sensul articolului articolului 87 alineatul (3) litera (d) din Tratatul CE.
8. Statele SEE pun în aplicare o gamă largă de măsuri de sprijin pentru producția audiovizuală a filmelor și a programelor de televiziune. Acest sprijin se concentrează pe fazele de creație și de producție a realizării de film și, în general, este sub formă de subvenții sau de avansuri rambursabile. Gândirea din spatele acestor măsuri se bazează pe considerații atât culturale, cât și industriale. Acestea au drept scop cultural primar să asigure exprimarea în media audiovizuală, precum filmul și televiziunea, a culturilor naționale și regionale și a potențialului creativ. Pe de altă parte, acestea vizează să genereze masa critică de activitate care este necesară pentru crearea dinamicii necesare pentru dezvoltarea și consolidarea industriei, prin crearea unor întreprinderi de producție pe baze solide și prin dezvoltarea unor resurse permanente de competențe umane și de experiență.

⁽¹⁾ Observatorul european în domeniul audiovizualului în 2006, cotele de piață în Europa ale filmelor americane destinate marelui ecran erau de 62.7 %.

⁽²⁾ Comunicare a Comisiei Europene către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor privind anumite aspecte juridice legate de producțiile cinematografice și alte producții audiovizuale, COM(2001)534 final, JO C 43, 16.2.2002, p. 6, denumită în continuare „Comunicarea”. Partea de ajutor de stat din comunicare a fost prelungită în 2004 [COM(2004) 171 final, JO C 123, 30.4.2004, p. 1] și 2007, JO C 134, 16.6.2007, p. 5. Comisia Europeană a propus prelungirea în continuare a comunicării până la intrarea în vigoare a noilor orientări sau, cel mai târziu, până la 31 decembrie 2012.

⁽³⁾ Deciziile nr. 32/02/COL din 20 februarie 2002, nr. 169/02/COL din 18 septembrie 2002, nr. 186/03 din 29 octombrie 2003, nr. 197/05/COL din 15 iulie 2005 și Decizia nr. 342/06/COL din 14 noiembrie 2006.

9. Aceste orientări nu se referă la aplicarea articolelor 53 și 54 din Acordul privind SEE (practicilor anticoncurențiale ale societăților) la sectorul audiovizual⁽⁴⁾.

2.1. Compatibilitatea cu Acordul privind SEE a schemelor de ajutor privind producția cinematografică și de televiziune

10. Normele de bază privind ajutorul de stat, în temeiul Acordului privind SEE, sunt următoarele: articolul 1 alineatul (3) din partea I a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție prevede că statele AELS⁽⁵⁾ sunt obligate să informeze Autoritatea în legătură cu orice planuri de acordare sau de modificare a ajutoarelor înainte de punerea acestor în aplicare. Articolul 61 alineatul (1) din Acordul privind SEE interzice ajutorul acordat de către stat sau din resurse de stat care denaturează sau amenință să denatureze concurența sau comerțul dintre statele SEE. Cu toate acestea, Autoritatea poate excepta anumite ajutoare de stat de această interdicție. În special, articolul 61 alineatul (3) din Acordul privind SEE enumeră anumite tipuri de ajutor care pot fi autorizate de Autoritate, având în vedere efectele lor. Una dintre aceste excepții este reprezentată de articolul 61 alineatul (3) litera (c) din Acordul privind SEE referitor la ajutorul pentru facilitarea dezvoltării anumitor activități economice, în cazul în care acest ajutor nu afectează în mod negativ concurența și condițiile comerciale într-o măsură contrară interesului comun. Din experiența cazurilor anterioare, Autoritatea a autorizat, în temeiul respectivei dispoziții, sprijinul pentru producția cinematografică și de televiziune, în vederea promovării culturii, luând în considerare criteriile dezvoltate de Comisia Europeană.

2.2. Evaluarea schemelor de ajutor pentru producția cinematografică și de televiziune

11. Când evaluează schemele de ajutoare acordate producției cinematografice și de televiziune, Autoritatea trebuie să verifice:

- în primul rând, dacă schema de ajutor respectă principiul „legalității generale”, respectiv Autoritatea trebuie să verifice dacă schema nu conține clauze care ar fi contrare dispozițiilor Acordului privind SEE în alte domenii decât cele referitoare la ajutorul de stat;
- în al doilea rând, dacă schema îndeplinește criteriile specifice de compatibilitate a ajutorului stabilite de Comisia Europeană în comunicarea acesteia și explicate în cele ce urmează⁽⁶⁾:

A doua condiție este specifică schemelor de ajutor privind producția cinematografică și de televiziune, în timp ce cealaltă condiție este un test de rutină, aplicat tuturor schemelor, indiferent de sector.

(a) Respectarea criteriului legalității generale

12. Autoritatea trebuie să verifice în ce măsură condițiile de acces la schemele de ajutor nu conțin clauze contrare Acordului privind SEE, în alte domenii decât ajutoarele de stat. Autoritatea trebuie să asigure, *inter alia*, respectarea principiilor care interzic discriminarea în funcție de naționalitate și care asigură libertatea de stabilire, libera circulație a bunurilor și libertatea de a presta servicii (articolele 4, 11, 13, 28, 31, 34 și 36 din Acordul privind SEE). Autoritatea pune în aplicare aceste principii în coroborare cu normele de concurență, atunci când dispozițiile contrare acestor principii nu pot fi separate de funcționarea schemei.
13. În conformitate cu principiile menționate mai sus, schemele de ajutor nu pot, de exemplu: să rezerve ajutorul exclusiv pentru resortisanții țării respective; să ceară beneficiarilor să dețină statutul de întreprindere națională, înființată în temeiul dreptului comercial național (întreprinderile înființate într-un stat SEE și care funcționează în alt stat, prin intermediul unei filiale permanente sau al unei agenții trebuie să poată fi eligibile pentru ajutor; în plus, cerința referitoare la agenție nu poate fi aplicabilă decât în momentul plății ajutorului); să ceară ca lucrătorii societăților străine care furnizează servicii cinematografice să respecte normele muncii de la nivel național.
14. Anumite scheme de ajutor pentru producția cinematografică și de televiziune sunt finanțate prin taxe parafiscale. În conformitate cu practica decizională a Comisiei Europene și cu jurisprudența Curții Europene de Justiție, atunci când asemenea scheme sunt doar în beneficiul producătorilor naționali sau sunt în beneficiul acestora mai mult decât al altor competitori care se află în alt stat SEE, pentru a se asigura compatibilitatea cu Acordul privind SEE, produsele importate nu pot fi impozitate, iar producția națională nu poate beneficia de taxe mai reduse la export.

(b) Criteriile de compatibilitate specifice privind ajutorul de stat pentru producția cinematografică și de televiziune

15. Criteriile specifice pe baza cărora Comisia Europeană evaluează în prezent ajutorul de stat pentru producția cinematografică și de televiziune în temeiul derogării culturale prevăzute la articolul 87 alineatul (3) litera (d) din Tratatul CE au fost stabilite în decizia acesteia din iunie 1998 privind schema franceză de ajutor automat pentru producția de filme. Aceste criterii specifice, pe care Autoritatea le va aplica la analizarea cazurilor similare, în temeiul articolului 61 alineatul (3) litera (c) din Acordul privind SEE, sunt:

- (1) Ajutorul este acordat unui produs cultural. Fiecare stat AELS trebuie să se asigure de caracterul cultural al conținutul producției care face obiectul ajutorului, în conformitate cu criteriile naționale verificabile;

⁽⁴⁾ De exemplu, practici precum rezervări în bloc sau gruparea drepturilor, care ar fi incompatibile cu Acordul privind SEE.

⁽⁵⁾ În continuare, termenul „țările AELS” înseamnă Republica Islanda, Principatul Liechtenstein și Regatul Norvegiei.

⁽⁶⁾ Criteriile specifice de compatibilitate au fost stabilite pentru prima dată într-o decizie a Comisiei Europene din 1998 privind schema franceză de ajutor automat, Decizia N3/98 a Comisiei.

- (2) Producătorul trebuie să aibă dreptul să cheltuiască cel puțin 20 % din bugetul filmului în alt stat SEE, fără ca ajutorul acordat în cadrul schemei să fie redus. Cu alte cuvinte, Autoritatea a acceptat să fie fixată o condiție de teritorialitate pentru eligibilitate în ceea ce privește costul, de până la 80 % din bugetul producției cinematografice sau de televiziune care beneficiază de ajutor.
- (3) În principiu, intensitatea ajutorului trebuie limitată la 50 % din bugetul de producție, în vederea stimulării inițiativelor comerciale normale, proprii unei economii de piață și pentru a evita concurența între statele SEE. Filmele dificile și cu buget redus sunt excluse de la această limită. Autoritatea consideră că este la latitudinea fiecărui stat AELS să stabilească o definiție a filmelor dificile și cu buget redus, în funcție de parametri naționali.
- (4) Suplimentele de ajutor pentru activitățile specifice de producție de filme (de exemplu, post-producție) nu sunt autorizate, pentru a garanta că ajutorul are un efect de stimulare neutru și, în consecință, că este evitată protejarea/atragerea acestor activități specifice în/spre statul AELS care acordă ajutorul.

Din criteriile menționate mai sus, derivă mai multe considerații:

16. Autoritatea consideră că ajutorul trebuie orientat către bugetul global al unui proiect specific de realizare a unui film și că producătorul ar trebui să fie liber să aleagă acele părți din buget care vor fi cheltuite în alte state SEE. Întreprinderile din sectorul producției cinematografice și de televiziune pot, de asemenea, să beneficieze de alte tipuri de ajutor, acordate în cadrul schemelor de ajutoare orizontale naționale și autorizate de Autoritate în temeiul derogării prevăzute la articolul 61 alineatul (3) litera (c) din Acordul privind SEE (de exemplu, ajutor regional, ajutor pentru IMM-uri, ajutor pentru cercetare și dezvoltare, ajutor pentru formare, ajutor pentru ocuparea forței de muncă).
17. Autoritatea acceptă că statele AELS pot solicita, ca o condiție de eligibilitate pentru acordarea ajutorului, ca o anumită parte a bugetului de producție a filmului să fie cheltuit pe teritoriul lor. Această abordare se bazează pe ideea că un anumit grad de teritorializare a cheltuielilor ar putea fi necesar pentru a asigura prezența continuă a competențelor umane și a capacităților tehnice necesare pentru creația culturală. Aceasta ar trebui limitată la nivelul minim necesar pentru promovarea obiectivelor culturale.
18. În plus, datorită caracteristicilor speciale ale producției cinematografice, Autoritatea consideră că bugetul global al unei producții audiovizuale corespunde ansamblului fondurilor care sunt riscate pentru crearea acesteia și, în consecință, admite că referința pentru calcularea ajutoarelor este bugetul global, indiferent de cheltuielile individuale din care acesta este constituit. Atribuirea ajutorului către părți specifice distincte din bugetul unui film ar putea transforma acest ajutor într-o preferință națională pentru sectoarele care furnizează părțile specifice care beneficiază de ajutor, fapt care ar putea fi incompatibil.
19. Fondurile care provin direct din programele CE, precum MEDIA 2007, nu se iau în calcul în ceea ce privește respectarea plafonului de ajutor de 50 %. Această asistență promovează distribuția în străinătate a filmelor naționale și, în consecință, efectele sale nu se cumulează cu cele ale schemelor naționale, centrate asupra producției și distribuției naționale.
20. Obligațiile legale de a investi în producția audiovizuală, impuse de statele AELS posturilor de televiziune, nu constituie ajutor de stat, atunci când aceste investiții oferă acestor posturi o compensație rezonabilă. Măsura în care aceste obligații legale pot fi considerate ca reprezentând ajutor de stat ca atare trebuie determinată în lumina evoluției jurisprudenței Curții de Justiție, după hotărârea acesteia din 13.3.2001 în cauza C-379/98 (PreussenElektra).
21. Autoritatea consideră că, prin criteriile menționate mai sus, se stabilește un echilibru între scopul creației culturale, dezvoltarea producției audiovizuale în SEE și respectarea normelor SEE privind ajutorul de stat.

RECTIFICĂRI**Rectificare la Regulamentul (UE) nr. 222/2011 al Comisiei din 3 martie 2011 de stabilire a unor măsuri excepționale privind plasarea pe piața Uniunii în anul de comercializare 2010/2011 a zahărului și a izoglucozei peste cotă cu taxă pe excedent redusă**

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 60 din 5 martie 2011)

La pagina 9, în anexă:

în loc de: „Pentru anul de comercializare 2010/2011, taxa prevăzută la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 967/2006 nu se aplică cantităților pentru care s-a emis prezentul certificat, cu condiția de a se respecta prevederile Regulamentului (UE) nr. 222/2011, în special articolul 2 alineatul (4) litera (c)”,

se va citi: „Pentru anul de comercializare 2010/2011, taxa prevăzută la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 967/2006 nu se aplică cantităților pentru care s-a emis prezentul certificat, cu condiția de a se respecta prevederile Regulamentului (UE) nr. 222/2011, în special articolul 2 alineatul (5) litera (c)”.

Rectificare la Decizia 2011/106/PESC a Consiliului din 15 februarie 2011 privind adaptarea și prelungirea perioadei de aplicare a măsurilor prevăzute în Decizia 2002/148/CE de încheiere a consultărilor cu Zimbabwe în conformitate cu articolul 96 din Acordul de parteneriat ACP-CE

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 43 din 17 februarie 2011)

Pe coperta a doua, în cuprins, precum și la pagina 31, în titlul deciziei:

în loc de: „Decizia 2011/106/PESC a Consiliului din 15 februarie 2011 ...”,

se va citi: „Decizia 2011/106/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 ...”.

Prețul abonamentelor în 2011
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititorii inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO